

seen ulos asunnoistaan ja työväentalojen seinien sisältä kadulle, joukkokokouksiin, katumielenosoituksiin ja nälkämarsseihin vaatimustensa läpiajamiseksi. On kehitettävä laaja joukkoagitatsioni ja kamppailu pakollisen työttömyysvakuutuksen järjestämiseksi valtion ja työnantajien kustannuksella. Joukkoagitatsionissa on paljastettava v. 1935 alusta voimaanastuvan työttömyyskassalain todellinen luonne ja tarkoitus porvariston uutena yrityksenä työttömyyskurjuuden kustannusten levittämiseksi koko työväenluokan kannettavaksi ja osoitettava, ettei tämä laki ole ratkaissut kysymystä työttömyysvakuutuksesta. Tästä huolimatta on otettava alote työttömyyskassojen perustamiseen, osallistuttava SAK:n johtajien perustamiin kassoihin, taisteltava niiden hallintojen valtaamiseksi ja toimittava näissä kassoissa työläisten etujen puolesta taantumuksellisia lain määräyksiä ja reformistijohtajain politiikkaa vastaan. Toimintaa työttömyyskassoissa on käytettävä oppositionityön vahvistamiseen SAK:laisissa ammatillisissa järjestöissä.

Joukkoagitatsionia sosdem johtajien työttömyyspolitiikan paljastamiseksi on

vahvistettava ja konkretisoitava samalla kiinnittäen mitä vakavinta huomiota taisteluun IKL:n ja muiden fasististen järjestöjen työttömien keskuudessa harjoittamaa demagogiaa vastaan.

Fasismiin hyökkäys työväenluokkaa vastaan on kiristymässä. Työväen tulee koota luokkarintamansa voimat yhteen. Taistelu työväen elinehtojen puolesta yhdistäköön luokkamme rivit. Luokaamme luja taisteleva ammatillinen liike.

15.12.1935.

518

Hyvä toveri.

Vaikka puoluekokouksenne päätökset ovatkin hyvin selvät ja yksityiskohtaiset, nousee siitä käytäntöön pannaan joukko kysymyksiä, joista puolueen kaikkien jäsenten on oltava selvillä, voidakseen oikealla tavalla päätökset toteuttaa. Siksi on ainakin johtavia tovereita piireissä ja suuremmilla paikkakunnilla vielä yksityiskohtaisemmin opastettava erinäisten kysymysten selvittämisessä. Siinä tarkoituksessa olen pannut paperille eräitä ajatuksia joistakin kysymyksistä.

Kaikkein tärkeintä on tietenkin taistelu työväen yhteisrintaman ja sen pohjalla antifasistisen kansanrintaman luomiseksi. Nyt ensinnäkin tulee yhteisrintaman luomiseen, niin on siinä epäilemättä saavutuksia, erikoisesti ammattiliikkeen alalla. Tätä alaa on meillä eniten käsitelty ja eräistä sen alan erikoiskysymyksistä puhun hiukan myöhemmin, niin ettei siitä tässä yhteydessä sen enempää. Sen sijaan täytyy meidän todeta, että poliittisen taistelun alalla eivät saavutukset ole yhtä suuret. Yhteisrintaman luominen poliittisissa taisteluissa tapahtuu meillä tosin sillä omalla tavalla kuin puoluekokouksen päätöksessä mainitaan eikä kaikki saavutukset siksi aina selvästi näy, mutta silti tuottuu kuin ei kaikkea mahdollista olisi tehty yhteistoimintojen aikaansaamiseksi. Tiedossani ei ole ainakaan tapausta, jossa puoluejärjestömme taholta olisi käännytty yhteistoimintatarjouksella vastaavan sos.dem.järjestön puoleen edes paikallisessa mitassa, piiri- tai keskusjohdosta puhumatta. Kenties on tällaisia tapauksia ollut, mutta minulle et niistä ole kertonut. Mielestäni olisi tällakin suunnalla sentään jotakin yritettävä. Kokonaan ei saa lyödä laimin suoranaisten tarjousten tekoa, vaikka yhteistyömahdollisuudet muutenkin ovat suuret. Tällaisten tarjousten teko suurentaa muitakin mahdollisuuksia.

Yhteisrintamakysymyksen yhteydessä haluan vielä kerran kiinnittää huomiota siihen vaaraan, mistä jo päätöseläselmässämme mainitaan, että nim. yhteisrintama jossakin saatetaan käsitellä sopuilluksi ja kompromissamiseksi sos.dem. kanssa. Muualla on siinä suhteessa jos saatu eräitä varoittavia kokemuksia. Joissakin maissa on kokonaan luovuttuoikeistoesoosien arvostelusta, esim. Brysselissä yhteisrintaman vastaan asetettujen 5:n ed. puolueen edustajia ei kaikissa maissa ole tästä porvaristoa hyödyttävästä kannasta arvosteltu. Joitakin oikeistoed. on edelleen esitetty, vaikka ne ovat tehneet selviä koiruuksia, Otto Baueria on eräissä tapauksissa ylistetty senkin jälkeen, kun hän kirjoitti hävyttömän hyökkäyksen Neuvostoliittoon vastaan jne. En ole viime aikoina nähnyt sinua julkaisijasi, niin etten osaa sanoa, olisiko meillä ollut saman- tapaisia (eräistä näkemistäni päättäen ei Tanneria, Kettoa ja Ryömää y.m. ole lakattu arvostelusta). Mutta sama vaara on meilläkin epäilemättä olemassa.

Tämä ei tietenkään tarkoita, että olisi arvattava "haukkumiskamppailu" ed. vastaan. Ei, niin ei saa tapahtua. Mutta yhteisrintaman vastustajat on selvästi osoitettava työväen todellisten etujen vastustajiksi. Joka kerta on tietenkin käytettävä konkreettista aineistoa.

Meidän on aina muistettava, että yhteisrintaman luomisen puolesta on taisteltava. Itsestään ei se muodostu. Tätä painosti VII kongressikin erikoisesti.

Yhtenä erikoiskysymyksenä tässä on kysymys suhtautumisesta Välläriin. Välläriä, vaikka hän oikeisto-opportunismia alkoikin, voidaan epäilemättä pitää trotskilaisena. Sen osoittaa - paitsi hänen trotskilaisia esiintymisiään talonpoikaiskysymyksessä jne. - parhaiten hänen suhtautumisensa Neuvostoliittoon, NKP:hen ja Kominterniin. Käytti hänä yksin- pä Antikainen kamppailuakin hyökätäksään Neuvostoliiton kimppuun Suomessa ja Skandinaviassa. Hän levittää Suomessa saksankielisiä trotskilaisia lehtiä. Yksinä hänen kamppailunsa Norjan työväenpuolueen populaarisoi- seksi vai johtua samoista vaikutteista, sillä Norjan tvp. kannatti siihen aikaa trotskilaisen hommaa "IV:n internationalen" luomiseksi, missä puhussa Välläriin ruotsalaiset henkiytävät vieläkin ovat. Trotskilaisuus ei sellaisenaan ole mikään voimatekijä. Sillä on eri

maissa vain pieniä ryhmiä. Mutta se on useissa maissa osoittautunut vaaralliseksi yhteisrintaman luomisen jarruksi. Eräissä maissa ovat trotskilaiset saaneet jopa estetyksi yhteisrintaman laajenemisen. Trotskilaisuus muodostaa esteen sodan joukkojen siirtymiselle kommunismin leiriin. Niin on Vällärinkin laita. Hänkin estää vasemmalle siirtyviä sodan työläisiä tulemaan kommunismin asti. Hän käyttää vasemmistolaisia fraaseja ja yrittää esittää meidän edellämme yhteistoimintatunnuksen antamisessa. Siksi on hän erikoisen vaarallinen.

Miten on välläriläisyyttä vastaan taisteltava? Osoittaen ennenkaikkea hänen konkreettisia tekojaan Neuvostoliittoa vastaan jne. Hän esittää joskus oikeitakin asioita. Niitä vastaan emme tietenkään voi esiintyä. Mutta tavallisesti on hänellä aina jokin pukinsorkka mukana hyvässäkin asiassa. Se on joukoille avoimesti osoitettava. Meidän on myös opittava toimimaan niin nopeasti, ettei hän pääse esiintymään aloitteentekijänä, kuten tähän asti monesti on tapahtunut. Hänet on saatava syrjäytetyksi kaikista hommist, mihin meillä vain on jonkinlaista vaikutusta. Mitään erikoista lehtikamppailua ei häntä vastaan nyt tarvitse nostaa, se todennäköisesti vain hyödyttäisi häntä, mutta konkreettisten tapausten yhteydessä on hänet paljastettava julkisuudessaakin.

Sopuun vaara, mistä mainitsin, voi esiintyä myöskin ranskanrintaman alalla. esim. nyt käynnissä olevissa rauhankamppailuissa on tämä vaara tarjolla. On oikein ja välttämätöntä, että menemme mukaan jokaiseen liikkeeseen fasismin ja sodanvaaran vastaan, vaikka aloitteentekijöinä olisivat muutkin kuin kommunistit. Mutta esim. pasifistien alullepanemissa liikkeissä osallistuessamme on meidän, samalla kun esinnyimme aktiivisimpina kyseessä olevan liikkeen osanottajina, tuotava esille myös oma periaatteellinen kantamme. Se tulee tehdä kokouksissa, lehdistössä, suullisessa agitatorisessa. Emme me voi tyytyä vain äänesti kannattamaan pasifistien hommia, mikä merkitsisi, että me johtaisimme työtätekeviä harhaan, lujittaisimme heissä pasifistisia ja porvarillisia harhoja, joita meidän päinvastoin on hävitettävä. Tässä suhteessa on siis oltava hyvin valppaita ja samalla taitavia, niin että periaatteellisen kantamme esilletuominen vain laajentaisi ja lujittaisi tällaisia liikkeitä sotaa vastaan.

Sodanvastaisen taistelun konkreettiseksi saattaminen vaatii entistä suurempaa huomiota kiinnitettäväksi porvariston ulkopoliittikkaan. Eduskunnassaan käydyä "suuren" ulkopoliittisen keskustelun todellinen sisältö on meidän osoitettava Suomen kansalle - kukaan muu ei sitä tee. Hallitus ja kaikki puolueet olivat aivan yksimielisiä Suomen ulkopoliittisen orientoitumisen suhteen. Kun sekä pää- että ulkoministeri avoimesti esittivät, itäpaktiin ei Suomi liity, ei löytynyt aiostakaan sodan, jota ei olisi lausunut tyytyväisyyttään hallituksen politiikkaan. Heikin siis asettuivat itäpaktia sekä Neuvostoliiton, Ranskan, Tšekko-Slovakiain y.m. valtojen "rauhanrintamaa" vastaan ja siten aineellisesti tukemaan Saksaan sen sotapuuhissa. Toiseksi: Saksaan ja Suomen suhdetta siihen ei keskustelussa mainittukaan. Tässä on jo ilmeisesti sovittu peli hallitukseen ja eri puolueiden kesken. Hallitus puhuu suhteista Skandinaviaan ja peittää siten natsistävällisen politiikkansa, samaa tarkoittaa sodan pääministerien käynti Helsingissä. "Skandinaviaalainen orienteeruus" on Suomen hallituksen todellisen politiikan naamari. Hallitus haluaa esiintyä "demokraattisena", "skandinaavisena". Mitä tämä hallitus ja sen politiikka todellisuudessa on, se on meidän osoitettava. Ja samalla sodan osuus hallituksen "naamihuvien" tukijana.

Vielä eräitä erikoiskysymyksiä.

Ammatillinen liike.

Vaikka taistelussa yhtenäisen ammatillisen liikkeen puolesta voimmekin merkitä eräitä huomattaviakin saavutuksia ilmenee siinä kuitenkin jatkuvasti suuria puutteellisuuksia ja laiminlyöntejä. Kominternin VII:n kongressin ja oman puoluekokouksemme päätösten täytäntöönpaneminen edellyttää paljon voimakkaampaa ja laajempaa toimintaa. On julistettava entistä näkyvämmiin ja kuuluvampiin, että me kommunistit kehoitamme kaikkia työläisiä liittymään SAK:n alaisiin ammatillisiin järjestöihin ja me ponnistamme kaikki voimamme, että nämä järjestöt todella puolustaisivat työläisten etuja taistelussa työnantajia ja fasismia vastaan. Meidän pitää aivan konkreettisesti asettaa tunnus: SAK:n jäsenmäärä on jo ensi vuoden aikana saatava 90.000.

Tammii- helmikuussa pidettävien vuosikokousten valmistaminen on yksi tämän hetken tärkeimmistä tehtävistä. Silloin vielä voidaan korjata niitä laiminlyöntejä, mitä ilmeisesti on tapahtunut joulukuun kokouksiin valmistautumisessa. Puheenjohtajan, johtokunnan ja kuvitoimikunnan vaalit on suoritettava yhteisrintaman merkeissä. Juuri vuosikokouksissa meillä on erinomainen tilaisuus osoittaa, että me tahdomme luoda yhtenäisen ja voimakkaan ammatillisen liikkeen, me tahdomme a.osastojen johtoon työväen luottamusta nauttivia aktiivisia ja taitavia ammattiyhdistysmiehiä emmekä mitään suunpieksijöitä, hajoittajia ja yhteisrintaman vastustajia.

Kaikista merkeistä päättäen tulee ensi keväänä runsaasti palkkaliikkeitä, joista monet johtavat työtaisteluihin. Näiden perusteellinen valmistaminen on alettava aivan heti. Tänä vuonna käydyissä työtaisteluissa tehtyjä virheitä on selostettava kun valmistetaan uusia taisteluja. Metallityöläisten, Tampereen jalkineityöläisten y.m. kesken jääneet palkkaliikkeet tarjoavat konkreettisia esimerkkejä. Erikoisesti on kiinnitettävä huomiota metsätyöläisten kurjiin palkkoihin ja palkkaliikkeiden aikaansaamiseen juuri metsätyömailla. Pietarsaaren, Myllymäen ja Orimattilan metsätyöläisten taistelut osoittavat, että metsätyöläisten taisteluja tukee talonpoikaistokin, kun heille vain asia selitetään ja heidät vedetään niihin mukaan.

Työttömien liike ei saa rajoittua yksinomaan yleisiin anomuksiin työväentalojen sisällä, vaan niiden ohella on se kehitettävä tehokkaammaksi työttömien ja työssäolevien yhteiseksi taisteluksi työn saannin, riittävän avustuksen, vuokra- ja verohelpotuksen, työttömyysvakuutuksen y.m. sellaisten vaatimusten puolesta.

Yhä uudestaan ja uudestaan meidän on painostettava, että ammatillisten järjestöjen riveissä eivät kommunistit saa jättää arvosteleviksi sivustakatsajiksi, vaan on heidän kaikella tarmolla tehtävä jokapäiväistä käytännöllistä ammatillista työtä ja tällä työllään osoitettava kaikille epäilijöille, että he tulevat ammatillisiin järjestöihin rehellisessä mielessä taistellakseen työläisten tärkeimpien elämänvaatimusten puolesta. Mutta samalla on muistettava, että tämä ei suinkaan merkitse sitä, että me emme saisi arvostella reformistisia ammattiyhdistysjohtajia, jotka vastustavat työväen yhteisrintamaa, kieltävät ja pettävät työväen palkkataistelut tai muuten hajoittavat tai vahingoittavat ammatillista liikettä. Taistelu yhtenäisen ammatillisen liikkeen puolesta ei merkitse periaatteetonta sopuilla tai toimetonta reformististen johtajain politiikkaan mukautumista. Nämä oikeisto-opportunistiset vaarat, joita jo on havaittavissa ja jotka käytännöllisessä työssäme varmaankin tulevat suuresti lisääntymään on meidän tarkasti huomioitava ja niitä vastaan kussakin tapauksessa tarmokkaasti taisteltava.

Fasistisen porvarisbon hyökkäykset SAK:ta vastaan ovat taas yllyttäneet. Se vaikuttaa, että SAK on lakkautetun Sajan jatkoa. Meidän on taisteltava eturintamassa SAK:n, sen liittojen ja osastojen olemassaolon ja toimintavapauden puolesta.

Fasistien perustaman Suomen kansallisen ammattikuntajärjestön" samoin kuin "Vapaan työväenliiton" ja "Riippumattoman ammattijärjestön" merkitystä ei saa aliarvioida. Valhekihoituksen ja häikäilemättömyyden työmaaterrorin avulla on näihin järjestöihin jo saatu ja voidaan edelleenkin saada työläisiä. Siksi on meidän työskenneltävä fasististenkin järjestöjen sisällä kaikkialla, missä ne ovat joukkojärjestöjä. Mutta

fasistisiin joukkojärjestöihin me emme mene niitä vahvistamaan, vaan hajoittamaan, räjäyttämään ne sisältäpäin.

Suomen kansaa sietämättömän raskaana taakkana painava yhä lisääntyvä sotavarustelu ja sotakihoitus on herättänyt tyytymättömyyttä ja suuttamusta estistä laajemmista väestökerroksista. Sitä osoittavat eri puolilla maata viime aikoina pidetyt työläisten sodanvastaiset kokoukset, Rauhaliiton toiminnan vilkastuminen, uusien järjestöjen perustaminen demokraattisten ja ihmisoikeuksien suojelemiseksi, nimien keräys kansainväliseen rauhanadressiin, varojen keräys Abessinian sotasurpojen ja -leskien hyväksi y.m.

Tämä yhä mahtavammaksi kehittyvä sodanvastainen liike asettaa puolueelle eräitä hyvin vastuunalaista tehtäviä. Työväenluokan sodanvastaisia toiminnallista liikettä tulee edelleen kehittää, sillä taistelu rauhan ja Neuvostoliiton puolustamisen puolesta tulee olla jatkuvaa jokapäiväistä taistelutoimintaa. Lähtökohdina kokouksien pitoa y.m. toimintaa varten voidaan pitää esim. sotamäärärahojen hyväksymistapauksia, porvaripuolueiden puoluekokouksissaan tekemiä päätöksiä sotavarusteluista, IKL:n Neuvostoliiton rauhanpolitiikan konkreettisia vääristelytapauksia (kysymys Tarton rauhansopimukseen noudattamisesta, pakotteiden soveltamisesta, Karjalan ja Inkerin kysymys y.m.) virallisten ja epävirallisten edustajain Saksan vierailuja y.m. lähestymistapauksia, valtiollisten toimien iltojen kansainkokouksissa pitämiä sotavarusteluja puoltavia puheita, arkkipiispa Kailan "rauhanjulistusta" jne. Kokouksien järjestämisessä on pääpaino pantava siihen, että perin pohjin paljastetaan ennenkaikkea IKL:n ja kokoomuspuolueen päämiesten Suomen taloudellista ja sivistyksellistä nousua jarruttava ja vahingoittava neuvostovastainen sotaseikkailupolitiikka ja muokataan maaperää tunnustamaan IKL:n hajoittamisesta Suomen kansan eujen vastaisena rikollisena kiirikokansalliseksi sotapuolueeksi. Samanaikaisesti on sopivalla tavalla tuotava esiin Neuvostoliiton rauhanpolitiikan tukeminen esittämällä esim. vaatimuksia sovinnollisten väliden, taloudellisen ja sivistyksellisen yhteistyön aikeensaamisesta Neuvostoliiton kanssa. Joustavalla tavalla on pyrittävä tekojen pohjalla henk. ilmentämisellä paljastamaan ja joukoista eristämään proletariaatin sodanvastaisia yhteisrintamia jarruttavat sosialidemokraattiset johtajat.

Puolueen on esitettävä eri muodoissa esiintyvän pikkuporvarillisen sodanvastaisen liikkeen joutuminen porvariston vanaveteen. Puolueen on tähän liikkeeseen osallistuvien jäsentensä, lähettämien edustajain ja solmimien yhteyksien kautta pyrittävä laajentamaan joukkopohjaansa siellä. Jo tässäkin mielessä puoluejäsenten tulee osallistua kansainväliseen naisten rauhan ja vapauden liiton järjestämään rauhanadressiin nimien keräykseen. Nimien keräykseksi on koetettava saada puolueen ja nuorisoliiton jäseniä sekä vakaumuksellisia sodan- ja fasisminvastaisia taistelijoita eri yhteiskuntapiireistä. Kaukaisen Pohjojan pienen kansan työtätekevien myötätunnon ja Italian käymän roivosodan vastalauselmaksi tulee myös osallistua varojen keräykseen sodasta kärsineille abessinialaisille orvoille ja leskille. Keräyksen keräystoimintansa yhteydessä harjoittama agitatio on neuvonnan y.m. ohjauksen kautta pyrittävä ohjaamaan Suomen olojen, sotaan varustautumisen ja välittömän sodanvaaran selvittelyyn. Jotta liikkeen johtavat ainekset saisivat enemmän pontta ja rohkeutta sekä pikkuporvarillisten kerrosten taistelumielisellä kohalla yhä korkeammalle, on puolueen jäsenten pyrittävä asettamaan työläisten kokouksissa käsiteltäväksi passiiviseen liikkeeseen esilletuomia kysymyksiä ja kokouksien päätöksinä ilmi tuomaan työläisten solidaarisuuden rauhan pyrkimyksiä kohtaan. Sitä mukaa kuin puolueen vaikutusvalta tässä liikkeessä kasvaa, on liikettä tahtavasti suunnattava konkreettisilla, liikkeen kehitystasoa vastaavilla tunnuksilla välittömästä sodanliitsojasta vastaan - suomalaisista fasismeista ja ennenkaikkea IKL:n neuvostovastaisesta sotaseikkailupolitiikasta vastaan. On muistettava, että vain puolueen ja työväenluokan tehokkaalla myötävaikutuksella tästä pikkuporvarillisesta rauhanliikkeestä voi kehittyä koko kansan liike kansanrintaman muodossa fasismeja ja sota vastaan.

Koska puolueen jäseniä yleensä ja erikoisesti nuoria puolueen jäseniä, jotka joutuvat työskentelemään sodanvastaisissa pikkuporvarillisissa järjestöissä alinomaa uhkaa vaara, että he enemmän tai vähemmän joutuvat näiden piirien vaikutukselle alttiiksi, jonka seurauksena taistelu puoluelinjaa puolesta voi heiketä, luokkavalppaus tylsistyä ja taistelunhalu kadota, on puolue-elinten huolehdittava niiden tovereiden järjestelmällisestä ohjauksesta, neuvonnasta ja heidän työnsä tarkastamisesta.

Nuorisokysymys on, kuten puoluekokous päätti, koko puolueen otettava omakseen. Kommunistisen Nuorisointernationalen kongressi ohjasi nuorisoliittojen työn kokonaan uusille urille. Nuoriso "puolueista", jollaisia liittomme suurelta osaltaan ovat, on ne muutettava nuorisojoukkojen kasvattajiksi, joiden ovet ovat avoinna muillekin kuin kommunistisen katsomuksen omaaville nuorille ja jotka nuorten elämänsymyksiä ratkoessaan, sen huvittelu- y.m. harrastuksia tyydyttäessään kasvattavat heitä politiiviksi antifasistisiksi taistelijoiksi ja nuorison etujen ja oikeuksien puolustajiksi.

SENKÄ, josta nuorisojoukot ovat pysyneet erossa jo porvariston terrorin pelosta, on pienessä läheläisjärjestössä omaksunut lisäksi sellaisen kielien ja sellaiset työtävät politiiviset tunnuksat, jotka eivät ole voineet tehdä nuoreen polveen. Työläisnuorisojoukot ovat liittyneet osin Sosdem Nuorisoliittoon, osin TUL:oon, ammattiliittisiin y.m. järjestöihin. Meillä ei ole mitään syytä vastustaa tätä nuorison liikehtimistä ainoisiin julkisiin luokkajärjestöihin. Päävastoin on nuorisojoukkoja kehoitettava niihin liittymään, perustamaan uusia järjestöjä, osallistumaan aktiivisesti niiden toimintaan. On tehtävä voimakasta kokoavaa työtä niiden sisällä, jotta ne muodostuisivat vahvoiksi yhtenäisiksi järjestöiksi, jotka käyvät järkijärjestyksellä taistelua fasismia vastaan, rauhan puolesta, nuoren polven etujen ja oikeuksien suojelemiseksi, joka ainoan porvariston näihin järjestöihin tai niiden jäseniin kohdistaman hyökkäyksen torjumiseksi. Luokkatietoisuuden nuorison on annettava politiivinen isku myös kaikille taantumuksellisille aineksille liittojen tai osastojen johdossa, jotka taloutta yhteistoimintaa estävät ja jarruttavat.

Kutakin paitsi työväenjärjestöjä, on meidän puolustettava myöskin fasismin uhan alla olevia porvarillisia nuorisojärjestöjä. Niihin kuuluu Suomen Nuorison liitto, 75 tuh. nuorta yhdistävä alkioilainen kansanvalistusjärjestö. Sen jäsenistö on valtavan suuri osa maaseudun työlästekevän nuorisoa, joka on joutunut kahnaukseen lapuolalaisten kanssa kansanvaltaisten katsomustensa vuoksi. Uhkaukset siitä, että Nuorison liitto on "yli aikansa elänyt" y.m. hälyyttävät. Ja kommunistien, jotka taistelevat kaikkien demokraattisten järjestäytymis- y.m. oikeuksien puolesta, on pyrittävä yhdistämään koko nuoren sukupolven, sen mukana kristillisen nuorison, vapaamielisen nuoren sivistyneistön, talonpoikaismuorison demokraattiset järjestöt torjumaan työläisnuorison rinnalla fasismin hyökkäystä.

Suomen Kommunistinen Nuorisoliitto, joka toimii edelleenkin ja vahvistaa toimintaansa, järjestäytyy tätä työtä varten uusiin järjestömuotoihin, joista annetaan erikoisohjeet.

Työväen urheiluliikettä on vahvistettava. Siinä työskentelevien puolueen ja nuorisoliiton jäsenten tulee toimintansa valtaa taisteluhenkilö. Pääpaino tulee panna toiminnalliseen liikkeeseen kehittämiseen työväen seurojen suojelemisen puolesta fasismia ja sotaa vastaan. Tällaisen liikkeen kehittämiseen lähtökohtia on lukemattomia. Ikin ym. fasisistien piirien voimaperäinen valmistautuminen Berlinin natsi-olympialaisiin, värojen keräys tältä matkaa varten, työmaaterroiritapaukset, jotka ilmenevät siinä, että tehtailijat pakottavat työpaikan menettämisen uhalla työläisiä liittymään tehtaitten yhteyteen perustettuihin fasisistisiin voimistelu- ja urheiluseuroihin, Työväen Urheiluliiton hajottamisyritykset sen yhdistämisen kautta "valtakunnan liittoon", Neuvostoliiton urheilujoukkueiden vierailut jne. Tällaisia tapauksia tulee käyttää liikkeiden aikaansaamiseksi, niitä tulee käsitellä seurojen kokouksissa. Tällöin tulee pöytähuomio kiinnittää vastalauseliikkeen kehittämiseen työväen urheiluseurojen toiminta-alueiden riistoyrityksiä vastaan fasisistien taholta ja Berlinin natsi-olympialaisten boikoteerausliikkeen kehittämiseen Punaisen Urheilu-Internationalen ja Luzernin Internationalen hyväksymän päätöksen pohjalla (nyt tästä on lyhyesti selostettu "Arbetsbladets" 22/XI-35). Boikoteerausliikettä on pyrittävä kehittämään myös porvarillisten seurojen sisällä. Neuvostoliiton urheilujoukkueiden käyntejä on käytettävä ennenkaikkea Neuvostoliiton urheilulojen selvittämiseen osoittamalla, että ne rajoittomat työväen urheiluliikkeen kehittymismahdollisuudet, jotka on Neuvostoliitossa, johtuvat siitä, että työväenluokalla on valta maailmassa, että Suomen työväenliikkeen urheiluliikkeen edut vaativat suhteiden jatkuvaa laajentamista neuvosto-urheilun kanssa. Urheiluseurojen jäsenjoukkojen keskuudessa tulee tehdä laajaa selitystyötä ja saada ne kehittämään, että fasisistien hyökkäys urheiluseurojen toimintavapauksia vastaan voidaan lyödä takaisin vain siten, että muodostetaan työläisurheilijajoukon yhteisrintama ja sen pohjalla kaikkien fasisistiseen komentoon tyytymättömien urheilujärjestöjen yhteisrintama jokaisen maan ja kansainvälisessä mitassa. Tämän tehtävän toteuttaminen vaatii, että meidän on uudella tavalla suhtauduttava ei-fasisistisiin urheilujärjestöihin omassa maassa, porvarilliseen demokratiaan ynnä muissa maissa. Se merkitsee sitä, että meidän tulee työskennellä TUL:ssä siihen suuntaan, että se pyrkii kilpailusuhteitten järjestämiseen esim. kaikkien ulkomaisten ei-fasisististen urheilujärjestöjen kanssa ja omassa maassa sitä, että jos joku porvarillinen urheiluseura on siirtynyt taistelun tielle fasismia vastaan esim. boikoteeraamalla Berlinin olympialaisia, niin kilpailusuhteiden järjestäminen tämän seuran kanssa on välttämätöntä. Meidän taas tulee työskennellä porvarillisten seurojen ennenkaikkea työlästekevän jäsenöiden keskuudessa niiden seurojen vieroittamiseksi fasismista ja vetämiseksi fasisminvastaiseen taistelun tielle sekä fasisististen seurojen sisäliittymien hajottamiseksi. Lähiaikoina pidettävien työväen urheiluseurojen vuosikokouksia on huolellisesti valmistettava.

Työväen osuustoiminnallisissa järjestöissä ei työmme ole lähessään kiihtyvän fasisin hyökkäyskauden vaatimalla tasolla. Sitä selvästi osoittaa osuusliikkeen edustajiston vaalien tulos Tampereella. Osuustoimintaliikkeet tulee jälleen palauttaa alkuperäiselle periaatteelliselle perustalle, niiden tulee muodostua osaksi muusta työväenliikkeestä, sillä voimistuva taantumus uhkaa osuustoiminnankin vapautta ja olemassaoloa. Vain taistelevana työväenliikkeenä osana osuustoimintaliike voi menestyksellisesti puolustaa oikeuksiaan. Tämän periaatteellisen käänteen aikaansaamiseksi tulee osuustoiminnallisiin järjestöihin kuuluvien puolueen ja nuorisoliiton jäsenten syntä liike oikeille raiteille, johtaa laajat kuluttajajoukot taistelun tielle. Ovathan tavaraain hinnat pysyneet korkeina, jopa nousseetkin ja kuluttajain riisto on tehostunut fasisin hallituksen harjoittaman tulli- ja hintapolitiikan johdosta. Kuluttajat tulee nostaa taisteluun tätä lisäntyvää riistoa ja osaksi tätä tiestä saatujen varojen rikollista sotavarusteluihin käyttöä vastaan. Ensimmäisen vuoden alkupuolella pidetään osuusliikkeiden piirikokoukset. Näiden kokousten keskeisimmiksi kysymyksiksi tulee pyrkiä asettamaan kasvava tulli-, hinta- ja veroristytä sekä sotavarustelujen lopettaminen. On luonnollista, että näihin kokouksiin on hyvin valmistauduttava. Piirikokousedustajien ja edustajistojen välitilaisuuksissa tulee edellämainittujen kysymysten käsittely asettaa etutilalle. Edustajiksi ja edustajistoon tulee valita todellisia taistelijoita tulli- ja veroristytä vastaan sekä sodan- ja fasisminvastaisen taistelun horjumattomia kannattajia. Ei myöskään saa unohtaa, että sama kirous painaa EOK:n jäsenjoukkoja, varsinkin vähävaraisempia. Ei saa odottaa sitä, kunnes tyytymättömyys vastavaraisten ti purkaantuu muodossa tässä toisessa, vaan jatkuvasti tulee työskennellä toiminnallisen liikkeen aikaansaamiseksi ja kehittämiseksi näissä järjestöissä.

Kansallisuuskysymyksestä.

Huomio on kiintynyt yhteen niistä merkittävimmistä ilmiöistä Suomen poliittisessa, kansallisuuskysymykseen, ja sen kätkeytyksen yhteyteen fasistiliikkeen katoamiseen. Tapahtumat nopeassa tahdissa vahvistavat тов. ОVK:n arvion (artikkelit Ny Dagissa), että yksi-kieli-natsionalistisen ohjelman valinnut fasismi esiintyy yhä hyökkäysvälinä. "Ruots. päivä" (marssik. 6 p.) pöytäkirjalla Helsingin kaduilla (hurrit hirtteen huutoineen) on tästä tuoreena tiedoituksena. Lehti. Hornborgin puheessa (jul. "Tulenkantajassa") esiintyy sellainen katsomus, että ollaan tekemisissä vain "voimakkaan natsionalismin tuulenpuuskan" kanssa. Tässä puheessa ilmenee muuten Ruots. KP:n johtajan poliittisen koko väkivalisuutta ja ontteus: toiselta puolen fraasi "jos alistamme... silloin on asiamme menetetty", ja toiselta puolen - täysi alistuminen! Tuo fraasi voi monelle olla itsepetos. Poliittisesti se on ruotsalaisen kansan petkuttamista ja sellaisena paljastettava. Myöskään ei siellä ole täysin arvostettu niitä ruots. päivä ilmiöitä eikä niihin asianmukaisesti reagoitu. Se on kuitenkin aivan välttämätöntä, jos vielä tässäkin kysymyksessä rakentaa johdonmukainen poliittinen käytäntö: saada apujoukkoa antifasistiseen rintamaan.

Hyvin kiinnostava näyte alkuyrityksestä tällä tiellä oli kyllä marssikuun 11 p:n kokous. Muistutettiin vain, että tuossa kokouksessa vastata vain kiinnostuneina katsojina oloista voidaan saada todelliseen liikkeeseen osanottajia ja taistelijoita vain huolellisesti punnittujen poliittisten otteiden kautta. Tärkeää on nyt, ettei hystikoida, yritetä hypätä yli etapin. Mutta vielä suurempi vaara uhkaa myöskäntymisten kautta: ei reagoida tapahtumiin, ei käytetä niitä liikkeen eteenpäin viemiseen.

Eikä selosteta, propaganda laajoille joukoille. Tämä viimeksiinattu on erikoisen tärkeä sen vuoksi, että asia ei ole niin yksinkertainen. Aitosuomalaisilla on niin paljon argumentteja (historiasta, tilastosta ja myös yhä vallitsevista oloista), että niiden huolellista, vakuuttavaa kumoamista ei saa hetkeäkään laiminlyödä. Tätä selostustyötä on sentään tehtävä laajalti suomalaisten työläisten ja talonpoikain sekä opiskelvan nuorison keskuudessa.

Jos on aitosuomalaisilla apuna mainitut seikat - ja myös meikäläisten pitkäaikaiset laiminlyönnit, niin on Ruots. KP:llä puolellaan verraten riidaton monopoli ruots. kansan asian ajamisessa. Thtyty osata kirjoittaa ja saada sijoitetuksi kirjoituksia, joissa vakuuttavasti osoitetaan niiden johtajien fraasien ontteus ja tekojen todellinen laatu. "Muulla tavoin ei voida vetää joukkoja mukaan eikä ajaa vastarintaa heränneitä eteenpäin.

Siksi on pidettävä fasistiliikkeen perspektiivi selvänä sekä niille ruotsalaisille, jotka todella tahtovat puolustaa kansallista asiaansa, että myös suomalaisille antifasisteille. Jokainen julkisen elämän alalla esiintyvä tapaus on osotettava varoituksena, sen todellinen merkitys selostettava, liioittelematta ja aliarvioimatta.

Sama näyttää juonon leimaamatta "Sedin" surkea ehdotus, että ruotsalaiset luopuisivat viettämään "päivän" jotta eivät kreyttäisi! Sillä saralla, mitä ne suosittavat työläisille. Se on aita "pienemmän pahan" politiikkaa, asemien luovuttamista ilman taistelua.

Samoin olisi ollut paljastettava Arbl:n kanta. Lehti ei yhtynyt Sedin ehdotukseen. Mutta mitä merkitse sen selitys, että Ruots. KP saakoon pitää päivän? Onko oikein tunnustaa sille puolueelle monopoli "ruotsalaiseen päivään"? Ei suinkaan. Se on riideltava siltä pois. Osottamalla, että se ei kelpaa ruots. liikkeen johtoon.

Voin seurata niistä asioista vain lehdistä, eikä niistäkään kaikista. Siksi olisi hyvä saada tarkempia tietoja, kuulumisia "piireistä", otteita massatulehdistus, ruotsalaisista ja suomalaisista, sellaisia, jotka valaisisivat sekä aitosuomalaisia mielialoja (ja tekoja) että ruotsalaisia mielialoja.

Nyt on tärkeä osottaa parlamentaarisen taistelun riittämättömyyteen ruotsalaisten asian puolustuksessa ja laajennettava liikettä joukkojen keskuudessa. Mutta silti laiminlyönnit parlamentaarista

taistelua. Jokaiselta eduskuntaehdotukselta on vaadittava selvä kannanotto fasistiseen, natsionalistisiin muihin. Ja pyrittävä asettamaan sellaisia ehdokkaita, jotka ovat varmasti antifasisteja ja antinationalisteja.

Mutta - ruotsalainen päivä on mennyt ja tulee taas vasta vuoden päästä. Silti ei työ saa pysähtyä. Fasistit eivät lepää. Tulee monta päivää. Tulee Runeberg-päivä, helmik. 6 päivä. Silloin on taas esillä kyse myöskin ruotsalaisista ja ruots. kulttuurista Suomessa. Sitten päivien ei saa laskea hukkaan.

Maalisk. 18 p. - Puna-Aavun päivänä on myös muistutettava ruotsalaisille, että tositäistelussa tulee uhreja, ja että esitelmäilijoita on autettava. Solidarisuus antifasistisessa taistelussa! Ja silloin erikoisesti pidettävä esillä antinationalistien asiaa. Osoitettava, että ne ovat leniniläisen kansallisuuspolitiikan edustajia, ruotsalaisten oikeuksien puolustajia.

Tulee Snellman-päivä. Silloin on osoitettava, että niinkuin suomalaisuuden asian puolesta on taisteltu, niin on ruotsalaistenkin oikeuksia puolustettava.

Ei suinkaan ole unohdettava sitä, minkä тов. Kuusinen niin vakuuttavasti asetti: että ruotsalaisten kansan kansallisia oikeuksia ei voi puolustaa ajamatta ruots. työläisten ja talonpoikain ja sivistyneistön yhteiskuntataloudellisia etuja.

Hyvin tärkeä kansallisuuskysymys on ruotsalaisten asema työväenliikkeessä. Onko niillä oikealla tavalla vedetty ammatilliseen liikkeeseen? Onko pidetty huolta siitä, että tuntisivat olevansa siellä kotonaan? Ennen ei amm.liitoissa ja osastoissa ole tehty tällaista kaikkea, mitä olisi voinut ja pitänyt tehdä. Mielestäni ei pidä perustaa eri osastoja ruotsalaisille ja suomalaisille. Voidaan samassa osastossa etsiä sopivia muotoja. Esim. jakautua eri kokouksiin, yhtäaikaan, pitkin yhteyttä. Jos on tarpeen, väliaikaisesti. Paras on tietenkin järjestää kaksikielisiä osastoja ja pitää huolta, että vähemmistö, suomalainen tai ruotsalainen tuntee olevansa kotonaan. Puhtaasti ruots. seuduilla voi tietenkin olla puhtaasti ruotsalaisia osastoja. Mutta niiden on otettava suomalaisia jäsenikseen. Olisi hyvä tietää, mitä aloitteita vasemmistolaisien taholta on tällä suhteella tehty. Ja mitä ruotsalaiset itse tahtovat. Sitten on muita joukkojärjestöjä, jotka voivat olla kaksikielisiä; osuuskuntia, urheilu-, raittius- ym. järjestöjä.

On ruotsalaisia joukkojärjestöjä (nuorisoo-, raittius-, sivistys- ym.), jotka on kokonaan jätetty porvarien (fasistien) haltuun. Mutta onhan niissä väkeä, jonka edut vaativat juuri fasisminvastaista politiikkaa.

Entä ruotsalaiset talonpojat? Ne ovat - viime vuosikymmenien toiminnan aikana - osoittaneet, että niillä on halua irtautua herrojen johtamasta ja astua työvätekevän kansan yhteisen rintaman puolelle. Ovatpa olleet mukana lakoihinkin ja niitä tukeneet. Sitä alkua ei saa jättää huivettymään. Niitä kiinnostaa kansallisuuskysymys. Mutta vielä enemmän niitä kiinnostaa omat taloudelliset kysymyksensä.

Kuten näet, herää kansallisuuskysymyksen yhteydessä runsaasti kysymyksiä, jotka vaativat viipymättömiä kannanottoja. Pitää vielä huomauttaa tämän kysymyksen kansainvälisestä merkityksestä: mielialat Ruotsissa, Saksaan fasistien myyräntyö.

Otappa ja kirjoita, miltä asia sinun kulmaltasi näyttää ja mitä havaintoja olet tehnyt. Minä seuraisin asiaa hyvin kernaasti. Mutta pitää saada sieltä tietoja - painetuista ja kirjoitettuihin.

1935
527

PUOLUEJÄRJESTÖILLE JA JÄSENILLE.

=====

Huolimatta puolueemme monista päätöksistä ja ohjeista, joissa puoluejärjestöt ja jäsenet velvoitetaan käyttämään kaikki legaalisen toiminnan mahdollisuudet, eivät puolueemme järjestöt ja jäsenet ole edes yrittäneet käyttää työväen sairas- ja hautausapukassain ja -renkaiden tarjoamaa työväen apua.

Ja kuitenkin juuri näissä legaalisisissa järjestöissä on jäseninä Suomen teollisuus- ja työläisiä paljon enemmän kuin missään muissa. Tilaston mukaan on sairas- ja hautausapukassoja ja -renkaita sekä eläkekassoja koko maassa n. 375 ja niissä jäseniä yli 100.000. Suurin osa kassoista ja tuosta jäsenluvusta on suurilla työpaikoilla. Ja tämän jäsenistön valtaosa on ~~vakinaista~~ vakinaista, paikallaan pysyvää työläisainesta, joka ei ole edes millään muulla tavalla järjestynyttä. Tätäkin työläisainesta puristaa kapitalistinen ~~valta~~ valta ja sortaa finanssipäätöksen fasistinen diktatuurikomento aina pahemmin; siksi sen keskuudessa on eritoten viime vuosien kuluessa sotallinen maaperä muokkaantunut yhteisrintaman rakentamiselle pääoman hyökkäystä ja fasismia vastaan.

Nyt on myös tällä alalla saatava pikaisesti jyrkka käänne. On välttämätöntä, että nämä kassat eivät ~~askartelisi~~ askartelisi ahtaasti vain sairastuneiden työläisten avustuskysymysten puitteissa, vaan että ne yleensä asettuivat työväen luokkataistelun kannalle, puolustaisivat työväenluokan kipeimpiä tarpeita, taistelisivat yleisen työväenvakuutuksen ~~muuttamiseksi~~ toteuttamisen puolesta työnantajain ja valtion kustannuksella, sen puolesta, että myös sairaskassamaksut on siirrettävä työnantajain ja valtion maksettaviksi, että on suurennettava avustusta sairastuneille kassan jäsenille ja heidän perheilleen jne. Jotta tämä päämäärä saavutettaisiin, on jokaisen kommunistin, jokaisen vallankumouksellisen työläisen liityttävä työpaikkansa apukassan jäseneksi ja ryhdyttävä tekemään sitkeitä töitä yllämainittujen tehtävien puolesta; vaadittava, että kassan jäsenistö on kutsuttava koolle yhteisissä kokouksissaan päättämään kassan asioista ja käsittelemään muita kipeitä kysymyksiä ja myös kehittämään taistelua työnantajain ja valtion kustannuksella järjestettävän yleisen työväenvakuutuksen puolesta, koska nykyisten työväen keskinäisten apukassojen - joissa vielä työnantajat omien ja valtionsa etujen turvaamisen tarkoituksessa säilyttävät miltei kaikki kustannukset työläisten niskoille ja pyrkivät työntekijöiden jäsenistön omakohtaisen toiminnan avulla työläiset eivät voi omaa ja perheidensä elämää turvata työkykynsä menettämisatapauksissa. Sairaskassatoiminnan yhteydessä on suoritettava laajaa valistustyötä, julkaistava lehteä tai kirjasia jne. Oikealla ~~val-~~ vallankumouksellisella työllään, aina horgumatta puolustamalla työväen etuja ja pitäen kommunistinen ja vallankumouksellisten työläisten hankkia työväen apukassojen jäsenistön luottamus ja tietoisesti pyrkiä siihen, että hallintoihin ja luottamustehtäviin valittaisiin nimenomaan kommunisteja vallankumouksellisia työläisiä.

Kun työväen apukassat toimivat työläisten itsensä pienistä palkkoista maksamien pennosten varassa, eivät ne ollenkaan voi korvata yhteiskunnallista vakuutusta. Siksi on kautta maan harjoitettava voimakasta agitointia yleisen työväenvakuutuksen puolesta, esittäen seuraavat vaatimukset:

- 1) kaikki työläiset vakuutettava työnantajain ja valtion kustannuksella,
- 2) vakuutuslaitoksen on turvattava työläisen elämä hänen menettäessään työkykynsä, johtukoonpa työkyvyn menettäminen mistä syystä tahansa (tapaturma, sairaus, raskaudentila, vanhuus jne.), sekä työttömyyden aikana;
- 3) vakuutuslaitos suorittaa vakuutetulle hänen työpalkkansa suuruisen ~~avustuksen~~ avustuksen sinä aikana, jonka hän on työkyvytön taikka työtön;
- 4) kaikkia vakuutusmuotoja hoitavat työväenjärjestöt, jotka rakentuvat vakuutettujen työläisten täydellisen itsehallinnon pohjalle.

Ammatillisten järjestöjen jäsenjoukkojen keskuudessa on suoritettava voimakasta agitatiota, nojautuen m.m. SAK:n vaatimukseen työttömyysvakuutuksesta, ja tarmolla yritettävä ammattiosastojen ja ammattiliittojen kautta tehdä työtä laajan yhteisrintaman luomiseksi järjestymättömien työläisten kanssa taistelua varten yleisen vakuutuksen puolesta. Ammatilliset ja muut työväenjärjestöt on kautta m.m. saatava kutsumaan koolle työväen yleisiä kokouksia, mielenosoituksia ja muita joukkoesityksiä, joissa vaaditaan työläisten yleistä vakuuttamista sairauden, työttömyyden ja vanhuuden varalle työnantajien ja valtion kustannuksella. Eikä millään muotoa saa jäädä vain odottelemaan tuloksia hallituksen toimenpiteistä sen nyt valmistellessa porvariston etujen mukeista vakuutustoimintaa.

Työ sairas- ja hautausapukasspoissa on kytekettävä yhteen työn kanssa v.1935 alusta voimaan astuneen lain nojalla perustetuissa ja perustettavissa työ tömyyskassoissa. Näissä on tehtävä tarmokasta kumouksellista propagandaa ja agitatiota, selvitettävä työläisille kuinka Suomen nykyinen fasistitaantumus saattoikin synnyttää vain tällaisen työläisiä loukkaavan lain, mutta käytettävä tämänkin lain nojalla rakentuvaa järjestömuotoa työväen luokkatietoisuuden kehittämisen aseena, aseena joka vahvistaa työväen taistelua työnantajain ja fasistikomennon kiristysotteita vastaan, työläisten yleisen vakuutuksen puolesta, työväenluokan täydellisen vapautuksen ja sosialismin puolesta.

Kommunistit ja vallankumoukselliset työläiset eivät saa työntää agitatiotaan nykyisten valkoisten Suomen fasististen lakien sallimiin puitteisiin. Kaikki agitatio kassan omien kysymyksien ja voimassa olevan kurjan sosiaalisen lainsäädännön johdosta on kytkettävä yhteen työväen luokka-aseman selvittämisen kanssa nykyisen valkoisen fasistikomennon vallitessa, sosdem johdon levittämien pikkuporvarillisten harhojen arvostelun kanssa ja yl. ensä työväenluokan ja sen johtavanjärjestön päätettävien selvittämisen kanssa. Tosiasioiden pohjalla on työläisille selvitettävä eri luokkien ja puolueiden suhde työväelle niin välttämättömään yleiseen vakuutukseen.

Agitatioissa on selvitettävä työläisille se tosiasia, että ilman työväenluokan voimakasta vallankumouksellista joukkotaistelua ei voida saavuttaa työväenluokan asemaan parannusta, päinvastoin finassipääoman fasistinen rövösty ja kiihistys aina vain pahenee; selvitettävä, että työväen yleisen täydellisen vakuutuksen ja työväen asian tehokas parantaminen on saavutettavissa vain voitokkaan proletaarisen vallankumouksen kautta, sellaisen vallan pystyttämisen kautta, jossa työväellä on kaikki vapaudet ja keinot olojensa järjestämiseen oman tahtonsa mukaan - neuvostovallan aikana.

Lauki 12/4-35 R.H.

(471) SKP:n 1935⁴
 Toimeenpano-ohjeita/joukkotyötarkastusta varten.
 =====

(Luettava solujen, pakkien ja pikkien kokouksissa.)

Puolueen joukkotyön tarkistuksen avoimessa kirjeessä sanotaan, että se tulee suorittaa puolue-elimen kahdessa tahi kolmessa kokouksessa. Parhaiden se tapahtuisi kolmessa osassa jolloin 1) käsiteltäisiin organisatorisia kysymyksiä 2) puolueen joukkotyön erialat ja 3) suunniteltaisiin ja vahvistettaisiin työsuunnitelma lähimmäksi kolmikuukautisajaksi. Pienemmällä paikakunnilla ja missä puoluejärjestö on varsin ~~pieni~~ pieni voidaan 1 ja 2 osa käsitellä yhdessäkin. Käsitteilyssä tulisi kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin, täydentäen niitä paikallisista oloista johtuvilla kysymyksillä:

Organisatorisessa suhteessa: Miten solu on kokoonpantu ja miten se työskentelee täyttääkseen joukkotyötehtävänsä. (Vaatimuksena on 80 % ajankäyttäminen jokapäiväiseen joukkotyöhön.) Tarkistettava ovatko tuotannossa työskentelevät solun jäsenet oman työpaikkansa solun jäsenenä kuten pitää olla. Elleivät ne ole omien työpaikkojensa solujen jäseninä tahi solua ei työpaikalla ole on sovittava toimenpiteistä asian järjestämiseksi, niin että kullekin työpaikalle jossa jäseniämme on saadaan solu muodostetuksi. Solujen tarkistuksessa on päähuomio pantava, miten työpaikka toiminta on järjestetty, jotta parhaat tulokset saataisiin. Tarkistettava ovatko jäsenet ammatillisissa työpaikkaryhmissä ja sitä tietä liittyneet SAK:n alaisiin osastoihin kuten jokaisen puoluejäsenen velvollisuus on ja aktiivisesti osallistuvat oppositioliikkeen toimintaa kehittämällä sitä todelliseksi joukkoliikkeeksi. Samalla selvitettävä ovatko jäsenet käyttäneet kaikki mahdollisuutensa osallistuakseen ja kehittääkseen kukin kohdataan palkkataisteluliikettä, mikä on nykytilanteen päätehtävä. Tarkistettava kuuluvatko kaikki nuoremmat jäsenet TUL seuroihin ja siellä aktiivisesti työskentelevät oppositioliikkeen aikaansaamiseksi. Samaten tarkistettava jäsenten kouluminen ja toiminta muissa joukkojärjestöissä: Osuustoiminnallisissa, Puna-avun j.n.e. Selvitetävä miten jäsenet harjoittavat poliittisen tietoisuutensa kartuttamista, opiskelevatko kerhoidsa tahi muita mahdollisuuksia käyttäen. Kaikki jäsenet (joille se vain suinkin käy päinsä) tulee sijoittaa opiskelukerhoihin joissa käytetään opiskeluaineistona, puolueen ja SAJ:n toimittamaa aineistoa.

Ilmestyykö solun toimintapiirissä työpaikkalehti. Ellei ilmesty, niin on ryhdyttävä toimenpiteisiin sen julkaisemiseksi. Huolehditava että kaikki jäsenet saavat lukea levitettävän puoluekirjallisuuden, lehdet ja julistukset sekä valvottava, että todella ovat lukeneet, ymmärtäneet ja osaavat myös niissä annettuja ohjeita selittää joukoille. Myös tarkistettava lehtien ja julistusten joukkolevityksen suoritus, työpaikoilla ja muualla, että kaikki joukkovaikutuksen mahdollisuudet tulee tätäkin tietä käytetyksi.

Jos työpaikalla on nuoria työläisiä eikä ole nuorisoliiton solua, on päätettävä toimenpiteistä nuorisosolun muodostamiseksi ja sen toiminnan ohjaamiseksi. Päätettävä käytännöllisistä toimenpiteistä puolueen tukemiseksi armeijassa, valmennustyöstä y.m. sekä tarkistettava miten heikkoudet korjataan imperialistisessa sotavastaisessa työssä. Tarkistettava miten laiminlyönnit korjataan osallistumisessa mielenosoituksiin ja katusiintymisiin, ja mitä käytännöllistä on solun taholta tehtävä niiden onnistumiseksi seuraavilla kerroilla. Tarkistettava miten jäsenet noudattavat oikeata konspiratiota, parantavat puolueen suojelua ja samalla tekevät laajaa joukkotyötä. Valvottava jäsenmaksujen suorittamisen tehostamista.

Puolueen organisatorisen tilan ja toiminnan tarkastus tulee johtaa siihen, että kaikkialla, joka solussa asetetaan kysymys puolueen vahvistamisesta ja laajentamisesta, soluihin uusien jäsenien ottamisesta, uusien solujen muodostamisesta etsien solun toimintapiiristä siihen mahdollisuuksia. Puolueen laajentamiskysymys asetettava käytännössä siten, että siihen tarmolla ryhdytään ja samalla kohotetaan jokapäiväisen toiminnan aktiivisuutta.

Edellä on kiinnitetty eräisiin organisatorisiin seikkoihin huomiota. Mutta ei riitä se, että todetaan millainen tilanne on, onko tehty tahi eikö ole tehty, pääasia, että nyt käytännössä päätetään kuten avoimessa kirjeessä on osoitettu, miten on tehtävä ja kuka tekee. Henkilökohtaisen vastuunalaisuuden määrääminen on aivan välttämätöntä, ja tehtävien suorittamisen huolellinen jatkuva tarkistus on ehdottomasti aikaan saatava.

Toiminnasta joukkotyön erialoilla: Ammatillisessa liikkeessä, osuustoimintaliikkeessä, urheiluliikkeessä, työstä työttömien keskuudessa, työstä naisten keskuudessa, työstä armeijassa, Puna-avun työstä, työstä maaseudulla maatyöläisten ja pientalonpoikain keskuudessa ottaen niissä ohjeeksi, mitä kirjeessä on sanottu,

sekä puolueen päätökset ja lehdistössä olleet ohjeet, joiden mukaan on tarkistettava, että jokainen puolueenjäsen täysin tuntee yleisen puolueelinjan ja tehtävään asettelun, edelleen tarkistaen että niitä oikealla tavalla käytäntöön sovelletaan solun ja fraktioitten toimipiirissä.

Myös tarkistettava millaisia menettelyjä jäsenet käyttävät saavuttaaksemme erityöaloilla puoluevaikutuksen tehokkaan laajentumisen. Esim. suhtaudutaanko sosiademokraattisiin työläisiin vakuuttavasti ja toverillisesti, niin että keskusteluissa niille käy selville asiaamme oikeudellisuus ja että niillä, samaten kun puolueettomiakin työläisiä, saadaan kannattamaan toimintaamme ja aktiivisesti osallistumaan yhteisrintaman muodostamiseen kaikissa työväenluokan taistelukysymyksissä. Että sosdem johtajia ei van ylimalkaisilla lauseilla haukuta lurjuksiksi ja sosialifasisteiksi, joita ne ovat, vaan että jokapäiväisestä käytännöstä otetuilla elävillä esimerkeillä, joita ne riittävästi työväenluokan vastaisella politiikallaan antavat todistetaan ne lurjuksiksi, niin että se käy täysin selväksi sosdem ja kaikille työläisille. Paljastetaanko myös kyllin selvästi Sundrömiläinen "vasemmisto" sosdem demagogia, jota hän sosdem puolueen siilaamisen hyväksi harjoittaa.

Työplani: Avoimessa kirjeessä velvoitetaan tekemään lähintä kolmikuukautiskautta käsittävän työsuunnitelman. Sen laatimisessa on suoritettava yhteenveto tarkistuksen tuloksista. Työsuunnitelmaan tulee asettaa kaikki ne kysymykset käytännöllisesti jotka solu katsoo välttämättömäksi suorittaa työnsä oikealla tavalla organisoimiseksi, puolueen organisatorisen ja toiminnallisen vaikutuksen laajentamiseksi toteuttaakseen puolueelinjaa erialoilla pmassa toimipiirissään ja tämän kautta vahvistaen puolueen taistelukykyisyyttä.

Tehtäviä ei saa asettaa sellaisilla yleisillä määritelmillä, kuten monasti on tapahtunut, että jäsenmäärää, soluja, fraktioita on lisättävä niin ja niin monella prosentilla. Tällaiset prosentti määritelmät on kielletty. Pitää arvioida mitä olisi saatava aikaan, mitä tehtävä erialoilla, ja sitten antaa aivan käytännöllisesti tehtävä kuka tovereista sen suorittaa ja missä ajassa se on suoritettava. Tehtävään käytännöllisessä asettelussa otettava huomioon kaikki mahdollisuudet, mutta vaikeudet eivät saa pelottaa, ne tulee yhteisvoimin voittaa. Työsuunnitelma tehtäessä ei ole suunniteltava vain organisatorisia kysymyksiä, mutta myös tehtävät eri joukkotyönaloilla.

Edellä on lähinnä puhuttu työpaikkasolun työstä ja sen tarkistuksesta. Samaa ohjetta voidaan sovellettaa myös aluesoluihin ja maaseudun soluihin. Solut maaseudun oloissa ottavat huomioon ne erikoisuudet mitkä siellä toiminnassa ovat. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota maatyöläisten vetämiseksi puolueeseen, sen toiminnan vaikutuspiiriin ja maa ja metsätyöläisten järjestämiseksi muodostaen maa ja metsätyöläisten ammattiosastoja.

Paikalliskomiteoiden ja paikallisten organisaattorien tulee ohjata soluja suorittamaan tarkistuskamppailun edellä viitottujen ohjeiden mukaan. Mutta paikalliskomiteain ja pikkien tulee myös omassa työssään suorittaa tarkistus. Ne tulee käsitellä tehtäviään paikkakunnan ja piirin laajuudessa. Päähuomio kiinnittää joukkotyön tehostamiseen toiminnan erialoilla - jonka ehtona taas on laajajat yhteydet työpaikkojen kautta joukkoihin. Uusien työpaikkayhteyksien, työpaikkasolujen muodostamiseksi on tehtävä käytännöllinen suunnitelma, mihinkä tehtaaseen ja työpaikalle nimenomaan ryhdytään solua muodostamaan ja kelle se jätetään vastuunalaisena tehtävänä. Sama koskee ammatillisia työpaikkaryhmiä ja oppositioliikkeen järjestämistä SAK:n osastoissa. Ammatillisesta liikkeestä ja sen tehtävästä taloudellisen taistelun alalla on viime aikoina aineistoa toimitettu joten niihin on vakavaa huomiota kiinnitettävä.

Tässä yhteydessä ei ole tarkoitus antaa tyhjää ohjetta. Viitataan lyhyesti millä tavalla on tarkastus toimeenpantava, täydentäen paikallisten olojen ja tarpeiden mukaan. Ei myöskään ole kysymys vain organisatorisen tilan toteamisesta, vaan pääasia puolueelinjan toteuttamisesta joukkoliikkeenä ja pyrkimys puolueen kaikin puoliseen parantamiseen, johon nykyinen luokkataistelutilanne velvoittaa.

Puolueella ja vallankumouksellisella ammatillisella liikkeellä on ollut huomattavaa poliittista vaikutusta kuluneen vuoden palkkaliikkeisiin. Mutta puolueen poliittista ja aatteellista vaikutusta ei ole osattu ja kyetty sillä tavalla järjestöllisesti lujittamaan, että puolueen johtava, käytännöllinen osuus täyttäisi tilanteen ja luokkataisteluliikkeen vaatimukset. On tiukasti taisteltava poistaakseen omista tveistä kaiken opportunistisuuden joka toimettomuuden, saamattomuuden muodossa on järjestöämme vielä suuresti vaivaamassa. Nykyinen tilanne vaatii rohkeata aloitteellisuutta ja tietoisuutta tehtävään oikeasta suorittamisesta. Puolueen tarkistus tulee johtaa puolueen laajentamiseen, uusien luotettavien proletariin vetämiseksi puolueeseen, uusien työpaikkatukikohtien luomiseen, ja puolueen joukkotoiminnan suureen aktivisoitumiseen.

Tarkastuskamppailun tulokset soluista, pakeista, tulee pikit yhteenvedossa puoluejohtolle tiedottaa.

329 (471) SKP "1936"

KOMMUNISTI VAALEISTA

Rauhan, vapauden ja leivän puolesta!

Mistä on kysymys?

Näissä vaaleissa ratkaistaan kysymys: Mihin suuntaan maamme ja kansamme kohtaloita ajetaan johtaa, Fascistiseen TAANTUMUKSERKKO ja SO-TAANKO, johon nykyinen hallituskomento ja sen turvissa elävä rikollinen IKL-fascismi maan auttamattomasti vie. Tai nouseeko kansanjoukkojen suuri liike, ja lyö takaisin fascismin hyökkäyksen.

Fascismi on kansan pahin vihollinen, jonka valtauspääsy merkitseisi entistä kauheampaa työväenluokan sortoa ja orjuutta. Nyt sen reaktalaisuus ei tule kohtaamaan yksin kommunisteja ja vasemmistolaisia työläisiä, vaan uhkaa se nyt myös sosialidemokraattisia työläisiä, työväenyhdistyksiä, ammatillisia järjestöjä, sanomalehtiä, osuusliikkeitä, nuoris- ja urheiluseuroja, joita vastaan jo kädessä IKL ja kokoomuslehdissä kii-vasta ajojahtia. Fascismin valtaantulo merkitseisi myös kaiken vapaan porvarillistenkin ainesten kansalaisturvan loppua. Siitäkin jo selvästi kaamme tulevaisuudenkuvan eteemme piirä lapualaispapi Simojoki kir-jelaskin, joiden mukaan fascistien kaavaillemaa uuden "kansallisen valtion" tärkein osana tulisi olemaan vankileirit v. 1918 malliin. Nyt niihin sullottaisiin ei ainoastaan punaisia työläisiä ja talonpoikia, vaan myös-kin kaikki ne porvarillisetkin ainekaet, jotka ovat uskaltaneet fascis-min reaktalaisuutta vähemmän vastustaa. Sotaa, jossa onneton kansamme saisi tuhota elinvoimansa Saksaan natsien renkinä niiden hyökkäessä Neu-vostoliiton kimppuun, tietäisi myös IKL fascistien ja muiden taantumuk-sellisten voimien vaaliavoitto.

Tämän tuhon ja turman välttämiseksi on koko kansan enemmistön nous-tava nyt vaaleissa puolustamaan elämänsä ja vapauttansa. Fascismin voi-mat voidaan lyödä, sen ote herpeistä ja pelasta kansan elämä sen veri-sestä syleilystä. Tämä meille on esimerkin antaneet Ranskan ja Espanjan kansanrintamain valtavat voitot. Kansan suurenmoinen joukkoherättyminen on lyönyt fascistien joukot noissa maissa. Väkevä vapauden ja kansanvallan tuuli puhdistaa siellä viimeisiä esteitä kansanvapauden etenemisen tieltä. Nämä kansanvallan suurenmoiset voitot valakoot intoa, rohkeutta ja uskoa meilläkin kansan vapauden puoltajain sydämiin. Meilläkin voi on-nellisempi ja parempi aika koittaa. Mutta vain siten, että saamme koot-tua KAIKKI KANSANVALLAN JA RAUHAN VOIMAT suureen voimainponnistukseen fascismin ja sodan vaaraan vastaan kansamme elämän ja onnen puolesta.

Suomen Kommunistinen Puolue kehoittaa ja kutsuu Suomen työvätekeviä työläisiä, talonpoikia, sivistyneistöä ja muita vähävaraisia käymään vaalitaisteluun, että vihdoin IKL FASCISMIN RIKOKSISTA PÄÄSTÄISIIN.

Sillä siitä on muodostunut vakavin kansamme vapauden uhka. Tämä isämaallisuudellaan kerekiva liike, joka saarnas puolueiden hävittämistä pöytästä yksin valtaan, on todellisuudessa Saksaan natsien likainen maanpetoksellinen asioimisto maassamme. Se on omaksunut tehtäväkseen kansamme valjastamisen Saksan hyökkäysvaunujen eteen. Sen taholta on mi-nä hetkenä tahansa odotettavissa maanpetoksellinen kaappaushyökkäys hit-leriläisen fascistikomennon aikaansaamiseksi maassamme. Mänttilän kapina, IKL:n sotkautuminen Viron hitleriläisten kaappauspuuhaan ja järjestel-mällinen terrori työväen ja muiden kansalaapiirien toimintaa vastaan, ovat kyllin varoittavia esimerkkejä. Nyt he ovat paljon paremmin varus-tautuneetkin kansan vapauden tuhoamistyöhönsä. Yhteiskuntaruumiin erim-mat kudokset: armeija, suojeluskunnat, virkakunta, poliisi- ja ohraus-laitos on suurelta osalta niiden vaarallisten kansanvallan vihollisten käsissä. On siis aivan väärin tuudittautua sellaiseen uskoon, että fa-scismi muka olisi meillä lyöty kun sillä on ollut erittäin vastoinnkyymisiä ja kun sen joukkopohja ei ole suuresti kasvanut.

IKL fascistit ovat alkaneet makoilla yhä enemmän työväestöllekin. Tähän liike on todellisuudessa aina ollut työväenluokan katela vihollinen. Lapuanliikkeensä antoi se työväestölle miilitutuksia, murhia ja murhapolt-toja. Sen turvin hävitettiin työväen ammatillinen liike ja suoritettiin pula-aikainen palkkarovous. Silloin kun Suomen työläiset ovat lähteneet

11759

taisteluun parempien palkkojen, oman ja lastensa elämän puolesta ammattimittomien työnantajassajien vastaan, ovat juuri kosolat ja pihkalat - muut IKL "fyyrerit" kiiruhtaneet värväsmökin rikkureita. Viimeksi Pietarsaaren satamamiemihillit oli tilaisuus tuntea tällaista kosolan apua, jolla heidän oikeutettu taistelunsa nujerrettiin.

VAALEISSA EI LAPUALAISFASCISMI SAA VOITTA
EI AINOATAKAA LAPUALAISTA EDUSKUNTAAN!
ON VALITTAVA NIITÄ JOTKA TEKEVÄT VOITAVANSA IKL:n RIKOLLISEN TOIMINNAN LOPETTAMISEKSI.

SISÄISEN DEMOKRATIAN JA TODELLISEN RAUHANPOLITIIKAN PUOLESTA.

Kivimäen taantumushallitus on politiikallaan suorastaan auttanut fascisteja. Taantumuksellisilla toimenpiteillään ja lakkaamattomalla peräntymisellä IKL:n painostuksen edessä on se syönyt pohjaa kansanvaltaisen valtiojärjestelmän alta. Sen toimesta on säädetty sanavapautta kahlitseva kiihotuslaki, uudistettu maamme vasemmistotyöväestön sortavat kommunistilait, säädetty hitleriläismallinen kuohitsemislaki. Tämä hallitus on valmistellut ja tulee uudelta eduskunnalta vaatimaan fascistisen talousneuvostolain hyväksymistä. Kivimäen hallituksen toimesta on valmistettu ehdotus mestauslaiksi valtio- ja maanpetosrikoksista ja erikoinen sotilalaki ehdotus, jotka merkitsevät lopullista maan kansalaisten hengen ja vapauden turvan katoamista. Työväenluokan lakko-oikeuskin tahdottaisiin kieltää hallituksen toimesta. Maan ruotsalaisen kansan oikeudet eivät ole saaneet hallitukselta suojaa vaan on se itse toimenpiteillään ruokkinut sitä fascistien ajojahtia jota maamme ruotsalaisen kansan oikeuksia vastaan käydään. Julkeasti kansalaisturvaa loukkaava valtiollinen poliisi on saanut järjestellä pyöristettyjä oikeusmurhaprosesseja kansamme parhaiden yksilöiden tuhoamiseksi kuten nyt esilläollessa Antikaisen jutussa on tapahtunut. Hallituksen tietien ja toimesta on maassamme käyty ajojahtia maan kansanvaltaisten aineiden suun kapuloimiseksi ja tarpeenvaativan arvostelun sekä kirjallisuuden vapauden kuristamiseksi.

Maamme ulkopolitiikka on myös johdettu jyrkästi kansamme etujen vastaiseen suuntaan. Suomi on pahasti sotkettu Saksan punoamaan neuvostovastaiseen sotaketjuun. Saksalaisten upseerien johdolla suoritettavat suuret sotilaalliset varustelut, natsien jatkuva mainostaminen Suomessa, Neuvostovastainen yllytys, Saksan aloitteesta aloitettu Ahvenanmaan linnotuspropaganda, yritykset muuttaa Skandinavian yhteistyö sotilaalliseksi liitoksi Neuvostoliittoon vastaan, puhuvat kyllin selvästi kieltä siitä, että ollaan jouduttu vaaralliselle tielle, joka jos jatkuu, lopulta tekee maamme Saksan pelinappulaksi sen käydessä epätoivoiseen yritykseensä suurta mahtavaa työtätekevien Neuvostoliittoa vastaan.

Tämäkin fascismin hyökkäykselle ja etenemiselle otollinen sisä- ja ulkopolitiikka on nyt vaaleissa tuomittava ja saatava siinä alkaen päättyvä käänne KANSANVALTAISEN KEHITYKSEN JA RAUHAN SUUNTAAN. Kehoitammekin kaikkia työtätekeviä vaaleissa vaatimaan:

KAIKKIEN KANSANVALTAA RAJOITTAVIEN ESTEIDEN POISTAMISTA, KAIKKIEN POIKKEUSLAKIEN KUMOAMISTA.

KANSANVALTAISIEN VAPAUKSIEN LAAJENTAMISTA.

KIINTEÄÄ LUOTTAMUKSELLISTA RAUHAN YHTEISTYÖTÄ NEUVOSTOLIITON JA KAIKKIEN MUIDEN NAAPURIKANSOJEN KESKEN JA SAKSAN SOTAPOLITIIKAN TUOMITSEMISTA.

Tämä me vaadimme ja tämän puolesta taistelemme näissä vaaleissa. Kaikki ne, jotka näitä vaatimuksia rehellisesti kannattavat ja ajavat olkootpa ne millä listoilla tahansa, tulevat saamaan meidän ja kaikkien työtätekevien tuen oikeassa pyrkimyksessään. NÄILLE AINEKSILLE PITÄÄ VAALIOVOITTO SAADA.

Kansanvallan asialla ei saa keinotella

Nyt kun kansanjoukkojen keskuudesta on yhä selvemmin alettu esittää vaatimuksia demokratian puolustamiseen välttämättömyydestä ovat Kokoomuslaisetkin taantumuksen pömpönnät alkanut ulkokullaisesti puhua olevansa muka kansanvallan kannalla. Todellisuudessa Kokoomushan on juuri sanellut sen taantumuksellisen sisä- ja ulkopolitiikan jota maassamme on harjoitettu. Kokoomushan se v. 1930 laski irti ne lapualaisraivot, jotka sen jälestä ovat vitsauksena kansamme kalleimpia elinjuuria jättäneet. Sen politiikka on ollut aineellisen hädän ja henkisen pimentolaisuuden

kylvämisen politiikka. Sen todelliset kasvot ilmenevät tunnuksessa: "marxilaisuutta vastaan", joka sen sitoo verisiteillä perilliseensä IKL fascismin. Tuon tunnuksen alla nyt puuhataan kaiken työväen toiminnan kieltämistä, ammatilliseen liikkeeseen ja soiden puolueen lakkauttamista sekä kaiken vapaamielisen porvarillisenkin kansalaistoiminnan tuhoa.

Tämän takia on vaaleissa:

KÄNESTETTÄVÄ KOKOOMUSTAANTUMUSTA VASTAAN.

KANSAN TUOMIO SEN OSAKSI.

RUOTSALAISEN PUOLUEEN oikeistojohto on ajanut samaa työtätekevien polkeamisen politiikkaa kuin Kokoomuskin. Kansanvaltaa se ei ole sen paremmin puolustanut. Oman kansallisuutensaakin edut se on pettänyt yhteistyöllään suomalaisten taantumuksellisten kanssa. Tikkuakaan se ei ole ristiin pannut nostaakseen ruotsalaista kansaa todella oikeuksiansa puolustamaan.

EDISTYKSEN riveistä on esiinpuhennut sellainenkin taantumuksen musta ruusu kuin Kivimäen hallitus - eikä tuo puolue ole suinkaan tuohon hallitukseen suhdettaan katkaissut vaan päinvastoin tuossa puolueessa näken ilmennyt pientä radikalismia ja vapaamielisyyden ilmestymistä, josta ilmauksena oli Edistyneen puheenjohtaja Cajanderin esiintyminen kansanvallan puolesta, on vahvasti varjostanut Kivimäensynkkä varjo. Se on lopuksiakin sanellut tuon puolueen eduskuntaehdokkaiden nimimielisen - ehken muutamaa joukkojen painostuksesta tapahtunutta poikkeusta lukuunottamatta.

MAALAISLIITTO on myös politiikallaan vetänyt päälleen kansantuomion. Siitä on selviä merkkejä puolueen jo viime vaaleissa kärsimä tappio. Edessäolevissa vaaleissa jauhautuu tämä maaseudun suurelman ja muiden kapitalististen aineiden johtama puolue moneksi eri ryhmäksi kun siitä nyt kiskovat itseään irti sen vähävaraiset ainekset.

Näiden puolueiden tähänastisten kannattajain on syytä vastia ehdokailtaan selvät ja tinkimättömät sitoumukset: Kansanvallan ja rauhan puolustamisesta, ken ei selvästi asetu sen taakse, ei häntä ole eduskuntaan autettava, vaikka laulaisi muuten enkelin äänin.

Sanamme yhteisrintamasta

SUOMEN TYÖVÄESTÖLLE JA SOSIALIDEMOKRAATTISILLE PUOLUEILLE.

Työtätekevien vaatimuksille, eduille ja pyynnöille on löydettävä rohkeita ja pystyviä edustajia niiden eduskuntaehdokkaiden joukosta, joita maan kansanvaltaiset ainekset - ennen muuta sosialidemokraattiset työläiset ovat asettaneet. Maamme sosialidemokratian johdon, ennen muuta Tannerin politiikka on ollut Suomen työtätekevien etuja vahingoittavaa, kun se on käytännössä kieltänyt työväen yhteisrintaman ja sen sijaan rakentanut yhteisrintamaa Kivimäen taantumushallituksen kanssa. Nyt kuitenkin kun sosialidemokratian keskuudessa on viimevuosien ankarien opetuksien jälestä noussut yhä selvempiä vaatimuksia todellisen työvähien voimien yhdistämisen puolesta ja kun itse syvästi tunneimme saman voimien yhdistämisen välttämättömyyden FASCISMIN JA SODAN UHATESSA, ilmoitamme itse puolestamme tulevamme ponnistamaan kaikkemme sen hyväksi, että työtätekevien vaalitaistelusta muodostuisi valtava työväenluokan yhtenäisyyden näyte, jotta saataisiin eduskuntaan valittua MAHDOLLISIMMAN PALJON sellaisia edustajia, jotka todella tahtovat kansanvaltaa puolustaa ja ottavat sen eduskuntatoimintansa perusjohtolähteenä. Tällaisia eduskuntaehdokkaista on nyt sosialidemokraattisilla ehdokaslistoilla eri piireissä. Näille me kehoitamme kaikkia työtätekeviä äänensä antamaan ja näiden valituiksi tulemiseksi voimansa ponnistamaan.

Samalla kun me näin autamme sosialidemokraattisten ehdokkaiden valituksi tuloa niin me ilmoitamme työtätekevien tinkimättömänä vaatimuksena olevan, että valittujen edustajien on entistä tiukemmin taisteltava TYÖTÄTEKEVIEN ELINOIKEUKSIEN PUOLESTA FASCISMI VASTAAN. Meillä ja meidän kanssamme Suomen työtätekevillä on oikeus odottaa niiltä edustajilta joiden valituksi tuloa olemme edistäneet, että he tekevät kaikkensa, jotta TEHTÄISIIN LOPPU siitä taantumuksellisesta kehityksestä, joka maassamme on vallinnut, että IKL:n työväenluokan pahimman vihollisen toiminta estettäisiin, että kumottaisiin taantumukselliset poikkeuslait ja annettaisiin työväestölle mahdollisuus vapaaseen poliittiseen ja ammatilliseen toimintaan ja että työväen edustajat taistelisivat rehellisen

rauhanpolitiikan puolesta Neuvostoliittoon nähden, sekä vaativat Saksan sotapolitiikan tuomitsemista.

Samalla kehoitamme kaikkia - eritoten sosialidemokraattisia työläisiä vaatimaan puolueensa johdolta selvää ja päättävää kannanottoa työväen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi taistelussa työväenluokan elinehtojen puolesta. Me emme vaadi yhtenäisyyden aikaansaamiseksi soiden, työläisiä luopumaan periaatteistaan, kuten Tanner vaatii meitä kun hän selittää, että yhteisrintama voidaan tehdä vain sosialidemokraattisen puolueen ohjelman ja periaatteiden pohjalta. Me tahdomme sen sijaan järkevää käytännössä työväenluokan yhtenäiseen taisteluun elinehtojensa puolesta. Tästä halustamme selvimpänä vakutuksena on ollut meidän pontistuksemme työväen yhtenäisyyden saavuttamiseksi ammatillisessa liikkeessä. Me tahdomme käytännössä koota työtätekevät taistelemaan fasismin ja sodanvaaraa vastaan työtätekevien elämän puolesta. Tämä halu meitä kannustaa tässäkin vaalitaistelussa kun me sanomme työläisille:

ÄLÄ JÄÄ VAALEISTA POIS. ÄÄNESTÄ NIITÄ SOSIALIDEMOKRAATTISIA EHDOKKAITA JOTKA LUPAAVAT TAISTELLA TYÖTÄTEKEVIEN ELÄMÄN PUOLESTA, SINUN JA LASTESI PUOLESTA. RAUHAN JA VAPAUDEN PUOLESTA. FASCIISMIA VASTAAN.

Ranskan ja Espanjan työläisten yhteistaistelun suuret voitot eivät ole mikään erikoinen ranskalainen tai espanjalainen tapaus. Samat voimat ovat jo alkaneet ensi liikkeensä meilläkin. Sama halu elähdyttää maamme laajoja työtätekeviä kerroksia. Se vaatii myös sosialidemokraattisen puolueen johdolta selvää ratkaisu puoleen tai toiseen. Joka työväen yhteisrintaman puolesta työväenluokan vihollisia vastaan tai on kieltäydyttävä enää keinottelusta työväenluokan edustajain tittelillä ja mentävä Kivimäen joukkoon. **VAALEIHIN TYÖVÄENLUOKAN TAISTELUYHTENÄISYYDEN PUOLESTA!**

Työväenluokan on itse joukkoliikkeellään pakoitettava maan valtiat kuulemaan vaatimuksensa. Työläiset tahtovat työtä ja työstä kunnon palkkaa. Vanhuus- ja työkyvyttömyyshuoltolaki on saatava sellaiseksi, että se todella turvaa työtätekeviä. Aitiyden ja lasten huolto tehoitettava. Nuoriso turvattava työllä, oikeudella sivistykseen ja ammattiopetukseen. Maata viljelevän väen edut on turvattava pankkien saalistusta vastaan. Maata maastomille vapaasti suurtalallisten, valtion ja pappilain maista. Maan talouselämää on ohjattava joka alalla siihen suuntaan, että työtätekevien tukala asema helponeisi ja asetettaisiin sulku riistämöihin saalistukselle.

Vaadimme YLEISTÄ ÄÄNESTIÄ poliittisista syistä tuomitulle kansan puolesta taistelleille. OIKEUTTA rohkealle syyttömästi tuomitulle ANTI-KATSELLE. KANSALLISUUSRIIDAT saatava loppumaan suomalaisten ja ruotsalaisten kesken ja niiden täyden tasavertaisuuden pohjalta maan kaikissa laitoksissa. KANSANVALISTUS- ja KULTTUURILOISETANME on ravistettava se pimentolaishenki, joka myrkyttää fascistisella saatella koulut, porvarillisen urheiluelämän, yliopiston, armeijan y.m. laitokset, kirjallisuuden, tieteen ja taiteen.

Kaikki työtätekevät vaaleihin !

Onko sitten maassamme mahdollisuuksia paremmalle ja vapaammalle elämälle? ON! Ehdottomasti on. Kaikki riippuu meistä itsestämme. Neuvostoliiton kansa parasta aikaa laajentaa kansan määräämää valtaa kehittämällä demokratiaa. Ranskassa ja Espanjassa ovat veljemme ja sisaremmme näyttäneet miten pitää kansanviholliset kurissa pitää. Niin meilläkin voidaan, lopettaa tähänastinen taantumuksen ja sotaan tähtäytynyt kehitys, jos saamme kaikki työtätekevät liikkeelle. On mielletttävää: että jos fasciemi voittaa, tulee tuho ja turma, sota ja hävitys. Kansan voitto on vapauden ja rauhan voitto.

Siksi vaaleissa:

**Äänestä fascismla vastaan,
rauhan ja vapauden puolesta !
Eläköön työväen yhteisrintaman vaalivoitto !
Kansanrintama voittoon !**

O r g. k i r j e.

Hyvät Toverit!

Mukana seuraavan org.ohjeen, jossa puhutaan jäsenhankintakamppailun järjestämisestä, johdosta esittäisin muutamia konkreettisia ehdotuksia, jotka on pyrittävä täyttämään kamppailun yhteydessä.

Ensiksi jokaisessa Pökomiteassa on tehtävä tarkka arviointi kaikista paikkakunnista mihin on yhteys, paljonko nyt on jäseniä, paljonko on mahdollisuus saada uusia, paljonko on työmaasoluja, onko jokaisella työpaikalla, paljonko on mahdollisuus saada uusia ja mihin. Onko fraktsiatoiminta järjestetty, mitä puutteita ja miten puutteet poistettava. Mitä heikkouksia on puolueen organisatorisessa työssä ja miten ne on korjattava. Kun tällainen arviointi on tehty jokaisen Ap:n ja Pökin alueesta, on senjälkeen esitettävä käytännölliset ja konkreettiset tehtävät, jotka Pökin tai A.p:n on kamppailun aikana täytettävä. Mikäli mahdollista on Pökeissä ja A.pikeissä käytävä kamppailua selostamassa ja johtamassa työn järjestämistä kamppailun aikana.

Toiseksi on tarkkailtava uusia yhteyspaikkoja, ensikädessä tietysti teollisuus ja liikekeskukset sekä sellaiset maaseutupaikat, mihin näyttää olevan parhaat mahdollisuudet, on otettava toiminnan kohteeksi ja sastava niihin yhteys. Suunnitelmia tehdessä on katsottava kenellä Pökin, Alapökin tai Paik. komitean on parempi mikäkin yhteys järjestää.

Tähän uusien yhteyksien järjestämiseen on kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota, sillä siinä suhteessa on ~~myös~~ huomasti edistytty. Liike- ja teollisuuspaikoissa on jossain määrin paremmin päästy eteenpäin, mutta maaseututoiminta on aivan nollassa. Uusia yhteyksiä otettaessa on heti alusta alkaen tehtävä perusteellista työtä. Selitettävä uusille tovereille organisation ja yleensä puolueen muotoja.

Kolmanneksi puoluekasvatukseen on kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota. On tehtävä opiskelu- ja työsuunnitelmat kaikkia järjestöjä varten ja on Pökin, Alapökkien ja Pökkien huolehdittava, että kaikissa asteissa tulee suunnitelmat täytettyä. Puol.kasvatustyössä on selvitettävä teoreettisia sekä käytännöllisiä kysymyksiä.

Neljänneksi on ryhdyttävä heti järjestämään solujen edustajain neuvotteluja, joissa perusteellisesti tarkkaillaan ja arvostellaan mennyttä toimintaa sekä suunnitellaan tulevaa. Suuri huomio on pantava työpaikkatoiminnassa saatuihin kokemuksiin ja opetuksiin ja on ne yleistettävä. Jokaisessa neuvottelussa on hyvä olla ylemmän elimen edustaja, mutta hänelläpitää org.kysymys olla selvänä.

jotta hän pystyy sitä selittämään ja antamaan neuvoja. Neuvotteluissa on mikäli mahdollista keskusteltava muistakin kuin org.kysymyksestä. Neuvottelut on hyvä järjestää kaupunkia, taajaväkiästä yhdyskuntaa tai kuntaa käsittävikä. Tietysti on aina otettava huomioon konspiration vaatimukset.

Viidenneksi on entistä suurempaa huomiota kiinnitettävä puolue- ja nuori- so- ja Puolue- ja sotilaslinjain yhteyteen. Puolue- ja nuorisolinjain kiinteä yhteys on toteutettava kaikissa elimissä ylhäältä alas asti. Samoin on tuettava sotilaslinjan toimintaa ja perustettava sotilaskolmiot sot.työn johtoon.

Kuudenneksi on entistä päättävämmän huolehdittava raportteeraamisesta. On päästävä siihen, että solut raportteeraavat Pakille säännöllisesti joka kuukausi Pakit samoin Pikille ja Pikki taas ylöspäin. Ilman tarkkoja ja yksityiskohtaisia tietoja puolueemme tilasta emme voi tietää sen voimasta ja mahdollisuuksista, emme voi oikealla tavalla suhtautua sen heikkouksiin emmekä osaa niitä poistaa.

Seitsemänneksi on huolehdittava jäsenm-ksujen säännöllisestä suorittamisesta. Monissa piireissä tässä suhteessa ei ole päästy ollenkaan eteenpäin. On tovereille selitettävä, että se ken ei maksa säännöllisesti jäsenmaksuja tai ketä ei ole vapautettu niistä, lakkaa olemasta puolueen jäsen 3 kk. maksamatta olon jälkeen. Työttömät ja hyvin vaikeissa oloissa elävät toverit vapautetaan maksuista, mutta on vapautus virallisesti puolueen elimissä toimitettava.

Kahdeksanneksi Nyt jäsenhankinta- ja org.kamppailun yhteydessä on niissä piireissä, missä ei piirilehti ole ilmestynyt, alettava sitä julkaisemaan. Samoin on julkaistava työmaalehtiä. Pakille, joiden toimipiirissä on isompia työpaikkoja on annettava tehtäväksi tehdä suunnitelmia lehtikomit. perustamisesta ja lehtien julkaisemisesta.

Yhdeksänneksi on entistä suurempaa huomiota kiinnitettävä naisten mukaan vetämiseen puolueeseen. Tässä suhteessa on yli maan parantamisen varaa. Puolue-elinten on käytävä päättävästi kamppailua sellaisten harhakäsitysten pois kitkemiseksi puolueen jäsenten keskuudesta, ettei muka naisia voi vetää puolueeseen, koska he voivat lörrötellä. Koko tähänastinen luokkataisteluliikkeen historia osoittaa, että nainen miehen rinnalla on käyttänyt kunnialla paikkansa kaikissa tilanteissa luokkataistelurintamassa. Me emme saa arvostella tovereita sukupuolen, vaan heidän luotettavuutensa, rehellisyytensä ja rohkeutensa mukaan. Pikin on alaisilleen annettava ohjeita naistovereiden kasvattamiseksi ja mukaan vetämiseksi puolueen riveihin. Erikoista huomiota on kiinnitettävä sellaisille työpaikoille, missä työskentelee paljon naisia. Kamppailun aikana on naisjäsenien lukua lisättävä vähintään 200 %. Puol.elimistä, missä ei uusia naisjäse-

niä saada, on välttämättä selostus mistä se johtuu ja jos osoittautuu, että on virheellisiä käsityksiä, on ne pois karsittava ja puolue-elintä niistä oikaistava.

Toverit! Toivomme, että kamppailu jäsenmäärän lisäämiseksi ja koko organisaatiomme lujittamiseksi tulee kaikissa puolue-elimissä vakavasti suoritettua. Ja että se tuottaa sen mukaiset tulokset.

Puolueemme eteen nousee jatkuvasti toinen toistaan terävämpiä kysymyksiä puolueen voimasta, vaikutuksesta ja taistelukunnosta ja puolueemme kyyrystä johtaa vallankumouksellista proletariaattia yhä kärjistyneemmässä luokkataistelutilanteissa. Me emme saa unohtaa kapitalismin kolmannen kauden meidän eteenme asettamia tehtäviä, jotka ovat: käydä päättävää taistelua sotaa, fascismin, työttömyyttä ja koko kapitalistista järjestelmää vastaan ja tässä jokapäiväisessä taistelussa vetää entistä laajemmät työläis- ja talonpoikaisten joukot pp puolueen johdettavaksi. Vain lujittamalla puolueen organisaatiota, kasvattamalla itseämme kommunistisiksi taistelijoiksi, kurinalaisiksi puolueen jäseniksi me luomme rautaisen lujan johtavan Kompuolueen.

362.86 (471) Komin.

1930 - luku

539

Hyvä toveri.

Tiedät, että puolueemme työ työläis- ja talonpoikaisten keskuudessa ei ole sillä tasolla kuin mitä nykyhetkellä vaaditaan. Puolueemme on siinä suhteessa lyönyt laimin, työtätekevien naisten keskuudessa suoritettavassa työssä ei kehoituksissa huolimatta ole tapahtunut tarpeellista käännettä. Puolueemme keskuksen antamia ohjeita on vain vailinaisesti pyritty toteuttamaan.

Voidaksemme kontrolloida mitä laiminlyöntejä on tapahtunut ja voidaksemme antaa käytännöllisiä ohjeita siitä miten työ on järjestettävä pyydämme, että sinä toukokuun loppuun mennessä toimitat mahdollisimman yksityiskohtaista aineistoa seuraavista kysymyksistä:

1. Minkä järjestöjen yhteydessä toimivat naisjaostot, paikalliskomiteain, aluekomiteain, piirikomiteain, kuinka monta henkeä niissä toimii.

2. Onko työpaikka ja katusoluissa valittu erikoisesti naisorganisaattoria, ovatko nämä organisaattorit työssä kyseessäolevassa teollisuuslaitoksessa, missä konkreettisesti ilmenee heidän työnsä kyseessäolevan teollisuuslaitoksen työläisnaisten keskuudessa ja kuka johtaa työtä- solu tai puoluekomitean naisosasto, kokoatko te näitä solujen naisorganisaattoria ohjausta ja informatiota varten, ja käsilläolevien tehtävien mukkaamista varten, jne. ~~käsittämättä tehtävien jne. sellaista on, pyydämme ilmoittamaan siitä ja teollisuuslaitosten suhteen.~~

3. Millä tavoin toteutetaan naistyön ohjausta puoluejärjestöjen taholta aina solun saakka-jokapäiväisten työkysymysten sopiminen johtavien tovereiden kanssa, selostukset työ tilasta ja vissin kamppailun läpiviemisestä paikallisen puoluejärjestön komitean kokouksissa, korkeelliset ohjeet jne.

4. Kuinka suuri on naisten lukumäärä puolueessa piirien alueella. Välttämättä osottakaa heidän yhteiskunnallinen kokoonpanonsa kuinka paljon teollisuuslaitosten työläisiä, työttömiä työläisnaisia, työläisten vaimoja maaseudun palkkatyöläisiä, talonpoikaissaisia, palveluskuntaa.

5. Onko olemassa työläisnaisten ^{jaostoja} ~~järjestöjä~~ punaisen ammattiliikkeen yhteydessä, minkälaisia töttösuorittavat mainitut jaostot, kuka sitä johtaa-kommunistinen fraktio, puolueen naisosasto tai erikoisesti sitä varten valitut toverit. Paljonko jäsestyneitä naisia kuuluu punaiseen ammattijäjestöön, paljonko ammattilliseen oppositioon ja vastustajan ammattiliittoihin- r formiseen, fasistiseen jne.

6. Kuinka paljon on piirien tärkeimmissä keskuksissa ja osittain työttömiä työläisnaisia, kuinka paljon virallisesti rekisteröity ja kuinka paljon tosiasiallisesti.

7. Saavatko työttömät avustusta itselleen ja perheelleen, kuka suorittaa avustuksen-työnvälitystoimistot, kunnanvaltuustot, hyväntekeväisyysyhdistykset, k. yhäin hoitolautakunnat. Mikä on avustuksen määrä, kuinka pitkän ajan kuluksa sitä suoritetaan ja kuinka suuri on sitä nauttivien työttömien työläisnaisten lukumäärä.

3159

8. Onko paikkakunnilla erikoista työttömien komiteoita teidän vaikutukseenne alaisia tai vastustajien, onko niissä työttömien työläisnaisten komiteat; suoritatteko työtä työttömien työläisnaisten keskuudessa, mitä metoodia ja muotoja käytätte työssänne, vastustajan käyttämät työmuodot ja metodit työssä työttömientyöläisnaisten keskuudessa.

9. Mitä naisjärjestöjä on paikkakunnilla, ainakin tärkeimmillä paikkakunnilla - sos.-fasistisia, fasistisia, pasifistisia, rouvasyhdistyksiä, kristillisiä jne. Paljonko naisia kuuluu kuhunkin näistä järjestöistä, yhteiskunnallinen asema - työläisiä, palveluskuntaa, työläisten voimia, talonpoikaishaisia ja maaseudun palkkatyöläisiä.

10. Mitä työmuotoja ja metodeja kukin näistä jäjestöistä käyttää työssä paikalla, yhteisäsynnoissa ja työläisnaisten kotona, työvälistysoimistoissa jne. ~~Mitä aikakauslehtiä tai viikalehtiä nämä jäjestöt julkaisevat, mitä ne ja osottava julkaisun levittämässä erikseen.~~ Mistä jäjestöt saavat varansa, jäsenmaksut, porvariston myöntämät määrärahat, lahjoitukset jne.

11. Suoritatteko te työtä näitten järjestöjen sisällä, onko niiden sisällä teidän vaikutukseenne alaisia oppositioryhmiä tai erillisiä yhteyksiä, mitä metodeja käytätte mainittuja järjestöjä paljastaessanne ja voimaksenne niiden vaikutuksenalaisuudesta pois proletaarisia naisjoukkoja. Osottakaa konkreettisesti, missä ilmenee tämä tyenne, erikoisesti sotilaallisissa naisjärjestöissä.

12. Suoritatteko te ja kommunistinen nuorisoliitto erikoista työtä nuorityttöjen keskuudessa, konkreettisesti-mitä työtä.

13. Onko piirinne alueella jäjestetty naistenedustajakokouksia ja neuvottelutilaisuuksia. Montako viime suksystä lähtien, montako maaliskuukuussa. Miten niissä on ollut edustajia työpaikoilta. Millälaisia kysymyksiä käsitelty.

14. Mitenkä naishaastot vaikuttavat käsityökerhoissa. Montako niitä on, paljonko yhteensä jäseniä.

15. Mitä ^{uusia} muotoja on käytetty. Kuinka paljon naisia niissä mukana

Pyydämme, että heti ryhdytte toimiin aineiston kokoamiseksi. Se on meille aivan välttämätöntä ja samoin puolueemme työlle.

Huhtikuun 26 p:nä
Tervehtien
Toverisi.

Työstä työtätekevien naisten keskuudessa.

666-----

Kansainväliseen naisten päivään voidaan parhaiten valmistautua kaikin puolin laajittamalla työtämme työtätekevien naisten keskuudessa. Koko puolue nuorisoliitto ja ammatillisen työn huomio on kiinnitettävä tähän kysymykseen. Maaliskuun 8 päivään kansainväliseen naistenpäivään mennessä saatava vietyä tässä seuraavat ohjeet elämään. Se on työ, joka toteaa tämän tärkeän taistelupäivän vieton onnistumiseen.

Valloittaakseen työväenluokan enemmistön puolelleen on pääpaino panta va puolue työssämme työhön joukkojen keskuudessa. Hyvin tärkeää tämän vuoksi on työskentely työtätekevien naisten keskuudessa, sillä he muodostavat suuren osan työtätekevien joukosta.

Työstä työtätekevien naisten keskuudessa on puolueemme taholta pahasti laiminlyöty. Sitäkin työtä, mikä on tehty, ei ole kyetty kehittämään taisteluluontoiseksi. Ei ole mobilisoitu mukaan laajoja työläis- ja talonpoikaisten naisten joukkoja. Hyvin heikosti on organisaatorisestikin kehitetty v:den 1931 ~~laajien~~ ~~työväen~~ puoluekonferenssin ja puoluejohdon osoittama toimintalinjaa: lähteä työpaikoilta ja työläisten jokapäiväisistä tarpeista ja vaatimuksista kehittämään työläisnaisten mukaan vetämistä työväenluokan yhteiseen taistelu rintamaan.

Ennenkuin voimme suorittaa täydellisen kääntein työssämme naisten keskuudessa, tulee tämän työn muodostua: "...koko puolueen työksi. Tämän työn poliittisena sisältönä tulee olla työtätekevien naisten joukkojen herättäminen ja järjestäminen taisteluun taloudellista ja poliittisten vaatimusten puolesta".

Ellemme voita aliarviointia ja välinpitämättömyyttä suhtautumista tätä työtä kohtaan, emme saa vedettyä työläisnaisten joukkoja puolellemme.

Kaikkien puolue-elinten ja jäsenten, on huolellisesti perehdyttävä työläisnaisten erikoiskysymyksiin, voidakseen järjestää työtään naisten keskuudessa. Työpaikkasolun tehtaassa, aluesolun ja paikin alueellaan on jatkuvasti suoritettava tätä työtä. Perusjärjestön työn on todella suuntauduttava ei vain pienen aktiiviryhmän keskuuteen, vaan suurten joukkojen keskuuteen. Siksi on tarpeellista asettaa solussa yksi jäsen tämän työn johtoon, joka on vastuussa koko solun suorittamasta työstä tällä alalla. Tästä huolimatta on solun ~~koko~~ vastattava puolueelle tästä työstä. Jokapäiväisessä joukkotyössä on lähdettävä liikehtimisestä kehittämään mitä yksinkertaisemmista muodoista, esim. työpaikkakeskusteluista, työpaikalta olevien epäkohtien johdosta, voidaan huolellisen järjestelyn ja valmistelun jälkeen kehittää työpaikalla ehkä vertaskokouksia ja edelleen lakoon saakka vaatimusten läpiviemiseksi. Tähän on vedettävä mukaan työpaikalla olevat miehetkin.

Vastuu suoritettavasta työstä lankeaa jokaiselle puolueemme jäsenelle. Mutta siitä, että työ saadaan käyntiin koko laajuudeltaan ja työn ohjauksesta, ovat ensikädessä vastuussa piiri- ja paikalliskomiteat, sekä piiriorganisaattorit.

Työn voimistuttamiseksi ja ohjaamiseksi on pikkien ja pakkien yhteyteen muodostettu naisjaostoja. Ne eivät kuitenkaan välittömästi johda työtä sillä johto kuuluu puoluekomiteoille. Naisjaostojen on kaikella tarmolla ponnistettava uusien työmuotojen löytämiseksi naisten keskuudessa, laoda työsuunnitelmia, alati olla valvomassa ja painostamassa, että työtä naisten keskuudessa suoritetaan kompuolueen työnä.

Ei yhtään pikkia ja pakkia joiden yhteydessä ei toimisi naisjaostot. Naihin on ehdottomasti etsittävä parhaimmat, tietoisimmat ja ennenkaikkea aktiivisimmat toverit.

Yksi kumouksellisen joukkotyön muoto on naisten keskuudessa edustajaliike. Sen vuoksi on siihen kiinnitettävä suurin huomio.

Ennen oikein rakentuvaa naisten edustajaliikettä, on työmeaktiivisointumista kohotettava katsumalla eri alueita ja kaupunkien käsitteellisesti (pienillä paikoilla) naisia yhteisiin neuvottelukokouksiin. Näin on lähdettävä ja jatkettava työtä, kunnes saadaan kehittymään oikein, laaja joukkoja käsitteellisesti ja, jos mahdollista julkisen edustajaliikkeen.

Neuvottelukokouksiin osanottaneista tovereista työpaikoilta, työttömistä sekä kotitaloudessa työskentelevistä on heti alussa alettava kaavata maan kunnollisia ja toimivia edustajaliikkeen työntekijöitä.

(Neuvottelukokoukset on vietävä läpi samoissa merkeissä kuin alempana annetuissa edustajakokouksia koskeissa kohdissa ohjataan).

Kun työ naisten keskuudessa on saatu näin ulos siitä ahtaasta kuoresta minkä sisällä toiminta on näihin saakka tapahtunut, työme saatu joukkoja käsittäväksi, vasta silloin aukevat mahdollisuudet oikealle perustalle rakentuvalle naisten edustajaliikkeelle. On päästävä siis siihen, että työläiset itse valitsevat edustajansa sekä "evästävät" heidät yhteisiä tilaisuuksiimme varten. Muistakamme, että ainoastaan hyvin suoritettun puolue-työn kautta tulevat tulokset näkymään yhteisen taistelunne kuluessa.

Edustajaliike.

Edustajaliike on saatava puoluejärjestöjemme järjestelmällisen ohjauksen ja opetuksen avulla säännölliseksi, eläväksi ja tulokselliseksi.

Neuvottelukokousten, taisteluiden ja toiminnan yhteydessä kasvatetusta kaaderistosta on saatu se aines, jonka välittömästi on tuettava ja ohjattava edustajaliikkeen työtä.

Edustajaliikettä on pyrittävä ohjaamaan siten, jotta sen kautta saataisiin työläisnaisten taisteluhalu heräämään. Tämän liikkeen vulla on kohotettava naisten tietoisuustasoa. Siitä on kehitettävä voima, jonka vulla saadaan naisten joukot aktiivisesti osallistumaan taisteluiimme kulkun.

Edustajia valittaessa on huomioitava aktiiviset työläisnaiset, järjestyneet tai järjestymättömät. Ei ole valittava ainoastaan vanhoja ja vanhoja työpaikoissa olleita, vaan myöskin nuoria. Samoin olisi valittava sos-dem ja puolueettomia naisia. Kuitenkin näitä ehdokkaita valittaessa on huomioitava sellaiset, jotka todennäköisesti nopeimmin osottautuvat kumoukselliseksi aineksiksi. Aikaisemmin valmennetut, mutta valitsematta jääneet naiset, on sopivasti osattava kiinnittää edustajaliikkeen töhön. Puoluejärjestö esim. voi heidät kutsua kokoksiin ja sen on edeltäkäs in annettava heille kokouksessa suoritettavat tehtävät (alustukset, johtavat puheenvuorot jne). Hyvin suoritettun työnsä kautta on heidän voitettava kokouksissa mukana olevien työläisnaisten myötätunto ja luottamus. Tämän kautta he varmasti tulevat myöskin saamaan työpaikkojen, työttömien ym. työläisten suosion.

Edustajien työ vastaa tarkoitustaan ja edustajaliike saa joukkoluonteon vain siten, että edustajat valitsee työpaikan tai työttömät työläiset vaikkapa pienemmätkin ryhmät.

Jos työpaikalla on mahdollisuus pitää työpaikkakokous tai pienempikin neuvottelutilaisuus, on täällä hyvä etsiä aktiivisimmat naistoverit ja valita heidät edustajakokouksien osanottajiksi. Ellei ole tällaista mahdollisuutta, voivat pienemmätkin luotettujen työläisten ryhmät toimittaa valinnan. Jos tämäkään ei jokapaikassa käy mahdolliseksi käytännössä toteuttaa, kutsutaan edustajaksi sen paikan luotetuimpia tovereita.

Edustajien toiminnasta.

Jokaisen edustajan on osallistuttava säännöllisesti edustajakokouksiin. Jokaisen on suoritettava käytännöllistä työtä (suullinen agitatio, aktiiviset ryhmien, eri kerhojen ym. kokoukset, lehtien levitys jne.).

Jokaisen edustaja on saatava aktiivisesti osallistumaan puolueen ja kumouksellisen ammatillisen liikkeen järjestämiin kamppailuihin, lakkoihin ja mielenosoituksiin.

Jokaisen edustajan on selostettava työstään edustajakokoukselle ja valitsijoilleen (säilyttäen konspiratsion; kokouspaikoista, siellä olevien tovereiden nimistä ym. ei saa läpötellä.).

Edustajakokouksien väliajoilla on puoluejärjestöjen, sopivien tovereiden välityksellä, pyrittävä säilyttämään elävä yhteys edustajien kanssa. Edustajille on annettava kaikinpuolista apua, opastusta ja ohjausta heidän suorittaessaan edustajakokouksen antamia tehtäviä.

On huolehdittava, että edustajista pystyvimmät ja aktiivisimmat tehtävien ja kamppailujen yhteydessä koalatettuina tulevat vedettyä SAJ:hin ja kommunistiseen puolueeseen.

Lakon aikana ovat edustajat vedettävä mukaan lakkomielialaa kohotta viin toimenpiteisiin. Edustajat voivat järjestää kokouksia lakkolaisten yleisten ja erikseen naisia koskevien kohtien vaatimusten puolesta (ennen esittämistä, on vaatimaksista sovittava lakkol.komfraktion kanssa). Edustajat järjestävät kokouksia lakkolaisten vaimoille, aktivisoiden nämätkin taisteluun.

Naisten on edustajain avulla järjestettävä lakkovahteja, sekä tappeli joita rikkureita vastaan. e voivat puolestaan asettaa ehdokkaita lakkoko miteihin, osallistua avustusten keruuseen, ruuan jakeluun lakkolaisille ja heidän perheilleen. Heidän on jaettava myöskin lakkoa koskevia lentoleht tisiä ja julistuksia.

Lakon loputtua on edustajain pohdittava lakon tuloksia ja opetuksia. Arvosteltava toverillisesti edustajien suorittamaa työtä huomioida saadut opetukset. Erikoisesti on naisten keskuudessa vedettävä esiin sos-dem joh-tajain sovituspoliittikkaa valaisevat tapaukset. Edustajat on vedettävä myös kumoukselliseen amm.liikkeeseen (SAJ:n) toimintaan, sekä osuusliikkeessä "naiset mukaan" toimikunnissa, urheiluseuroissa ja sos-dem amm.osastoissa olevat edustajat niissä toimiiin oppositioryhmiin. Jos näissä järjestöissä on komfraktiot, niin tulee huolehtia edustajien ohjaamisesta siellä. Muussa tapauksessa on ohjauk annettava puoluejärjestön määräämän toverin välityk-sellä.

Edustajakokouksien työstä.

Edustajakokouksien työn sisällön määrää niiden järjestämisen ajankoh-ta. Niissä on esille otettava työpaikkojen ja työläisten yhteiset taistelu kysymykset. Kokouksien työ on keskitettävä juuri sillä hetkellä jotka ovat työläisten kipeimpiä kysymyksiä. Esimerkiksi: työmaalla on tapahtunut tai odotettavissa miestyövoiman irtisanomista, naisten asettamista heidän ti-lalleen, mutta puolta pienemmillä palkoilla. Myöskin voi olla kysymyksessä naimisissa olevien naisten työstä erottamiset. Tällöin edustajakokouksessa on suunniteltava yhteistä taistelua erotettujen työssä olevien puolesta.

Samasta työstä maksetaan naisille pienempi palkka kuin miehille. Mes-tarien lähentelyt; naisia barten pesu-, puku- ja käymälähuoneiden puuttumi-nen ym. ovat juuri erikoisesti naisia koskevia kysymyksiä. Myöskin on kiin nitettävä huomiota aviottomien lasten ja näiden äitien kohtaloon suojellen näitä, siltä häpeälliseltä kohtelulta jota heihin kohdistetaan.

Työpaikoilla kipeinä esilletulevia kysymyksiä ovat sellaiset kuin, palkkojen alennukset, verojen ulosmittaukset tilipusseista, yhtiön asunnois sa asuvien työläisten vuokrien korotukset, työstä erotettujen asunnoista häädöt jne. Näiden kysymysten yhteydessä on tehtävä selväksi kuinka Neuvos tollitossa on naisen asema kokonaan muuttunut ja osoitettava sen kautta, että Suomenkin työläisnaisten elämä voi parantua lopullisesti vain kukista malla fasistien komennon. Työpaikoilla, työttömien ym. työläisten keskuudee sa esilletulevien kysymysten pohjalla on kokoukselle työ järjestettävä. On etsittävä sellaisia työmuotoja, kuinka juuri naiset omalta kohdaltansa, yh teisesti ponnistaen, voisivat taistelua kohoittaa ja työssäns kautta osaltan sa vaikuttaa taistelumme voitokkaaseen ratkaisuun.

Edustajakokousten yhtenä tärkeimpänä ja keskeisempänä tehtävänä on kuulla ja käsitellä edustajain selostukset. Piiri- ja aluekokouksissa anta vat edustajat lyhyen selostuksen paikkakunnaltaan työoloja, palkkasuhhteita, mielialoja jne. Työttömien naisten edustajat kertovat havainnoistaan soppa jonoissa ym., työttömien mielipiteistä ja-aloista, epäkohdista jne. Tämän perusteella edustajakokous etsii ne tärkeimmät kysymykset joihin työpaikal la tehtävässä työssä on kiinnitettävä päähuomio ja keskustelussa pyrkii esittämään sellaisia toimenpiteitä ja muotoja joiden avulla parhaiten saa-daan synnytettyä joukkotoimintaa.

Kokouksen ohjaajan tulee sopivasti ja toverillisesti auttaa edustajia selostuksien suorituksessa, koettaa suunnata edustajien huomio juuri ydin-kysymyksiin.

Kunkin hetken poliittiset ja tärkeimmät taloudelliset kysymykset on luontevasti kytkettävä kokouksessa käsiteltävien kysymysten yhteyteen. Nii den pohjalla ja paikalliset olosuhteet huomioiden on liikehtimisiä aikaan saatava.

Käsiteltävien osallistumisesta puoleen, SAJ:n ja SKN:liiton järjestämiin kampailluihin kuten: Vappu, Kansainvälinen naistenpäivä, sodanvastainen päivä, L.L.L.viikko, lakkotaistelu jollain tärkeällä teollisuuden alalla jne. On tärkeää, että kukaan kampaillua varten yksityiskohtaisesti suunni tellaan käytännölliset toimenpiteet ja jaetaan edustajille eri tehtävät. (Lehtisten levittäminen, suullinen agitatio, iskuryhmien kokoaminen ja val mentaminen, kokouksissa, mielenosoituksissa ym. naisia koskevien kysymys ten ja tunteiden esille ottajat, heidän valmentaminen ym.,

Kokouksessa on yritettävä vetää edustajat itse löytämään parhaita kei noja naisten mukaan saamiseksi näiden kampailluiden osanottajiksi.

Kokouksessa on ainakin alussa myöskin aika ajoittain selostettava edustajaliikkeen merkitystä ja vallankumouksellista sisältöä, edustajien tehtäviä ja velvollisuuksia.

Puolue-elimien on huolehdittava edustajakokouksien järjestämisestä suurempien kampausten edellä.

Kokouksien työ ei saa rajoittua vaan keskusteluiden ja päätöskäsen teo-koon, vaan on edustajille jaettava selvät tehtävät eri kysymysten läpisa- miseksi. Edustajakokouksien päätöskäsen toteuttamisesta ja eri edustajille annettujen tehtävien suorituksista on suoritettava tarkkailu. Kaikki saavu tukeet on tehtävä tunnetuksi jatkuvan innostuksen herättämiseksi, mutta myöskin virheitä ja laiminlyönneistä on asiallisesti ja toverillisesti huo mantettava.

Kaikkien on aina uudestaan muistettava, että naisten keskuudessa ta- pahtuvasta työstä ei saa muodostua irrallista "naistystä", yksinomaan nais ten suorittamana. Ei sitä saa myöskään jättää naisjaostojen tai jonkun to-verin suoritettavaksi, vaan on puolueen kokonaisuudessaan osallistuttava siihen.

Edustajaliikkeen sekä muun naisten keskuudessa tapahtuvan työn pitää olla järjestelmällistä, suunniteltua ja keskitettyä. Tämän vuoksi on alus-sa otettava työn kohteeksi muutamia suurempia ja sodan kannalta tärkeimmät alueet ja työpaikat, sekä voimat keskitettävä niille. Naisjaostojen on ol-tava selvillä piirissä ja eri alueilla olevista tärkeistä työpaikoista, ti lanteesta niissä, erikoisesti naisten palkka- ja työoloista, mielialoista, ~~työssä~~ naisten osallistuminen lakkotaisteluihin, sos-dem sekä porvarillise-ten järjestöjen vaikutuksesta jne. ja sen mukaan suunnattava työssäns ja teh tävänsä. Erikoisesti on huomioitava se, ettei kehity mitään rinnakkaista naisten puolue- tai ammatillista järjestöä.

Aika-ajottain on kutsuttava koolle pakin taholta naisten aluekokouksia Aluekokousten jälkeen kutsuu piirikomitea koolle piiriä käsitteviä naisten kokouksia.

Kaikkiin näihin tilaisuuksiin on edeltäkäsin valmistauduttava ja työ huolella suunniteltava. Myöskin on jokaiseen kokoukseen muodostettava kom-munisteista ydinryhmä (fraktio), joiden tehtävänä on ohjata kokouksen kul-kus ja katsoa, että tehdyt päätökset tulevat puolueen, siis työtätekevien edun mukaisia.

Jokaisen työpaikkasolun on käsiteltävä selostus työpaikan naisten edustajakokouksesta, arvosteltava mahdollisesti tehdyt virheet ja vedettävä opetukset tulevaa toimintaa varten; annettava selostus myös yleisille puo-lue-elimille.

Työ työttömien naisten keskuudessa.

Suurimmilla paikkakunnilla missä on paljon työttömiä naisia on järjes tettävä erikseen edustajakokouksia työttömille naisille. Usein on paras järjestää ne työväliytystoimistottain tai ruuanjakelupaikottain. Missä työ ei näin käy, on koetettava saada edustajia asuntopaikottain. Myöskin on ko kouksiin saatava työpaikkojen sekä työttömien (sekä muiden varatyöttömien) naisten edustajia. Näissä kokouksissa on käsiteltävä erikoisesti työttömiä naisia koskevia kysymyksiä. Yhdistettävä niiden käsitteily yleisiin työttö-miä koskeviin kysymyksiin ja käytännöllisiin toimenpiteisiin taistelun jär jestämiseksi. Myöskin on käsiteltävä yleisiä päiväkysymyksiä, sekä työpai kan työläisiä koskevia kysymyksiä. On varottava tyypistämistä tehtyjä pää-töksiä ja suunniteltuja käytännöllisiä toimenpiteitä pelkäksi erikoisiksi "naistenkysymyksiksi". Niiden on oltava keinoina työttömien naisten mobili soimiseksi joukkotaisteluun nälkää ja fasistista sortoa vastaan.

Työttömien aktiiviryhmiä rakennettaessa on niihin vedettävä mukaan naisia. Puolueen jäsenille, jotka muodostavat aktiiviryhmien ytimen, on erikoisesti tätä terotettava. Se on tärkeätä siksi, että kun aktiiviryhmään saadaan toimeliaita naisia nämä paremmin voivat lähestyä työttöntä naisjoukkoa ja innostaa sitä toimimaan. Parhaat näistä aktiiveista on vedettävä puolueeseen.

Työttömien naisten edustajakokousten, aktiiviryhmien työn tai muun toiminnan tuloksena pitää saada työttömät naiset noskelaisten järjestämiin työttömyyskokouksiin, valmentaa parhaat heistä käyttämään puheenvuoroja naisten erikoisvaatimusten puolesta ja osoittaakseen noskelaisten työttömyyspolitiikan työttömille naisille vihamieliseksi politiikaksi. Tätä paljastustyötä on tarmolla suoritettava aina ja kaikkialla työttömien keskuudessa. (soppajonoissa, välitystoimistoissa, kodeissa jne.)

Naisten työtuvilla ja muilla varatyömailla on saatava aikaan yleisiä kokouksia. Alkusesäyksenä voisi pitää luottamusmiehen valitsemista ja tämä taas kutsuu koolle työtupalaisten kokouksia käsittelemään epäkohtia (ruuan huonous ja niukkuus, työhuoneiden kylmyys ja epäsiisteys, mestarien mieltävalta, ylityöt jne.). Pienistä kysymyksistä alkaen pitää kehittää liikettä suurempia vaatimuksia esittäväksi. Työtuvilla on järjestettävä aktiiviryhmiä. Näiden kautta on viritettävä keskustelua, levitettävä työtupiin entistä enemmän lehtiviä ja julistuksia ja näin innostettava työtupalaisia taisteluun parempien elinehtojen puolesta.

Työttömien komiteoihin ja lähetystöihin on valittava myös naisia. Tämä on mahdollista juuristuen, että edustajaliikkeen ja aktiiviryhmien avulla suoritettu joukkotyön tuloksena herää naisissa innostusta ja rohkeutta esiintyä työläisnaisten ja koko työväenluokan elinehtojen parantamisen puolesta.

Työttömien vaimot pitää saada työttömien kokouksiin esiintymään erikoisvaatimustensa puolesta (vaatteiden ja kenkien saanti, ilmainen kunnallinen lääkäri- ja sairaala-apu sairaus- ja synnytystapauksissa jne.). Nämä vaatimukset on liitettävä työttömien yleisiin vaatimuksiin. Työttömien vaimot ja lapset saatava mukaan työttömien kokouksiin, esiintymisiin mielenosoituksiin jne. -

Työ työläisvaimojen ja palvelijattarien keskuudessa.

Kotona työskentelevien työläisvaimojen keskuudessa on myöskin työ saatava käyntiin. Missä ei vielä ole, on perustettava ompelu-, keskustelu-, opiskelu ym.-kerhoja ja näiden työlle pyrittävä antamaan poliittista sisältöä, tuomalla näiden pohdittavaksi kunkin hetken tärkeät taloudelliset ja poliittiset kysymykset.

Järjestettävä työläisvaimojen kokouksia. Tällä sopii ottaa mm. keskustelun alaiseksi kouluissa opettajien harjoittama luokkapoliittikka ja näiden harjoittama terrori lapsia kohtaan, joiden vanhemmat ovat eronneet kirkosta tai muuten ovat tunnettuja vasemmistotyöläisiä. Äitien on myöskin yhteisen taistelun kautta vaadittava lapsille ilmaisia koulutarpeita, koulukeittoloita ja vaatetusavustusta ym.

Korkeaa tullipoliittikka vastaan sopii kokouksia kutsua koolle. Tämä koskee erikoisesti työläisvaimoja, jotka saangen niukoista tuloista joutuvat tullikiskonnan vuoksi maksamaan välttämättömmistään tarvikkeista liian korkeita hintoja.

Porvarillisten ja sos-dem naisjärjestöjen viettämästä "äitien päivästä" voipi keskustella. Selostettava, kuinka tällaisten päivien vieton varjolla tahdotaan hämätä työläisäitejä. Puotava esille kommunistien kanta, ettemme vietä tuollaisia "juhlapäiviä", vaan muodostamme niistä tilaisuuksista taistelupäiviä, kokoomme valtavat työttätekevien joukot mielenosoitukselle kapitalistista riistokomentoa vastaan, vaatimaan itsellemme ja perheillemme elämän oikeuksia.

Kirkosta eroamiset. Työläisäidit voidaan hyvin vetää agitatiotyöhön kirkosta eroamisen puolesta jne. -

Palvelijattaria on saatava mukaan meidän toimintaan. Kuulee usein sanottavan, etteivät palvelijattaret halua tulla yhteiseen taistelurintamaan tällainen väärä käsitys on murrettava. Kommunistien ja luokkataistelun kannalla olevien tovereiden on selostettava heille yhteisen taistelun merkitys paljastettava se kapitalistinen riisto, minkä kohteeksi myöskin palvelijat joutuvat. Yhteisissä kokouksissa on vedettävä esille palvelijoita

koskevia kysymyksiä, kuten: heidän ylettömän pitkät työpäivät, kurjat palkat isäntäväen huono kohtelu, ruoka vapaapäivä ym. kysymykset. Tällaisten asioiden pohjalla on koottava palvelijoiden joukot yhteen, saatava heidät yhteisiin esiintymisiimme, kuin myöskin omien kysymystensä, epäkohtien poistamisen puolesta kamppailuun.

Muodostettava myöskin palvelijoiden aktiiviryhmiä, jotka kokoontuvat käsittelemään omista, kipeistä kysymyksistään. Täältä vedettävä tovereita mukaan naisten edustajaliikkeeseen.

Vain täten, kiinnittämällä huomionme joka puolelle, missä osasiskojamme kamppailee kapitalistisen yhteiskunnan puristuksessa, vetämällä heidät yhteiseen taistelurintamaamme, voimme voitokkaaksi etujamme puolustaa ja taisteluamme jouduttaa ja johdattaa proletaariseen vallankumoukseen.

Työ maaseudun palkkatyöläis- ja talonpoikaisten keskuudessa.

Tämä työala on aivan tyytynyt laiminlyöty. Kuitenkin maaseudun köyhälistön hätä on varmasti herättänyt tuhansia sen naisia joukkotoiminnan tarpeen tajuamaan. Niiden keskuudessa on aloitettava voimaperäinen työ heidän voittoaamiseksi vallankumouksen puolelle.

Maaseudun palvelijattarien, maa- ja metsätyöläisnaisten keskuudessa aloitettava edustajakokouksien pito heidän elinkysymyksiään siellä pohtien. Maaseudun palkkatyöläisnaisia on vedettävä mukaan kaupunkien ja teollisuuskeskusten edustajakokouksiin.

Työväenluokan talonpoikaisten keskuudessa on toimintaa saatava aikaan. Talonpoikain itsenäisiä hätäpuolustusliikettä, joka suuntautuu vero- korko- ja lainaryöstöjä vastaan, on meidän osattava käyttää hyväksemme. On saatava myöskin naiset taisteluun mukaan. Puoluejärjestöt ovat velvolliset etsimään maaseudun työväenluokan talonpoikaisten keskuudesta toimeliaita ja taisteluun innostuneita naisia, jotka ryhtyvät paikkakunnallaan vetämään naisia mukaan kapitalismia vastaan tähdätyyn joukkoliikkeeseen. Kommunistien on päästävä ohjaamaan työtä talonpoikien keskuudessa.

Pakkohuutokauppojen ja veroryöstöjen edellä on kutsuttava kokoon työläis- ja pientalonpoikaisten kokouksia. Täällä on selostettava lähellä olevia, kipeitä kysymyksiä. Niiden pohjalla saatava esiintymisiä aikaan, joihin on naisia vedettävä mukaan aktiivisiksi osanottajiksi, vieläpä alotteiden tekijöiksi pakkoryöstöjä ym. kapitalistien kuristustoimenpiteitä vastaan.

Maaseudun proletaariset ja tyytymättömät pikkutalolliset on saatava yhteisiin joukkoesiintymisiin fasisista valtakunnanvastaan puolueemme johdolla. Tähän taisteluun on välttämättä saatava mukaan maaseudun naiset. On nopeasti kehitettävä naisten omaa toimintaa maaseudulla, jotta sen kautta yhä useammat tulisivat ymmärtämään yhteisen taistelun merkityksen.

Taisteluun sosfasismia vastaan.

"Työväenluokan enemmistön voittaminen vallankumouksen puolelle on mahdollista vain tinkimättömässä taistelussa sosialidemokratiaa vastaan vain siten, että murretaan tämän puolueen joukkovaikutus, tämän porvariston yhteiskunnallisen päätuon joukkovaikutus". Työväenluokan naisten keskuudessa suoritetaan sos-dem naisliitto hämäämistä ja pettämistä. On siis tuiki välttämätöntä paljastaa sosdemien fasisminen olemus myöskin työläisnaisille. Tämän paljastustyön suorituksessa pitää käyttää hyväkseen kaikkia tilaisuuksia, keskusteluja, kokouksia, lehdistöä, kerhoja- ja ompeluiltoja, illanviettoja jne.

Naisten edustajaliikkeessä ja siihen yhteydessä olevien naistovereidon on kaikella tarmolla tuettava sitä vallankumouksellista oppositiotyötä, mitä kompuolue tekee sosialidemokraattisten järjestöjen sisällä (SAK; nais- ja nuorisjärjestöt; T.U.L. ym.).

Missä tätä oppositiotyötä ei käytännössä vielä toteuteta, on naistenkin osaltansa kaikin keinoin autettava työn alulle saamisessa ja itse aktiivisesti otettava osaa siihen työhön. Etsittävä toimintamuotoja sos-demokraattisten työläisten kanssa, näin käytännössä toteuttaen yhteisrintaman muodostamista alhaalta käsin. Saatava sos-dem, puolueettomat, vasemmistoym. työläiset joukkotappeluun sosfasistisia johtajia ja koko kapitalistista riistojärjestelmää vastaan.

Taistelu imperialistista sotaa vastaan.

Yhtenä peruskysymyksenä työssä naisten keskuudessa tulee olla uuden imperislistisen sodan, erikoisesti Neuvostoliittoa vastaan suunnatun rosvo-sodan valmistelujen paljastaminen ja taistelu sitä vastaan: sodan vaara on nyt läheisempi kuin koskaan. Naisten joukkoihin on voimakkaasti syövytettävä sitä ajatusta, että imperialistinen sota on muutettava kansainvaivassodaksi. Sotatarkoituksiin myönnettyt miljoonat on vaadittava käytettäväksi nälkään kevien työläis- ja talonpoikaisperheiden avustamiseksi.

Tässä esitettyjä ja muita työttätekevien kysymyksiä sekä toimintamuotoja käyttäen voidaan työttätekevien naisten joukot voittaa puolellemme. Ilman työttätekevien naisten tehokasta apua on vallankumouksellinen työ hitaampaa ja vaikeampaa. Naisjoukkojen mobilisointi taisteluun merkitsee käytännössä työväenluokan enemmistön voittamista vallankumouksen puolelle. Puoluejärjestöjen on senvuoksi tyystin tehtävä loppu proletaaristen naisjoukkojen keskuudessa suoritettavan työn väheksymistä. Työ naisten keskuudessa on omaksuttava koko puolueen asiaksi. On muistettava, että: "Ehemmän työläisnaisia puolueeseen ja niiden sijoittamista johtaville paikoille järjestettävä. Puoluekoulutusta on naisille opetettava".

Toverit! Joukkotyö voimmaaksi työläisnaisten keskuudessa. Rivit kuntoon, sillä ratkaisevat hetket lähenevät nopeasti.

Ainoastaan puolueen jäsenille.

Keskustelun pohjaksi työmaasoluille.

K.I.n ja S.K.P.n orgrakennetta koskevista teeseistä ja päätöksistä sanotaan, "Työpaikkasolu on kommunistisen puolueen perusrakennus, työpaikkasolut muodostavat sen pohjan, jonka päällä lepää koko kommunistisen puolueen ylempi organisaatio." Nämä kohdat on jokaisen puolueen jäsenen tarkasti painettava muistiinsa. Ne ovat meille ohjeena, laajennettaessa puolueemme organisaatiota. Ne osoittavat meille tien, jota meidän on kuljettava, s.o., meidän on vietävä puolueemme työpaikoille, lujitettava ja laajennettava puolueemme organisaatiota työpaikoilla. Onko S.K.P. käytännössä toteuttanut nämä K.I.n ja puoluekonferenssimme määrittelemät tehtävät orgrakenteesta? Ei ole. Meillä puolueemme organisaatorinen pohja ei ole vielä laskettu työpaikoille. Puolueemme organisaatorinen pohja lepää vielä suurimmaksi osaksi aluesolujen päällä. Puolueemme harjoittama joukkotyö tehdään vielä suurimmaksi osaksi työpaikan ulkopuolella, aluesolujen kautta, eikä työpaikoilla, niinkuin pitäisi. Tämä ei ole oikein. Se merkitsee sitä, että me olemme vielä liian liysillä siteillä kiinnitetty joukkoihin. Meidän on mentävä sinne, missä joukot ovat. Työpaikoille. Tehtävä siellä oikeata, väsymätöntä joukkotyötä. Vain siten me voimme järjestää joukot päättävään ja suunnitelmalliseen taisteluun kapitalismin yhä hillittömämmäksi käyvää riistoa vastaan. Fasismia ja sodanvaaraa vastaan. Niin kauan, kun me emme vielä ole lujasti työpaikoilla, voi fasistinen järjestelmä terrorin avulla tehdä tyhjäksi toimintamme, sekä saada työläisissä nousemassa olevan vallankumouksellisen aktiivisuuden lamaantumaa. Tätä vastaan meidän on taisteltava. Paras keino siihen on työpaikkatoiminnan kehittäminen ja parantaminen. Meidän tehtävämme on nyt kiinnittää kaikki voimamme työpaikkasolujen työn kehittämiseksi, uusien solujen perustamiseen ja nyt jo toiminnassa olevien työpaikkasolujen laajentamiseen. Solujen on laajennettava puolueverkostoa työpaikoille. On saatava puolueyhteyksiä ainakin kaikkiin tärkeimpiin tehdasosastoihin. Perustettava niihin puolueyhtymiä a) 3-4 henkilöä käsittäviä ei suurempia. Samassa tehdasosastossa voi olla useampia ryhmiä. Eri ryhmistä valitaan 3-4 kehittyneempää toveria, jotka muodostavat koko tehdasta käsittävän solubyroon, joka ohjaa kaikkien tehtaassa olevien puolueyhtymien toimintaa. Solujen on toiminnassaan noudatettava konspiratiota. On vältettävä tarpeettomia puoluetuntemuksia. Eri ryhmässä toimivat toverit eivät saa tuntea toisistaan puolueen jäseninä, jos se ei ole välttämätöntä.

Solujen työmetodit.

Solujen työmetodeista on tärkein jokapäiväinen työ joukkojen keskuudessa. Puolueen jäsenen työpaikalla on joka hetki tehtävä puolue työtä. Kun työpaikalla herää tyytymättömyyttä joittenkin epäkohtien johdosta, on puoluesolun tai ryhmän heti kokoonnuttava ja päätettävä, mitä kysymyksessä olevassa tilanteessa olisi tehtävä tyytymättömyyden laajentamiseksi, niin että se johtaisi taisteluun. Sen jälkeen on yksityisesti puhuttava työläisille ja keskusteltava niin, että toveri, jonka kanssa keskustele, omaksuu puolueen linjan kysymyksessä olevassa asiassa. Näin tehdään tyytymättömyys yleiseksi ja päätös siitä, että parannus on saatava aikaan, yleiseksi työläisten keskuudessa.

Kaikissa kysymyksissä, joissa tyytymättömyys on vähänkin laajempi, on solun pyrittävä saamaan aikaan työpaikka kokous. Se tapahtuu siten, että päivällistunnilla, kun useampia on kerääntynyt yhteen paikkaan aterioimaan, otetaan keskustelun alaiseksi se kysymys, mikä sillä kertaa herättää tyytymättömyyttä työläisissä. Johdetaan keskustelua niin, että työläiset omaksuvat puolueen linjan. Samalla on esitettävä ne keinot, joita on käytettävä, että saadaan parannus aikaan. On johdettava keskustelua niin, että työläisissä syntyy taistelumieli ja varmuus siitä, että vain taistelun kautta saadaan parannus työläisten elinoloihin, sillä ilman taistelua emme saavuta mitään, vaan joudumme entistä kurjempaan asemaan.

Kokouksia voidaan ja on järjestettävä tehtaassa portille työajan päätyttyä. Tätä tapaa voidaan käyttää vain silloin, kun tyytymättömyys on tarpeeksi laaja. Myöskin sellaisissa tapauksissa, kun on kysymyksessä jokin merkkipäivä, voi edellämäinnittua tapaa käyttää, kun puolue on päättänyt järjestää mielenosoituksen. Tällaisissa kokouksissa on pidettävä lyhyt, 5-10 min. kestävä puhe, jossa tehdään työläisille selväksi, mikä merkkipäivä on tulossa, miksi lähdetään mielenosoitukseen ja minkälaisen vaatimusten puolesta. On saatava aikaan työläisten yksimielinen päätös siitä, että osallistutaan mielenosoitukseen.

Kirjallinen agitatio puolueemme harjoittamana näyttelee tällä hetkellä suurta osaa. Puoluelehdistön ja julistusten kautta puolue tekee tunnetuksi ohjelmansa, sekä ne päämäärät, joiden toteuttamiseksi tähtää koko puolueen ohjelma. Tästä johtuu, että työpaikalla on hyvin levitettävä puolueen kirjallisuus. On hankittava uusia lehtiyhteyksiä työläisiin. Julistukset on levitettävä niin, että kaikki työläiset saavat niitä luettavakseen. Voi käyttää sitä tapaa, että pannaan julistuksia työläisten taskuun, asianomaisen sitä tietämättä. Tätä tapaa jos käytetään, ei ole suurta palon vaaraa. Myöskin ulkokuoneisiin ja muihin näkyviin paikkoihin on julistuksia kiinnitettävä.

Kun työpaikalla tulee jostakin asiasta työnantajan ja työntekijöiden välillä, (palkan alennus, työehtojen huonontaminen, pomojen mielivalta, y.m.) on solun laadittava lyhyt julistus, jossa selvitetään puolueen kanta, sekä määritellään tehtävät joukoille. Julistuksen tulee olla lyhyt ja taisteluintoa kottava. Tällaisessa tapauksessa on solun toimittava nopeasti.

Jokaise työpaikkasolun on julkaistava työpaikkalehteä. Lehden tulee ilmestyä vähintään kerran viikossa. Mitä työpaikkalehdessä on kirjoitettava Työpaikkalehden kirjoitukset tulee olla pääasiassa sen työpaikan kysymyksiä koskettelevia, jonka työpaikan lehti se on. Palkkakysymyksistä, pomojen mielivaltaisuuksista y.m. Kirjoituksen aihetta on kyllä jokaisella työpaikalla. Kirjoitusten tulee olla lyhyitä ja iskeviä. Solu valitsee 2 henkilöä lehden toimittajiksi, nämä hoitavat koko lehden teknillisen puolen ja vastaavat sen poliittisesta linjasta.

Aikaisempina vuosina ja vieläkin esiintyy työpaikoilla toimivissa jäsenissä virheellisiä ajatuksia puolueemme organisation rakentamisesta työpaikoille. On esiintynyt sellaista kantaa, että silloin, kun rakennetaan puolueen organisatiota, ei voida järjestää taistelua. Siis on käsitetty organisation rakentaminen ja taistelun järjestäminen, kahtena eri asiana, jotka eivät ole toistensa kanssa yhteydessä.

Kuinka luodaan siis komm. puolueen organisatiota. Se luodaan taistelun yhteydessä. Se ei saa mennä pelkäksi jäsenten kannaksi. Vaan samanaikaisesti on organisoitava työläisiä kapitalismin vastaiseen taisteluun. Tässä taistelussa eroittautuu työläisten aktiivisin osa, se paras osa, joka ottaa aktiivisimmin osaa taisteluun. Tämä aktiivi on vedettävä mukaan. Se on järjestettävä Punaisen Ammattiliiton ryhmiin, sekä paras osa siitä on vedettävä puolueeseen. Kun me taistelussa luomme organisation, niin me saamme siihen työväenluokan aktiivisimman ja vallankumouksellisimman osan, sillä se on jo taistelussa karaistunut. Tätä ei luonnollisesti saa käsittää siten, että emme tekisi valmennustyötä, emmekä vetäisi uutta voimaa puolueeseen kuin taistelun aikana. Ei, meidän on joka hetki tehtävä valmennustyötä ja täydennettävä rivejämme, mutta erikoista huomiota on kiinnitettävä siihen taistelun aikana.

Työpaikkasoluille kuuluu myöskin työpaikalla olevien Punaisten Ammattiliittoryhmien johtaminen. Tämä käy siten, että solun kokouksissa käsitellään ammattiliittoryhmien kysymyksiä. Annetaan ohjeita, miten niiden on tehtävä joukkotyötä y.m. Solubyroossa pitää olla yksi sellainen jäsen, joka on tietoinen kaikkien työpaikalla toimivien ryhmien toiminnasta. Tämä henkilö edustaa solubyroossa punaisia ammattiliittoryhmiä, sekä välittää niille solun antamat ohjeet. Myöskin jokaisen puolueen jäsenen, joka kuuluu johonkin ammattiliittoryhmään, on velvollinen käymään kaikissa ryhmän kokouksissa ja johtamaan siellä puhetta niin, että puolueen linja menee läpi ja että päätökset, joita siellä tehdään, ovat puolueen tekemien päätösten mukaiset.

Jokaisen puolue-elimen, siis myöskin työpaikkasolun ja puolueeryhmänkin, on laadittava työsuunnitelma. Työsuunnitelmassa on tarkasti mainittava, mitä solu kunakin aikana tekee. Suunnitelman voi laatia 1-3 kuukauden kestäväksi. Suunnitelmassa on mainittava, kuinka usein solu kokoontuu, mitä asioita se käsittelee kussakin kokouksessa, uusia puolueyhteyksiä, y.m. Samalla voidaan jakaa tehtävät eri tovereille suoritettaviksi. Määrätyn ajan, sanokaamme kuukauden kuluttua, solu suorittaa oman työnsä tarkastuksen. Onko työsuunnitelma täytetty, jos ei ole, niin mitkä syyt ovat siihen vaikuttaneet. Onko ollut saamattomuutta tai huolimattomuutta. Keskustelu on käytävä itsekritiikin merkeissä. On kritikoitava tovereita, jos he ovat huolimattomasti suhtautuneet heille annettuihin tehtäviin. On aina muistettava, että kun annetaan tehtävä, on myös suoritettava kontrolli. Se takaa sen, että tehtävä täytetään.

Vallankumouksellinen kilpailu on tärkeä, sitä meidän on hankittava kaikissa puolue-elimissämme. Kilpailu antaa työintoa. Kilpailun voi solmia keskenään kaksi puolue-elintä, sanokaamme eri työpaikoilla toimivat solut. Samalla työpaikalla toimivat puolueeryhmät, sekä yksityiset puolueen jäsenet keskenään, joidenkin puolue tehtävien suorituksessa. Kilpailusopimuksessa on tarkoin mainittava tehtävät joista kilpailaan. Sellaisia ovat esim. uusien jäsenten, uusien lehtiyhteyksien hankkiminen, opiskelu, y.m. Kilpailua sovittaessa on myöskin sovittava siitä, kuka kontrolloi. Se on tietysti seuraava ylempi elin.

545

Kilpailu on aina määräjän kuluessa kontrolloitava, sekä tiedoitettava tuloksista asianomaisille. Vallankumouksellinen kilpailu ei ole pelkkää kilpailua kilpailun vuoksi, vaan sillä me parannamme työtämme ja työn tuottavuutta niin, että siitä koituu mahdollisimman suuri hyöty proletaariaatille ja puolueelle. Voittajan velvollisuus on auttaa voitettua. Voittajan on annettava myönteiset kokemukset voitettun käytettäväksi, y.m. keinoin auttaa heikompaa.

Tässä on muutamia ohjeita, joita työpaikkasolujen on vakavasti harkittava. Vakavasti ajateltava ja keskusteltava niistä solun kokouksissa. Tarkistettava niitä työmuotoja, joita on käytetty. Mitä puutteita niissä on esiintynyt. Mitä virheitä on tehty joukkotyössä y.m. Mitenkä näitä ohjeita voitaisiin käytännössä sovelluttaa niin, että saavutettaisiin parhaat tulokset työssä. Keskustelun tuloksista ja päätöksistä on raportteerattava.

MAASEUDUN TALANTILANTEESTA JA POHJINEN TAPAHTAVISTA MAASEUDULLA.

Kapitalistisen talouden nykyinen vaihe tunnetaan erittäin raskaana maatalouden osalta. Kun Suomessa erinäisillä teollisuusaloilla on ollut havaittavissa jatkuvaa nousua ja eräät suuret teollisuusyhtiöt ovat pala-aikana maaseudun suuresti parantaneet, niin maataloudessa sensijaan yleisesti otettuna kaikki merkit viittaavat talouden jatkavaan kärkeytymiseen.

Ei tarvitse maata kuin tarkastaa pakkohuutokauppojen lukumäärän kasvua, niin se osoittaa talouden jatkuvaa kärkeytymistä. V.1931 oli maatalouskiinteistöjen pakkohuutokauppoja 1623, v.1932 niistä oli 2526 ja v.1933 ensimmäisellä vuosipuoliskolla myytiin pakkohuutokaupalla 2267 maatalouskiinteistöä. Siis v.1933 ensimmäisellä vuosipuoliskolla on ollut jokaista hehtaaria kohden 378 pakkohuutokauppaa, samalla kun samaan aikaan viime vuonna oli hehtaaria kohden 172 ja v.1931 156 pakkohuutokauppaa. Pakkohuutokauppojen luku elokuunalla on jälleen kohonnut miltei puolella. Elokuunalla ennakkotilastoiksi en mukaan ilmoitettiin vielä 600 maatalouden pakkohuutokauppaa. Virallisen tilaston ilmoittamat pakkohuutokauppojen lukumäärät ovat riittävässä määrin maanviljelysneuvoston Ellilän maatalousliiton puoluekokouksessa ilmoittamien pakkohuutokauppojen lukumäärien kanssa. Ellilän ilmoituksen mukaan edellisissä vuosina pakkohuutokauppojen lukumäärä on ollut huomattavasti suurempi kuin virallisen tilaston ilmoittamat pakkohuutokauppojen määrät.

On otettava lisäksi huomioon se, että pakkohuutokauppojen luku, joka virallisesti on ilmoitettu, ei osoita todellista pakkohuutokaupattujen tilojen määrää, sillä neuvoston pakkohuutokaupassa on myyty useampia tiloja yhtä aikaa. Esim. v.1932 myytiin todellisuudessa näissä 2526 pakkohuutokaupassa 3537 tilaa. Tilastosta myös käy selvälle sitä kuinka paljon on pakkohuutokauppojen yhteydessä mennyt vuokratiloja ja palstoja. Virallisessa tilastossa ei käy myöskään selvälle sitä jatkuvaa tiloiltaan sortumisprosessia, mikä tapahtuu kääpiö- ja pientilallisten keskuudessa, ilman virallisia pakkohuutokauppoja, kun nämä joutuvat tiloiltaan niin sanottua hiljaisiin tietä s.o. että heidän tilansa joutuvat velkojille muitten järjestelutoimenpiteitten kautta tai että he joutuvat myymään tilansa pilkkahinnalla suorastaan eläkkeeseen.

Ulosmittausten luku myöskin kasvaa tavattomalla nopeudella. Velkojen, korkojen ja verojen maksamatta jättämisen takia ulosmittattiin tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla kaikkiaan 11, 655 tilaa. Koko viime vuoden aikana ulosmittausten luku oli 17,073 tilaa. Siis tälläkin alalla huima kasvu, joka ennustaa tiloiltaan sortumisprosessia huimaa lisääntymistä tämän vuoden loppuun ja ensi vuoden alkuun.

Hyvin tärkeä on tarkastaa, millä tavalla pakkohuutokaupat kohdistuvat eri suuruisiin tilaryhmiin. Talon alalla oli pakkohuutokauppoihin joutuneiden yli 100 hehtaarin tilojen ryhmässä kaikista suurin V.1931 joutui näitä tiloja pakkohuutokauppaan 504, kun samanaikaisesti alle 10 hehtaarin tiloja virallisesti pakkohuutokaupattiin 261. Vuoteen 1932 mennessä suurmaataloustaustajat ovat kuitenkin saaneet pysähtyneenä pakkohuutokauppariivyn kasvu tiloiltaan. Sanottuna vuonna joutui näitä yli 100 hehtaarin tiloja pakkohuutokauppaan 304, siis 200 pakkohuutokauppaa vähemmän kuin edellisessä vuonna. Sensijaan alle 10 hehtaarin tilojen joutuminen pakkohuutokauppaan kasvoi 261:stä v.1932 - 552:een v.1932. Kaikista eniten on pakkohuutokauppojen kautta tilojansa menettäneet 10-50 hehtaarin välillä paltoa omistavat keuhkavarakkaat ja osaksi kalskityyppiset talonpojat. Tämän suuruusluokan viljelijä joutui pakkohuutokauppaan v.1932 933 tilaa. Tämän vuoden ensi puoliskolla on edelleen suurtilojen pakkohuutokauppojen määrä pysynyt jotenkin entisellään kun sensijaan keskikokoluokan ja pientilojen pakkohuutokauppojen lukumäärä on huomattavasti kasvanut.

Tällaiseen tulokseen on päästy ennen kaikkea fasismin valtion politiikan toimenpiteillä. Suomen fasisieduskunta ja hallitus ovat pitäneet suurta kiintymystä talonpoikaisten auttamisesta. Autentkin kaikki toimenpiteet, joita maatalouden johdosta ja nimellä on tehty, ovat tähänkin turvaamaan maaseudun suurtilastajain etuja. Fasisitilavaltion toimenpiteistä tulkoon mainittua seuraavaa:

a) Viljatalit. Viljatalien avulla on viljan hintaa nostettu 1 mk:lla 25 pennillä kilolta. Viljatalit hyödyttävät kaikkia eniten jauri suurtilallisista, joilla on maata yli 100 hehtaaria. Alle 10 hehtaarin tilaryhmään kuuluvat joutuvat ostamaan viljansa hyvin suurelta osalta ja näitä tällaisia talonpoikia on 76,3% Suomen maanviljelijöiden määrästä. Viljatalit merkitsevät näille entisestään suurentuneita menoja. Kalliista leipää. Yli 10 hehtaarin tilaryhmässäkin on vielä talonpoikaistalouksia, jotka joutuvat

5742

5742

5742

5742

käyttää konopajatuotteita joutuu hän niistä maksamaan nyt enemmän kuin ennen. Konopajatuotteiden indeksi on nyt 102, maitten rautatavarain indeksi 97, kuitomateollisuustuotteiden 96, ravinto- ja nautinto-aineiden 101, lan-
notteitten 106 jne. Kahvin hinta on noussut vasta 1931:stä 22 27 mk:sta 32:50:een kilolta, sokeri samaan aikaan 8 mk:sta 50 pennistä 9:75 penniin kilolta. Tämä kuvastaa yntyneen teollisuuden ja pankkipääoman hintakiskonnallisuorittamaa ryöstäystä maatalouteen nähden. Mutta se ei ole vielä koko totuus. Tosiasia on näet niin, että näitäkin maataloustuotteitten hintoja ei välttämättä talonpojat saa läheskään kaikkea itselleen. Esim. maidosta, jonka hinta markkinoilla on 1:32 penniä kilolta, maksavat meijerit maataloustuottajille s.o. talonpojille vain 60-65 penniä. (Nivalan talonpoikain johtaja Koutonen Sosialidemokraatille antamassaan haastattelussa sanoi, että talonpojille maksetaan vain 50 penniä kilolta). Valtiyksitykset ottavat siis yli 100%:een voitton nyt pala-aikana. Siitä saa selityksensä se, minkätäkään niiden voitot viime vuosina ovat huomattavasti kasvaneet, vaikka markkinoilla välitettävät tavarat ovat pienentyneet. Hintakato tulee tällä politiikalla siirretty pääasiassa köyhien ja keskivarekkaiden talonpoikain kannettavaksi. Suur maataloustuottajat näet itse ovat osakkaina valtiyhtymissä ja meijereissä ja siten saavat osan näistä huikeista valtiysohjeista itselleen. Toiset kannattavat suurmaataloustuottajat voivat kalettaa maito- ym tuotteensa suoraan markkinoille ilman valtiyhtymän apua.

Jo edellä esitettiin, miten työpalkkojen alentaminen koskee suurta osan talonpoikaista. Työpalkkahan ovat metsätyöissä, joista pääasiassa pien talonpoikaisto sivuväestönä hankkii, laskeneet noin 70- jopa 80 prosentilla. Samanaikaisesti ovat työehtomahdollisuudet vähentyneet tavattomasti. Työttömyyden koko lukumäärästä on noin 85% maaseudun työttömiä. Voimme hyvällä syyllä sanoa, että angliolaisissa tapahtuneet pienviljelijöiden aineellisen vähennys tekee ainakin 80% heidän aikaisemmasta elämänsä.

Sittenkään yllä suurta fasisista virkamies-, poliisi-, ohra- ja sotakomento- ja suorastaan lahjoukseen suurkapitalistisia pankkeja ja teollisuusyhtiöitä, on valtio nyt pala-aikana kiristänyt verorauvua entistä enemmän. Työläiset ja köyhempi maalaistensa saavat maksaa nyt hirvittävät summat veroa yksin leivänsäkin fasisistiselle valtiolle mylly- ja maakauppiasliiketoiminnan avulla veroitetaan heitä kaikista muistakin käyttämisestään tarvikkeista, kuten sokerista, kahvista, vaatekavaraista, tapakasta jne. Kyvä van on, että alkamailta tuonti on laskenut ja samaan aikaan fasisistivaltion talitukset jatkuvasti nousseet. Kannallisverot ovat myöskin entisestään nousseet ja niiden paino yhä enemmän painaa maaseudun vähävaraisempia kansalaisia, kun fasisistisen valtion toimesta on työväen ja pienviljelijöiden osanotto kannallisvaltioiden toimintaan vakavaltaisesti estetty.

Suomen työttömyyden talonpoikaiston velkataakka onkin tämän kapitalistisen riisto- ja ryöstökomenon kautta käynyt ylivoimaiseksi. Tilastojen mukaan on 72.000:lla pienviljelijällä velkaa yli 3000 mk. peltohehtaarialta 60.700 pienviljelijää on velkautunut 1000-3000 markkaan peltohehtaaria kohden. Ajan Suunnan mukaan: "4/5 kaikista Suomen maanviljelijäistä maksoi veroa ja velkojensa korkoja vv.1929-31 keskim. 330 mk. peltohehtaarialta, kun puhdas tulo, josta rahat näihin menoihin piti otettavan, oli samaan aikaan vain 312 mk." Siis 4/5 Suomen talonpojista tämän lapuolaisuuden tietojen mukaan eikä ja pyöry kiinni kommissaan vain jatkuvasti ottamalla lisää velkaa. Samassa lehdessä 20/1-33 sanotaan, että: "ylittävät siis Suomen Pohjanmaan ja koillis-Suomen 120.000 maanviljelijän maksettavat verot ja korot heidän tilojensa nettotulon." Virallisen tilaston mukaan on Suomen 205.000:sta pienviljelijästä 132.000 velkautunut 1000-12.000 markkaan peltohehtaaria kohden.

Kun ottaa huomioon maatalouden vähentyneet tulot ja Suomen maatalouden tavattoman heikon kannattavuuden, niin voi heti todeta, että kaikkien näitten edelläännettujen pienviljelijöiden asema on kestänyt. Suomen maatalouden kannattavuusprosentti kirjapitopientiloilla (jossa se on korkein on vain 1-2 prosenttia, silloin tietää ettei pienviljelijällä kestä pöhlä 1000 markan oleva velka peltohehtaaria kohti, vaan sortuu joutuneensa maksamaan 7 1/2:sta .2%:iin korkoja ja yhä kasvavia veroja. Ajan Suunta kirjoittaa selostuksessaan maaliintalopankin nykyisiä lainaprosentteja: "Kun ka hyvänsä voi todistaa, etteivät maaliintalopankin nykyiset lainaprosentit ole olleet. Jos pöhlä on sita markkaa, velka 90 markkaa, tulot 3 mk, ei näillä omilla voi maksaa 90 markan velalle 6 1/2%:n korkoa". Sellaisella lailla seudulla kuin läheisessä, jossa maatalouden asema ei ole kaikista tunka lla, on virallisen tilaston mukaan kaikki ne kiinnitykset, jotka noussevat yli 30% tilojen aikaisemmasta arvosta, pidettävä jo epävarmoja. Näin paljon velkautuneet ovat miltei kaikki Suomen pien- ja keskisuuret tilat. Fasisistihallituksen toimenpiteet maatalouden alalla ovat vaan kiilpöytäneet maatalouden heikompivaraisten kerrosten köyhdyttämistä.

Fasistivaltio on ollut pakotettu kiinnittämään huomiota maataloudessa vallitsevaan tilanteeseen. Edellä on selitetty jo sen toimenpiteet vienti palkkioiden ja viljatuotteiden asettamisessa ja miten ne ovat vaikuttaneet. Hyvin tärkeä osuutta maatalouden lieventämisessä, olisi pitänyt näyttää Maaliintalopankin, jonka tehtäväksi annettiin maatalouden velkain "vakauttaminen". Maaliintalopankki ei ole kyennyt vakauttamaan kuin suurto- osan pakkohuutakauppojen alkamien tilojen veloista. Maaliintalopankki va- kaattaessaan velkoja ottaa antamistaan obligationeista 6 1/2% korkoa. Ma- aliintalopankin perustaminen ja sen toiminta paljastuu nyt toimenpiteeksi jolla on tahdottu turvata ei maataloustuottajain perusjoukkoa, vaan pöhlä- asen kauppankkeja ja muita luottolaitoksia. Maaliintalopankki ottaa kantansa näiltä pankkilaitoksilta niiden omaamat kiinnityslainat valtiolle ja turvaa näille laitoksille niiden lainamista pöhlästä valtion pussista 6 1/2%:n koron. Ajan Suunta 28/7-33 kirjoittaa Maaliintalopankista ja sen politiikasta: "Nyt on meillä valtion vahingoksi - sillä valtiohan meillä viulat maksaa - "vakautettu", suuri määrä sellaisia velkoja, joita ei kai- ken järjen mukaan olisi pitänyt vakauttaa, vieläpä taattu näille velkojille valtionkassasta - 6 1/2% korkoa koko pääomalle aina vuoteen 1974 loppuun saakka".

Siis Maaliintalopankki fasistivaltion toimesta on ennakkaikkeen asetet- tu turvaamaan pankkierrojen etuja. Kansaa saa maksaa viulat korkeampaan ve- roon eikä Maaliintalopankki auta varsinasta hädässä olevaa talonpoikaa lainkaan. Sen kaatta on korkoryöstäys talonpoikaiston keskuudessa, niillä harvoilla tiloilla, joka ei suinkaan ole osottautunut yhtään armollisempak- ei velkojaksi kuin muutkaan saalistajat.

Porvarien pulapolitiikka on kulkenut neljällä linjalla: Ensimmäkin pakkohuutokauppalinjalla. Siitä on paljon puhuttu ja suunniteltu toimenpi- teitä pakkohuutokauppojen rajoittamiseksi. Lehty on hyvin vähän. Ainoastaan edelläännettä Maaliintalopankki on käyttänyt toimenpiteitä tällä alalla ja se ei ole lainkaan talonpoikain asemaa helpottanut. Sitten on joitinkin konkurssien yhteydessä myönnetty akordia erälle suurtilallisille, ja ni- den avulla estetty näiden tilojen joutumisen pakkohuutokauppaan. Nyt on suunniteltu toimenpiteitä maaseudun menettäneitten talonpoikain autolleen aut- tamiin velkaisiin. Toiseksi on fasistivaltion toimesta kiinnitetty huomiota suurviljelijöiden maatalouden tilojen parantamiseen. Tämä on tapahtu- nut edelläännettulla viljanhinnan korottamisella viljatuotteiden avulla, vien- tipalkkioilla ja suurviljelijöiden toimeparantamalla työpalkkojen alentamisella. Kuten jo on käynyt selväksi, on nämä toimenpiteet kohdistuneet suurinta os- osaa talonpoikia vastaan. Kolmanneksi, on paljon puhuttu korkokannan alenta- misen vähentämiseksi. Kuitenkaan entillä alalla mitään näkyvää tulon- ta ole havaittavissa. Ainoastaan viime talvena suoritettiin Maaliintalopankin obligationien koron alentaminen 7 1/2%:sta 6 1/2 %:iin, jolla ei ole suu- rakaan merkitystä maataloudelle. Neljänneksi, velkojen osittaisella pois- pyyhkimisellä, moratoriolla, on koitettu narraila työttömyyden talonpoikia kuitenkin yrittämättäkään tätä velkojen osittaisista poistopyyhkimistä suorit- ta.

Fasistisen valtion, fasisti- ja sosialifasistivaltioiden pulapolitiikka on kiristänyt ja kiristä edelleen talonpoikaiston heikompien kerrosten asemaa. Maaliintalopankkiin nähden esitettiin nyt lapuolaisuuden taholta uut- ta toimenpidettä, jonka yhteydessä suoritettaisiin jättäjänsä inflatio kaikki maatalouden kiinteistövelat suunnitellaan otettavaksi Suomen Pankin haltuun ja niistä varten Suomen Pankki hankkisi varat laskemalla alas sete- leitä vastaavassa määrässä kuin näitä velkoja kiinnityksiä sille kertyisi. Samalla alennettaisiin velkain korkoprosentti 4:ään; Tämä tietenkin on lapu- olaisuuden taholta tuotu esille demagogisessa mielessä. Kuitenkin on odotetta- vissa entistä laajempia toimenpiteitä maatalouden velkain siirtämisestä val- tiolle, jotta voitaisiin kapitalistiset liike- um. pankit vapauttaa suuris- ta tappioista, joihin maataloudessa tapahtava joukkosortuminen ne muuten voi- si.

Työväen ja erätoisten puolueen kannalta on hyvin tärkeä huomioida eräs hallituksen ja porvariston puolueiden taholta tuotu esitys työttömyyskys- myksen yhteydessä: kysymys asutuspoliitikaasta. Sitä kysymystä ovat viime- aikoina fasisti- ja sosialifasistiset lehdet käsitelleet ja valaneet kaavo- ja asutustoiminnan elvyttämiseksi.

Lahtari-Suomen olemassaolollalla vasta 1918 v:sta 1931 asti perustettiin Suomeen asutustoimintatietoja kaikkiaan 8.300 viljelys- ja 5461 asutustilaa sekä annettiin 7302 tapauksessa lisämaata. Sodanjälkeisenä 14 vuoden aikana on Suomeen perustettu kaikkiaan 13.761 viljelytilaa. Tämän asutuspoliiti- kan tarkoituksena on ollut sitoa maaseudulle sieltä vapautuvaa maanviljelys-

väkeä, jotta turvattaisiin maa- ja metsätalouteen halpaa työvoimaa. Yleensä porvarillinen asutustoiminta on kuten edellä olevat numerot osoittavat, ollut hyvin mitätöntä. Nyt maataloushallituksen toimesta on esitetty uusi suunnitelma, jonka tarkoituksena on elvyttää asutustoimintaa. Tämän suunnitelman mukaan ajotetaan suorittain asutusta 2-3000 uutta asutustilallista sekä työhempina vuosina 4000 vuosittain. Nämä työt suoritettaisiin varoista ottaen määrärahat tähänastisista työmäärärahoista. Asutuspolitiikan yhteydessä on maalaisliittolaiselta taholta suunniteltu ja esitetty, että työt tämät järjestettäisiin erikokoisiksi työryhmiä, jotka siirrettäisiin alia raivaustöihin eri puolille maata. Parhaiten kannostautuneille työttömille annettaisiin tilaisuus jäädä asutustilalliseksi. Kaikissa suunnitelmassa esitetään, että raivaukset tulisivat pääasiassa tapahtumaan valtion mailla. Yksityisomistajia ei sanottavassa määrässä ajota korkealainkaan. Sosialidemokratitkin ilmoittavat kannattavansa tätä asutuspolitiikkaa, vaikka se eräissä yksityiskohdissa tinkiikin. Erikoisesti on huomattava se, että sosialidemokratia pitää liian suurina valtion suunnitelmia asutustiloja. Sosialidemokratilla ei ole mitään sanomista sitä vastaan, että kaikki raivauskannakkeet tulevat asetettavaksi niiden kannettavaksi, jotka tämän asutuspolitiikan kautta ajotetaan maahan kytöksi.

Tällä porvaristien ja sosialifasistien yhteisellä suunnitelmalla ei ole mitään käytännöllistä merkitystä työttömyyden poistamiseksi eikä maaseutumaan ratkaisemiseksi. Tämän aseutapolitiikan kautta synnytetään velkaisia isäntiä, jotka perheineen seisivat raastaa korkeita korkomaksuja pankkeille. Samalla turvataan halpa työvoima suurtalollisille ja ennen kaikkea tukki kapitalisteille. Jo se seikka, että aseutapolitiikkaan ajetaan valtiot rahat ottaa työttömyyden korjausrahoista, osoittaa, ettei tässä ole kysymys mistään työttömyyden aseman helpottamisesta, vaan tahdotaan luoda harhakuva siitä, että työttömyyden ainakin ajetaan. Suunnitelmat erikoisten työttömyyden komennus kuntain järjestämisestä tarkoittavat sitä, että Saksaan fasistien malliin laitetaan erikoisia pakotuskomennuskuntia, joihin työttömät hajoitetaan puoliksi sotilaallisen komennon alaisiksi. Tarkoituksena tietenkin on työttömyyden jonkkotalistelun estäminen ja työttömyyden voimalla heijottaminen. Samalla koetetaan synnyttää työttömyydessä maatyöläisissä illuusioneja maahan käsitä pöyhäystä. Juuri tästä kysymyksestä puhui maalailiiton puoluksokoukossa alustaja Leppälä. Hän sanoi m.m.: "Ihmisielua kätkeytyy lukuisia joakko tunteita. Eräs mielenkiintoisimmista ja voimakkaimmista on omistamisen tunne. Jo kehdomaa pieni lapsikin haluaa jotain omistaa ja harvoin pääsee ihminen tästä tunteestaan handakkaan partaalla. Moninaisiin arvoihin kohdistuu omistamisen tunne. Omistamisen tunne saattaa johtaa ihmisen rikokseenkin tielle, vaikka se terveesti kehittyneessä ihmisessä on luvallinen ja kunnioitettava hyve."

Sangen kauniston omistamisen tunne silloin, kun sen kohteena on maa ja sen ihmäiset, maalaiskoti ja sen tarjoamat edut. Jos maan omistamiseen yhdistyy todellinen maanviljely ja maan rakkaus, halu raivata omistamansa maa runsaaskasvuisiksi ja vehmaan kauniiksi, on omistamisen tunne kaikkein kallein ja ihanteellisin".

On se tosi, että maattomilla ja vähäisillä on todellinen maanvälkä ja on heillä halu tosiaan raivata itselleen maan runsaaskasvuisaksi ja ha-
laavat he maansa omistaa. Mutta lahtari-Suomen aikana autotut autustilal-
liset ovat kyllä tulleet havaitsemaan, että heidän sitominen velkaisuuden-
si karsuille syrjämaille on kaikkea muuta kuin ihanteellista. Nämä autusti-
lalliset ovat nyt entistä ankarammin pulan kourissa ja heihin kohdistun on
la vieläkin enemmän kuin muihin talonpoikaissjoukkoon.

Sosiaalidemokratia on periaatteellisesti asettanut kannattamaan porvariston suunnitelmia asutuspoliittisia toimenpiteitä. Se on muutamissa yksittäiskohdissa ilmaissut olevansa eri mieltä maataloushallituksen suunnitelman kanssa, mutta pääasiassa se yhtyy siihen ajatukseen, jota asutussuunnitelmassa esitetään, nim. että asutustalalliset joutuvat lunastamaan omansa ja siten säätönsä velkataakan alaiseksi. O. tärkeä paljastaa sosialidemokratian asenne tässäkin kysymyksessä ja asettaa sitä vastaan meidän oikea maapoliittikkamme: suutalallisten, stukkityöläisten, valtion ja paapiloiden ym. maista on köyhillä talonpojille ja maatyöläisille luovutettava liian la korvauksetta. Maakysymyksen selvittämisen kautta on kohditettava taistelu kapitalistisia vastaan ja nostettava maakeysmyksen yhteydessä maattomien ja vähämaisten eteen vallankumouksellinen perspektiivi.

Työttämien keskuudessa on esiinnyttävä voimakkaasti näitä suunnitelmia
tjaja pakkoituita ja siihen yhdistyviä militarisoimisyhdistyksiä vastaan. On
selvästi osoitettava, ettei työmahdollisuudet tähän asetuspolitiikkaan kautta
sainkaan lisäänty. Suunnitelmien mukaan ~~työttämien keskuudessa~~ aijottu asetus
politiikkaa varten ottaa rahat tähänastai varastoihin käytetyistä summista.
On selvää, että varojen siirtäminen nyt asustarkoituksiin ei merkitse
muuta kuin rahojen siirtoa taskusta toiseen.

Porvariston pulapolitiikka on ehtinyt nyt fasismin diktatuuriin aika
na antaa meille ainokset fasisminpelon peljastamiseen. Me voimme ma-
alaisliiton peljastaa, miten se on hallituksessa ja eduskunnassaan ollut
suurporvariston ryöstöpolitiikkaa toteuttamassa talonpoikia ryöstäessään.
Maalaisliitto harjoittaa pulan pohjalla demagogiaa. Se tahtoo näyttää vie-
lä, että se ajaa muka kysyäkseen talonpoikain asiaa. Osoittamalla, mikälai-
set ovat maalaisliiton politiikan seuraukset me voimme työtätekeville talon-
pojille sen peljastaa. Maalaisliitto m.m. on ratsastanut koron alenta-
vastimpakilla, mutta eduskunnassa se m.m. Maakauppiainliiton obligatiolai-
koren lähesti 6 1/2%:iin. Maalaisliiton pomot ovat itse suuria pankkierro-
ja ja maalaisliiton pankkien uskollinen vahtikoira. Maalaisliiton politik-
ka on myös selvä pakkohantokauppoihin ja talonpoikain pulaliikkeittisiin
näiden. Viivalan kapinan aikana maalaisliittolainen hallitus on lähettä poli-
isikomentusikuntia ja sotaväen liikkeittisiin talonpoikia vastaan.

Sosiaalidemokratia on erikoisesti kannostautunut pankkien etujen varti-
joitsijana. Se on asettanut jyrkästi kaikkia talonpoikain niitä pyrkimyksiä
vastaan, jotka ovat tarkoittaneet todella helpottaa talonpoikain asiaa. So-
siaalidemokratia on yksin korkokysymyksessäkin koettanut asettaa vastakkain
työläiset ja talonpoikain suuret joukot, selittämillä, että koron alentami-
sen vaatimus tähtää yhteiskunnallisen elämän heikentämiseen ja saattaa aikaan
sekarouta, työttömyyttä ja työväen aseman kurjistumista. Tällaisella kie-
rolla settelillä he puolustavat toimenpiteitään pankkien korkoräätälin puo-
lastamisessa. Heidän on osoitettava, ettei työväestöllä ole mitään syytä
asettaa pankkien etujen valvojaksi ja sosialidemokratian yritykset saada t.
työväestö korkokysymyksessä pankkiherrain asialle on lyötävä takaisin. So-
siaalidemokratian suunnitelma, jota he ovat korkokysymyksen yhteydessä
suunnitelleet, on sellainen, että otettaisiin muutamia suurimpia liikepank-
keja valtion kontrolliin. Tätä he ovat selittäneet suorastaan sosialistina.
On paljastettava, ettei sosialidemokratilla ole aikomustansa käydä pankki-
herrain saurten voittojen kimppuun. Heidän puheensa sosialistisesta ovat
vapapetkatusta tai sitten he pyrkivät jonkunlaisen säännöstelyn kautta la-
jittamaan vain pankkien valtaa.

Sosiaalidemokratia on paljastettava myöskin sen suhteissa talonpoikaissi-
liikkeitänsä. Nivalan kapinassa aikaisia sosialidemokratian otteita on käy-
tettävä jatkuvasti heidän paljastamiseksi. Sosialidemokratitahan Nivalan
talonpoikaissi-
liikkeitänsä aikana yllyttivät fasisipoliisia talonpoikaissi-
kimppaan. "Sosialidemokraatti" kirjoitti, ettei tilkkanen vertakaan olisi
pahasta.

Erikoisen huomion puoleltamme ansaitsee "Ajan Suunnan" ja lapuallikeen viime aikoina esille nostama demagogia pulakysymysten pohjalla. "Ajan Suunnan" ja "Isänmaallisen kansanliikkeen" taholta tehtiin joku aika sitten aloite-eduskunnan pikaisesta kokoontumisesta nuka maatalouspolun ratkaisiksi. Jo edellä mainitsin, minkälaista suunnitelmia lapuallaiset esittävät maatalouden velkain siirtämisestä valtion haltuun ja siinä yhteydessä suurta seteleiden uloslaskemista. Meillä on ayytä erikoisesti kiinnittää huomio lapuallanliikkeeseen tässä suhteessa. On näet laultavaa, että kokoomuksen sisäisessä työnjaossa, asetetaan lapuallaisille erikoiseksi tehtäväksi entistä tärkeämpää pulademagogian harjoittaminen. On luultavaa, että kokoomuksessa järjestetään sellainen työnjako, että hallitukseen politiikkaa tulevat valvomaan ne kokoomuksen piirit, jotka ovat erillä "Isänmaallisesta kansanliikkeestä" ja yhteiskunnallisesta demagogiasta tulee huolehtimaan entistä enemmän "Isänmaallinen kansanliike". "Isänmaallisen kansanliikkeen" aloite maatalouden velkain vakuuttamisesta 4 %:n korolle ja siirtämisestä valtion haltuun Suomen pankin kautta, sen laskiessa vastaavan määrän seteleitä liikkeelle, on toiselta puolen suunnitelmia vapauttaa valtion kustannuksella suuret korkoryöväriaitokset, liikepankit vahingonvakuutusta, joka niillä uhkaa sen takia, että maatalouden velat ovat hyvin epävarmoja saatavia. Toiselta puolen tällaisen ehdotuksen tekeminen yhteydessä, pahamalla suurimisesti talonpoikain hätätilanteesta, koettavat lapuallaiset kalastaa palas sa olevia talonpoikia kannattajikseen.

Viime aikoina on fasisiporvaristo entistä enemmän kiinnittänyt huomiota kansalliseen yllätykseen talonpoikaisten keskuudessa nostamalla esiin altosimulaisten ja ruotsinkielisten välisten riidan, ovat porvarit tahtoneet saada suomenkielisen ja ruotsinkielisen talonpoikaisten asetettua vastakkain. Luonnollisesti tässä kysymyksessä esiintyy ruotsalaista vähemmistöä vastaan. Pääasiassa kansalliskirkon lietsominen tapahtuu kumminkin Neuvostoliittoa vastaan nostattamalla "ryssävihaa". Meidän on taisteltava tätä kansallista yllätystä vastaan. Parhaiten me voimme tätä tehdä oloissamme selvittämällä Neuvostoliiton talonpoikaisten saavutuksia ja osoittaen, miten Suomen porvarit tahtovat suuttua Suomen työttömiä kansaa vastaan sosialistien rakentamaa Neuvostoliiton työläisiä ja talonpoikia vastaan. Neuvostoliiton kysymysten selvittäminen on ollut tähän asti meidän tahtomme hyvin heikkoa.

Työväitekevä talonpoikaisto ei voi odottaa mitään apua fasisti- ja sosialifasistipuolueilta. Sen on entistä selvempänä paljastanut tämä nykyinen puolu-aika ja näiden puolueitten poliittikka talonpoikain ryöväämiseksi. Talonpoikaisten keskuudessa onkin tavaton määrä tyytymättömyyttä, joka ettei purkaantumistietä. Tätä tyytymättömyyttä ilmeni voimakkaana viime vaaleissakin Talonpoikainjoukkoeron maalailiiton vanavedestä ja talonpoikain siirtymisestä Hivalan kapinaan pohjalla syntyneen kansanpuolueen ja pienviljelijäpuolueen kannattajiksi laullen näitä puolueita sellaisiksi, että ne todella ajavat pulasta kärsivän maalaiskansan asioita. Tämä tyytymättömyys ilmenee myöskin siinä, että talonpoikaisten keskuudessa lakkaamatta puhutaan pulakysymyksestä ja suunnitellaan, mitä pitäisi tehdä.

Talonpoikain tyytymättömyys ilmenee aktiivisena taistelana pakkohauto kauppaan lopettamiseksi, vaatimuksena tarvata talonpoikain työn tulokset heidän haltuunsa. Talonpoikaista, sen työntekijät kerroksat ovat esittä-
neet lukuisia vaatimuksia vero-, korko-, hinta- ja välityspalkkiokysymyksis-
sä. Myöskin on ilmiäitä, jotka osoittavat talonpoikaisten hakevan itselleen
liittolaisten taistelussa rahavaltaa vastaan.

Kärkevimpänä taistelukykyyksensä työstä tekevin talonpoikain keskuudessa on ollut kysymys pakkohuutokauppojen lopettamisesta. Pakkohuutokauppain lopettamisliike lähdettyään alkuun suurtaollisten liikkeenä on muodostunut pien- ja keskivarakkaitten talonpoikain taistelotoiminnaksi. Pakkohuutokauppain estäminen on saanut huomattavan laajuuden varsinkin Oulun läänissä. Tällä kertaa näyttää ainakin päätökseltään siltä, että pakkohuutokauppain estämisliikkeessä on nyt pysähtytty. Viimeiset pakkohuutokauppain estämiset joista porvarilehdet antoivat ~~niitä~~ tietoja, olivat tämmöisessä. Silloin oli Muhoksella, Nivalassa, Alavieskassa, Haapajärvellä ym. suuri joukko taaparkia, jolloin työstä tekevät talonpojat yhdessä työläisten kanssa estivät pakkohuutokauppojen pitämisiä. Voi olla mahdollista, että porvarilehdet tullaan vaikenevat nyt tästä pakkohuutokauppain estämisliikkeestä. Mutta on hyvin mahdollista sakin, että vaalitöiminnän aikana sen luomat illusoit ovat osittain vaikuttaneet tämän aktiiviseen taisteluun väliaikaiseen heikentumiseen. Hyvin tärkeätä on, että maaseudun työläiset antavat aktiiviseen avun työstä tekevin talonpoikain taistelulle pakkohuutokauppoja vastaan. Pohjois-Suomessa on näin tehtykin. M.m. Tyrnävällä jäi työväki tästä pois osallistumaan pakkohuutokauppain estämiseen. Pakkohuutokauppain estämisliike on saanut hyvin rajuja muotoja. On suorastaan tapetta niitä, jotka ovat esiintyneet pakkohuutokauppoissa talonpoikain omaisuuden hantajina. ~~En~~ Pääluustajan mainitsema puukotustapaus sattui eräessä huutokauppatalousuudessa, jonka yhteydessä pidettiin pulakokousta. Siellä alkoi eräs suuritalonpoika provosoida ja häneen kohdistui kiihtyneitten talonpoikain viha.

Tuosta tuntuu, että keskeisin vaatimus tällä kertaa työstätekoaville talonpojilla on pakkohuutokauppa lopettamisvaatimus. Nyt kun pakkohuutokauppa lakumäärä tavattomasti kasvaa, on meidän kiinnitettävä erikoista huomiota aktiivisen taistelun nostattamiseen pakkohuutokauppoja vastaan. Toiseksi hyvin tärkeänä kysymyksenä on ollut ja on edelleenkin työpaikkakysymys, varsinkin pohjois-Suomessa. Se on siellä vähintään yhtä tärkeä kuin korko- ja hintakysymys maalla Suomessa. Meidän viime- ja toiseavuotisissa päätöksissä on selvästi osoitettu ne kysymykset, joiden ympärillä talonpoikaisten taistelua on järjestettävä.

Talonpoikain keskuudessa suuren velkautumisen ja hirvittävän korkoräps-
tön takia on koron alentamisvaatimus saanut laajaa vastakaikua. On esitetty
talonpoikain keskuudessa korkeiden maksulakkoakin. Hintakysymys on näytellyt
myöskin huomattavaa osaa. Vaaditaan välittäjiin rosvovoittoja suositetta-
vakoi. Taistelussaan elämänsä puolesta talonpoikaisto joutuu jyrkästi fasis-
tista virkakomentoa vastaan ja sikäi talonpojat ovat hyvin tiukasti vaati-
neet saarvirkamiesten palkkain alentamista ja virkaherrain määrän suu-
nista.

Viimeisen suunnitelmia jälkeen ei talonpoikaissihteittimiset ole niin laajentaneet kuin olisi voinut odottaa. Tähän on syynä osittain se, että meidän puolueemme on mielestään tässä kysymyksessä hyvin heikosti tehnyt työtä. Kun tarkastaa eduskuntavaalien tuloja, on niistä merkittävät osia raavia seikkoja, jotka osoittavat talonpoikaistoissa tapahtuvan liikantaa pulan pohjalla. Uudellamaalla on todettavissa ruotsinkielisillä maaseutunai kakunnilla huomattavaa siirtymistä ruotsalaisen puolueen kannattamisesta so siulidemokratian äänestämiseen. Tämä osoittaa, että pulan painamana ruotsin kieliset talonpojat etsivät palansa ratkaisua. Se, että he ovat antaneet äänensä sosialidemokratialle, osoittaa, kuinka voimakkaita ovat vielä re formistiset harhat ja kuinka heikkoa on meidän työme ollu talonpoikain joakollikkeen järjestämisessä, nostattamisessa ja johtamisessa ruotsinkie lisen työtätekevän talonpoikaiston keskuudessa. Luonaa-Tuomessa on myös kin sosialidemokratian äänimäärä kasvanut entisillä torppariseudunilla. On hyvin luultavaa, että osa entisistä torppareista, jotka itsenäistymisensä alkuajoina siirtyivät kannattamaan porverillisiä puolueita, ovat nyt anta neet äänensä sosialidemokraateille.

Tärkein vaselissa haavoittava kysymys on maalaisliiton vaalitarpic. Maalaisliitto menetti noin 60.000 ääntä näissä vaselissa. Sen parhaimmalla tukialueella Oulun läänissä se menetti kolmanne osan kaikista äänistä. Tämän osuus talonpoikain keskuudessa onhan pohjalla tapahtuneesta selviä miiniprosessista, joka ei ole kuitenkaan vielä johtanut näitä enuria talonpoikaisjoukkoja täysin selville vesille. Pienviljelijäpuolueen samaa haomatta van suuri äänellis minun mielestäni merkitsee reformististen harhojen ilme nentat köyhän talonpoikaisten keskuudessa. Pienviljelijäpuolue on syntynyt ja toimii iatietisen laillisuuden raameissa. Ilmeisesti talonpoikaisten keskuudessa on harhalauloja siitä, että syntyy uusi maalaisliitto, joka nuo dostan todelliseksi köyhän maalaiskansan asianajajaksi. Sikäli kuin tuo har halaulo liittyy pienviljelijäpuolueeseen, niin laulun, että hyvin nopeasti talonpojat voidaan siitä vapauttaa, sillä tuo puolue ei todella pyrkään kehittämään aktiivista taistelua talonpoikain elinkysyksen puolesta.

Oulun läänin eteläisessä vaalipiirissä tapahtunut talonpoikaissäänestys- ja joukkovyöry "kansanpuolueeseen" osoittaa jos mikään talonpoikaistalossa tapahtuva vasemmistamisprosessi. "Kansanpuolue" syntyi Hivalan kapinan pohjalla. Kansanpuolueen kehitysprosessi on kaikenut yhtä rintaa talonpoikaisten palaliikettimisen kanssa. "Kansanpuolueen" johto kyllä tietoisesti on koettanut tämän liikettimisen kuohtia. Mutta "kansanpuolueen" perustajies- täisissä ilmeisesti on hyvin voimakkaana talonpoikaisten taistelunhenki. On to- deittava myöskin, että "kansanpuolueen" on tähtynyt sendä huomattava määrä kannattajia ennen vasemmistoa äänestämään tietä raastajavireistä. Meille tuli "kansanpuolueen" vasaama vaalivoitto yllätyksenä. Käytännössä on aliarvioitu "kansanpuoluetta". Oulun piirin organisaattorin raportti talvella ja raport- ti juuri ennen vaaleja selitti, etteivät talonpojat muka kannata "kansan- puoluetta". Organisaattorit odottivat, että talonpojat tulevat äänestämään Mahoksen ~~xxxi~~liikettämää Olihan "kansanpuolueen" perustajies- täisissä hyväksyt- ty Mahoksen palaliikkeen ohjelmakin. Tämä osoittaa, kuinka heikot meillä yhteydet ovat talonpoikaiston keskuudessa ja kuinka vähän puoluejärjestämme todella tuntevat maaseudulla esiintyviä virtauksia.

Me 181:nne laimin "kansanpuolueen" keskuudessa tehtävää työtä ja oireteeraudimme yksinomaan Mäuhoksen palaliikkeeseen. Tämä Mäuhokseen palaliikkeen saama helppo kannatus niissä vaaleissa johtuu ennen kaikkea siitä, että se aiteantui vaalikampaniain aikana fasismin laillisiin raneihin ja ka dotti alkuperäisen tappeluunteen, jonka pohjalla se syntyi. Se ei kehittä nyt joukkoliikettä vaalien yhteydessä pakkohautokampaniain lopettamiseksi. Kokous-ym. toiminnassa se pörki ennen kaikkea antamaan kuvan aloseihin siitä että se toimii laillisella pohjalla estämään aiten maka siihen kohdistet tavat isket. Toiselta puolen siinä ilmeni ilmeisiä laakkalaispiirteitä siinä suhteessa, että vaalien järjestämispuuha suoritettiin iksänkuin palaviikka eikä se tapahtunut joukkoliikkeen yhteydessä. Naolinutta siitä, että Mäuhok sen liike ei kyennyt niissä vaaleissa saamaan joukkoliikettä aikaan, ei se ole kadottanut merkitystään. Elleenkin on sitä kehitettävä ja ohjattava se voimakkaaseen taisteluun aineen olakysymysten pohjalla.

"Kansanuolaesseen" on kiinnitettävä myös hyvin suuri huomio. "Kansanuolaes" Oulun läänissä on kokonaan toista maata kuin "Kansanuolaes" toista maalla Suomessa. "Kansanuolaes" perusti kyllä pylvähtori Johansson välittömästi V. valan kapinan jälkeen. Sen tarkoituksena oli tietenkin kaohita tämä liike. Mutta Kansanuolaes perusjärjestä Oulun läänissä olevat joakot ovat ilmeisesti hyvin lähellä vasemmistoa. Sen kerhojen ohjajina on ollut tunnettuja vasemmistolaisia. Sen eduskuntaedokkaikset asetettiin myöskin selviin komunisteja. Ohjana on porvarilehtien tietojen mukaan

vanginnut "kansanpuolueen" toimihenkilöiden poikia syytettynä kommunistisen ta toiminnasta. Minusta tuntuu, että Oulun läänin eteläosassa, Alajoen, Alavieskan ja Nivalassa on "kansanpuolueita" kehottanut äänestämään meidän puoluejärjestöä siellä. Tätä todistaa se, että Muhoksen liikkeeseen liitetäivt näillä paikoilla saaneet juuri yhtään ääntä, vaikka siellä on voimakkaista puoluejärjestöä. On otta kyllä, että juuri ennen vaaleja oli näillä paikkakunnilla huomattavia vangitsemisia, mutta kuitenkin olisi laulat esim. Nivalassa, jossa Muhoksen liikkeellä oli oma paikallinen ehdokas ja jossa siis piti olla ainakin 50 ehdokaslistan allekirjoittajaa, olisi pitänyt muassa tapauksessa saada useampia kuin pari-kolme ääntä.

Merkinä siitä, miten ei saa lähteä talonpoikaissiikettä "järjestämään", on Viipurin läänissä yritys, jonka takana oli n.s. Läheänien ryhmä. Se sai vain vaaleissa 70 ääntä. On selvää, ettei minkäänlainen nurkkakunta nen liike, jolla ei ole joukkoliikkeen luonnetta ja joka ei poliittisesti ole talonpoikaistolle tunnettu, ei saa näiden kannatusta. Tähänhen osaksi vaivasi Muhoksen liikettäkin. Läheänien "liike" ei kelpäämeille. Viipurin alueilla on lähdettävä nostattamaan työtätekevään talonpoikain joukkotaitelua palakysymysten pohjalla.

Meidän on selvitettävä talonpoikaiskysymyksen merkitys puolueessa ja voitettava kaikki tämä kysymyksen aliarviointi. Puolueen jäsenet on asele tettava argumenteilla, että ne voivat selittää ensinnäkin työväenluokalle luokkatehtävänä olevan työtätekevään talonpoikaiston voittaminen työväestön liittolaisiksi. Mutta meidän on opittava myöskin menemään ~~työväen~~ talonpoikaiston keskuuteen ja opetettava talonpoikia järjestämään joukkotoimintaa. Viime vaalien antanut opetus on se, ettei talonpoikaissiike saa laskea jonk kotoimintaansa ja saa luopua taistelusta pakkohuutokanpoja vastaan, vaan senpitiä pöyinvastoin käyttää vaaleja hyväkseen työtätekevään talonpoikain liikehtimisen nostattamiseksi.

Meidän puoluelehdistö on suuntaantunut työtätekevään talonpoikain puola taisteluun hyvin laimeasti. Viime vuoden lopunpuolella ja tämän vuoden aika na ei "Tiedonantaja" ole tätä kysymystä selvittänyt eikä käsitellyt ja kui teakin saadaksemme liikkeen käyntiin, pitää jatkuvasti kysymystä selvittää myöskin työväenluokalle, joiden keskuuteen "Tiedonantaja" pääasiassa leviää. Puolueen organisaation vahvistaminen maaseudulla ei ole myöskään tyydytti vä. Siinä täytyy meidän lajasti tarttua kiinni. Puoluejärjestöön on ennen kaikkea pyrittävä vetämään maatyöläisiä ja heidän keuhkaa ohjattava ja kehi tettävä talonpoikain joukkotaitelua. Peruslähtökohdansa maaseututyöläis tyy ty olla SKP:n 1931 ja 1932 päätökset. V. 1931 päätöksissä on kohta, jossa sanotaan: "Köyhälistön ja pientalonpoikain laajojen rivien luokkataistelua tässä taistelun, vahvistamiseen ja nousuun kompuolueen johdolla perustuu vallankumouksen näköala Suomessa". Tämä on oikein sanottu. Meidän pitää kätännössä myös työväen järjestöä, siten, että saamme työväenluokan taistelu liittolaisiksi nostatettua maaseudun köyhälistön ja pientalonpoikain laajat rivit, heidän omien kysymystensä pohjalla. Tämä taistelu esilleauttaa vallan kumouksellisen puolan kehittymisen Suomessa.

Itsestään palaliikettä on edelleen kehitettävä, on saatava aikaan mielenosoituksellisia esiintymisiä. "Kansanpuolueen" perusjoukot on val lattava johtomme alaisuuteen, tunkeuduttava kansanpuolueen perusjärjestöä hin ja nostatettava sieltä käsin talonpoikain palaliikehtimistä. Sitten pienviljelijäliiton osastoissa, jotka sen johto on aidannut ahtaaksi amma tillisiksi järjestöiksi, joilla ei ole minkäänlaista poliittista merkitystä talonpoikaisten ajamisessa, on nostatettava taistelua talonpoikain puola kysymysten pohjalla. Näissä järjestöissä on aikaisemmin ollut kokonaisiin osastoja, jotka ovat olleet vasemmistolaisella kannalla. On yhteydet näihin solmittava ja saatava aikaan taistelu sodan pienviljelijäliiton socialifa nistisia johtaji ja niiden politiikkaa vastaan. Pienviljelijäpuolueen osas toissa on myöskin saatava aikaan taistelotoimintaa palakysymysten pohjalla. Meidän on syytä muistaa, että Muhoksen palaliike saatiin aikaan juuri pien viljelijäpuolueen osastoja hyväksikäyttämällä. Meidän pitää käyttää talon poikaissiikehtimisen järjestämisessä näitä kaikki julkisia mahdollisuuksia pitää esillä joukkoliikettä. Talonpoikaissiikettä paremmin kuin työväen tais teluakaan ei voidaa käydä ahtaissa pienissä ryhmissä eikä salaliittolaismai sella askartelulla. Talonpoikain joukkoliike, jos se on todella joukkoliik kettä, hyvin voimakkaasti tulee iskemään porvaristoaarkaan kohtaan.

Maatyöläisten järjestämiskysymykseen on meidän myöskin kiinnitettävä entistä enemmän huomiota. Meillä usein puhutaan, että maatyöläisten suurem mat joukkoliikehtimiset voivat syntyä vain vallankumouksellisessa tilantees sa. Meidän on muistettava, että vallankumouksellinen tilanne voi syntyä

vain näiden suurten joukkoliikkeitten kautta ja siksi nyt lajitettava yh teyksiä maatyöläisiin, vedettävä heitä taisteluun palkkojen puolesta, porva riston asutuspolitiikkaa vastaan, nostaa meidän maakysymysasettelamme.

Puolueen on kiinnitettävä huomio Neuvostoliiton kysymysten selostami seen esittäen Neuvostoliiton kysymysten valossa talonpoikaistolle tulevai suuden perspektiivi. Meidän puolueemme talonpoikaistopäätöslauselmassa 1923 vuodelta on kohta, jossa selitetään talonpoikaiston omaisuus, nim. työtäte kevään talonpoikaiston, koskemattomaksi. Tätä ohjelmaa meidän on hyvä vielä kin tehdä tunnetuksi häventääksemme työtätekevään talonpoikain keskuudessa kin olevaa epäluuloa kommunisteja vastaan. Neuvostoliiton kokemuksen poh jalla osoitettava, miten siellä on talonpoikaistolle turvattu mahdollisuus kohottaa elämäänsä, kun sensijaan fasisti-Suomessa talonpoikain asema jatku vasti karjistuu. Porvariston sodanvalmisteluun on myöskin kiinnitettävä hno miota ja osoitettava työtätekeville talonpojille, miten Suomen porvaristo tahtoo ajaa talonpoikaiston ja työväestön sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

Talonpoikaiskysymyksen käsittelyssä on puolueemme tehnyt joitakin aske leita eteenpäin, yhteyksiä talonpoikaistoon on saatu ja on talonpoikaiston liikehtimistäkin kehitetty. Myöskin talonpoikaiskysymyksen teoreettisessa selventämisessä olemme astuneet enemmän konkreettisuuteen. Kuitenkin ollaan vielä tässä kysymyksessä vasta alulla. Piireissä, puolueen perusjärjestöis sä hyvin heikosti tätä kysymystä käsitetään ja heikosti työtä tehdään. Ny kyisen tilanteen vallitessa on tämä kysymys asetettava puoluejärjestöissä esiin hyvin terävänä. On nostettava esille ja tehtävä tunnetuksi puolueemme tunnusta työväen ja pienviljelijäin liiton välttämättömyydestä ja työväen ja talonpoikain tasavallan tunnuksesta. Näiden puolesta on taistelua kehi tettävä.

Viime aikoina ja erikoisesti fasistimullistuksen jälkeen on osuustoimintaliikkeessä puolue- ja joukkotyötä suoritettu erikoisen heikosti. Ei ole käytetty läheskään kaikkia niitä toimintamahdollisuuksia hyväksi, joita fasistiterrorista huolimatta on ollut olemassa. Työtä on suoritettu heikosti vain osuuskaupoissa, mutta puolueen taholta ei ole kiinnitetty lainkaan huomiota osuustoiminnan muille aloille, kuten osuusmeijerit, erilaiset osuuskunnat- ja yhtymät, jotka varsinkin maaseudulla saavat kannatusta köyhän ja pientalonpoikaisten taholta.

Pääsyynä tähän työn heikkouteen on ollut sekä puolueen jäsenistössä ja vasemmistotyöväen keskuudessa vallinneet opportunistiset mielialat osuusliikkeissä toimintaan nähden. Puolueen pikkien ja pakkien taholta laiminlyöty työ osuustoimintaliikkeissä. On aliarvioitu siellä käytävän työn merkitystä ja siksi ei ole käytetty hyväksi niitä joukkotoiminnan kehittämismahdollisuuksia, mitä tälläkin alalla eri yhteyksissä olisi joukkotyön ja luokkataistelun hyväksi voitu tehdä. Paikalliset puolue-elimet - pakit ja solut - eivät ole pitäneet kiinteänä ja vastuuvollisena työnään toimintaa tällä alalla.

Puolue ei ole käynyt lehtiensä eikä järjestöjensä kautta päättävää taistelua joukoissa ja vasemmistolaisten työläisten sekä muutamilla paikkakunnilla sen omissa järjestöissä ilmennyttä "vasemmistolaista" äkkijyrkkää syrjäpyrintöä - eroamismielialaja vastaan. Toiselta puolen on jätetty huomioimatta ne oikeistolaiset horjumiset, jotka ilmenevät antautumismielialoina sosfasistien vaatimusten edessä, mikä usein saa hyvin mielivaltaisen luonteen, mutta siitä huolimatta on alistuttu niiden alle ilman sanottavampaa tappelua. Tämä on hyvin vakava ilmiö, johon on tiukasti käytävä kiinni.

Vastaisuudessa on puolueen kiinnitettävä enemmän huomiotaan osuustoimintaliikkeen alalla suoritettavaan joukkotyöhön ja sen merkitykseen. Osuustoimintaliikettä on käytettävä enemmän ja laajimmin luokkataistelun hyväksi. On edistettävä tällä alalla julkisten tilaisuuksien ja toimintamahdollisuuksien hyväksikäyttöä. Erikoista painoa on pantava yleisten ja missä niitä ei pidetä - aluekokouksiin. Niihin on etukäteen valmistauduttava, suorittamalla osuusliikejäsenistön keskuudessa joukkokamppailua ja asettamalla omia ehdotuksia. Myöskin "naiset mukaan" -toimikuntia on käytettävä laajimmin julkisen toiminnan muotona. Erikoista painoa huomiota on pantava eri kamppailuluontoisten tilaisuuksien yhteydessä, kuten vaalikamppailut, osuustoimintaliikkeen valistusviikot ym. työläisten vaatimusten esillä nostamiseen osuusliikkeen merkityksen luokkataistelun näkökannalta katsottuna selvittämiseen. Samalla on paljastettava n.k. osuustoimintasosialismi teория, jonka mukaan osuustoiminta muka vähitellen muuttaisi kapitalistisen järjestelmän sosialistiseksi, sillä pyritään hämäämään työväenluokan poliittisen taistelun oikeata linjaa. Osuustoiminnan kautta ei päästä sosialismiin eikä sillä kukisteta kapitalistista järjestelmää, mutta jos se on vallankumouksellisen puolueen johdon alaisena niin sitä voidaan käyttää työväenluokan vallankumouksellisen liikkeen hyväksi suurella menestyksellä.

Osuuskaupat ovat muodostuneet sosfasistien yhdeksi voimakkaammaksi tukikohdaksi. Siksi niiden porvarillistunutta politiikkaa vastaan on noustava taisteluun. Eri konkreettisten tapausten yhteydessä on osoitettava ja paljastettava niiden täysin kapitalistinen osuustoimintapolitiikka työväen etuja vastaan. Ne pitävät vähittäishintoja korkeina tukkuhintain alentumisesta huolimatta. Kannattavat eduskunnasakorkeita tulleeja kulutustavaroille, joista köyhät kuluttajakerrokset kärsivät. Ne polkevat työläisten palkkoja, huonontavat työoloja ja kiristävät kapitalistien tavalla riistoa. Samanaikaisesti ne tietoisesti vä vieroittavat työläisaineiksia luokkataistelusta ajamalla muka "kaikkien kuluttajapiirien" politiikkaa. Värväävät osuuskuntiin kaikenkarvaista pikkuporvarillista ainesta tukemaan heidän kapitalistista politiikkaansa. Osuuskuntien kokouksissa harjoittavat he täydellistä mielivaltaa työläisedustajia kohtaan tarkoituksella karkoittaa työläisaineekset pois.

Puoluetyön järjestäminen ja johtaminen osuustoimintaliikkeen sisällä tulee tapahtua sinne muodostettujen puoluefraktioiden kautta. Puoluefraktioiden ympärille on muodostettava puolueettomista aineksista voimakas oppositioryhmä, joka järjestelmällisesti käy taistelua työväen etujen mukaisesti. Muodostettujen oppositioryhmien avulla ajettava sellaista politiikkaa, joka nojaa täydellisesti työläisten jokapäiväisiin elinkysymyksiin. On kehitettävä taistelua kalliita hintoja, tulleeja, välillisiä veroja vastaan sekä osuuskauppojen harjoittamaa työläisten riistoa ja työolojen huonontamistoimenpiteitä vastaan. Erikoisesti on nostettava taistelua työttömyyskysymyksen pohjalla, vaadittava työttömyysavustusta.

Näitä kysymyksiä on edelleen kehitettävä ja nostettava kokouksien ja eri kamppailujen tai työläisten ja osuuskauppaherrain välillä sattuneiden riitaaisuuksien ja selkkauksien yhteydessä. Osuusliikkeen johtopamppuja vastaan on taisteltava tinkimättömästi ja luokkanäkökannan mukaisesti. On toimittava siihen suuntaan, että osuuskunnat voitaisiin muuttaa hyödyllisiksi työväenliikkeen apujärjestöksi, jotka kannattavat työläkkoja ja työttömäin taistelua sekä kokoavat voimia vallankumousta varten.

SKP:n piiri- ja paikalliskomiteoille.

Työstä työpaikoilla ja työttömien keskuudessa ja SAJ:n vahvistamisesta.

Vaikka työläisten asema kuluneen talvenaikana on yhä paljon kurjittunut, työpalkkoja edelleen alennettu ja työehtoja huononnettu, ovat liikehtimiset työpaikoilla olleet kovin harvinaisia, pieniä ja pienillä työpaikoilla. Mitään vähänkään laajempia työtaisteluja ei ole syntynyt, lukuunottamatta Helsingin makkaratyöläisten lakkoa, jossa noskelaisten onnistui säilyttää johto käsissään, ja nyt merimieslakkoa, jota väläriläiset, noskein apureina, johtavat. Erikoisesti on todettava, ettei puolueen ja ammatillisen liikkeen onnistunut järjestää minkäänlaista taisteluliikettä metsätyöläisten keskuudessa, vaikka työpalkat niissä ovat olleet niin kurjat, että niistä ovat työläiset, puolueen ja ammatillisen liikkeen jäsenetkin, joukottain virranneet pois.

Tämä osoittaa, että joukkotyö työpaikoilla on edelleenkin heikoin kohta, vaikka uusia yhteyksiä suurillekin työpaikoille on solmittu ja työpaikkatoiminnan kehittämiseksi aikaansaatu muutamia työpaikkalehtiä. Hiljaisuus työpaikoilla ei varmastikaan johdu vain puolueen ja ammatillisen liikkeen jäsenten taitamattomuudesta liikehtimisessä synnyttämisessä, vaan kuten useat esimerkit osoittavat, oikeistoopportunistisesta toimeettomuudesta, yrityshalun, aktiivisuuden puutteesta (esim. Turussa eivät puolueen ja ammatillisen liikkeen jäsenet eräällä työmaalla yrittäneetkään käyttää työntajan koollekutsunsa työläisten kokousta jne.). Niitäkään pieniä liikehtimisiä, joita on syntynyt, ei useinkaan ole pyritty johtamaan ja kehittämään (esim. Aströmin suutarien lakko Oulussa).

Joukkotyön kehittämiseen työpaikoissa KK:n viimeisen täysistunnon päätösten mukaisesti on senvuoksi kohdistettava ratkaiseva huomio. Puolueen ja ammatillisen liikkeen elimet on ravistettava aktiiviseen toimintaan päättävästi kitkettävä niistä pois opportunistinen toimeettomuus, yrityksen puute.

Suomen porvariston häikäilemättömyydessään vertaansa vailla oleva ja yhä jatkuva riistöhyökkäys, joka on painanut työpalkat kaikilla teollisuusaloilla, maataloudessa ja metsätöissä alle nälkärajan, vaatii puoluetta ja ammatillista liikettä keskittämään päävoimansa voimakkaiden joukkoliikehtimisten valmistamiseen työpaikoissa, työläisten nostamiseen taistelu-ehdojensa puolesta, voittamaan sen suuren jällelääneisyyden, joka tälläalalla on olemassa järjestöjemme työssä. Lähtien kunkin työpaikan työläisten kipeimmistä kysymyksistä, pienimmistäkin, on koetettava saada alulle liikettä, kokouksia, joukkovaatimuksia, joukkolähetystöjä, ja pyrittävä sitä kehittämään lakkoliikkeen uralle. Palkankorotusvaatimukseen puolesta on koko maassa aloitettava voimakas suullinen ja kirjallinen kamppailu elimellisenä osana vaalitaistelusta. On koetettava järjestää ei vain työpaikkakokouksia, vaan työläisten yleisiä kokouksia, jotka hyväksyvät vaatimuksia, valitsevat lähetystöjä ja komiteoita asiaa eteenpäin vie mään. Tämän kamppailun on nojaututtava ~~vaatimukseen~~ liikehtimisten konkreettiseen valmistamiseen työpaikoissa. Toimien kaikkialla, missä vain voidaan liikettä nostattaa, on vähäisten voimien keskittämiseksi suunnitelmallisesti valittava eräitä tärkeimpiä työpaikkoja (esim. saha- ja paperiteollisuudessa nittotyöt), joissa asetetaan päämääräksi palkkaliikkeen aikaansaaminen.

Työttömien liikkeen kehittämisessä on puolueen ja ammatillisen liikkeen työssä todettavissa suurempaa edistymistä kuin joukovastustusliikkeen nostattamisessa työpaikoissa. Usein alullesaatua liikettä kuitenkin ole osattu kehittää edelleen ja työttömien komiteain toiminta on monasti

pysähtynyt alkunsa. Monilla paikkakunnilla eivät järjestömme yritäkään saada työttömien toimintaa alulle. Riittämättömän valmistelutyön ja valppauden puuttumisen takia on eräissä tapauksissa annettu sosialidemokraateille mahdollisuus pysähdyttää alullesautu liike (esim. hätäaputyöläisten liike Helsingissä) ja Turussa onnistui ohranan päästä työttömien kokouksen puheenjohtajaksi.

Työttömien liikkeen edelleen kehittämiseksi on puolueen ja ammatillisen liikkeen elimien huolellisemmin kuin tähän asti valmistettava jokaista kokousta pikkuseikkoja myöten, kiinnitettävä suurempaa huomiota siihen, että työttömien komiteoihin tulee valituksi todella aktiivisia työläisiä, että niihin tulee luja puolueydin ja että niiden toimintaa jatkuvasti ohjataan. Kunkin työttömien ryhmän konkreettisista vaatimuksista lähtien on pyrittävä saamaan entistä laajempia työttömien kokouksia, joukkolähetystä, mielenosoituksia kunnan ja muiden viranomaisten luo, lakkoja hätäaputyömailla palkankorotuksen puolesta. Näitä liikehtimisiä on pyrittävä laajentamaan kokopaikkakuntaa käsittäväksi yhdistämällä työttömien eri ryhmien vaatimuksiin yleisempiä vaatimuksia (yleisten töiden järjestämistä normaali palkalla, pakkotöitä vastaan jne.).

Sekä työssäolevien että työttömien liike on kehitettävä todelliseksi yhteisrintamaliikkeeksi. Työpaikoissa, työttömien keskuudessa, työläisten yleisissä kokouksissa ja noskelaisten ammattiosastojen kokouksissa on aloitettava ja kehitettävä voimakas yhteisrintamakamppailu, tehtävä konkreettisia ehdotuksia työläisten yhteisten esiintymisten järjestämisestä, ehdotettava valittavaksi yhteisiä lähetystöjä ja yhteisrintamakomiteoita työläisdemokratian pohjalla. Tässä on varottava luosumita sellaiseen sopuun noskelaisten järjestöjen kanssa kuin jo on tapahtunut Helsingissä ja Tampereella varatyöläisten ja työttömien liikkeessä, joka on annettu noskelaisten ammatillisten järjestöjen johdettaviksi.

Sen jälkeen kun SKP jo on osottanut avoimen kirjeen sosdem puolueelle ja kun Suomenkin sosialidemokraatit "S.S:ssa" ja SAK:n johto" Palkkatyöläisessä ovat selvästi vastanneet Kominternin yhteisrintamamanimifestiin, on sosialidemokraattien ja SAK:n johdon jo antamaa vastausta käytettävä heidän petospolitiikkansa voimakkaaseen paljastamiseen ja tehostettava työtä yhteisrintaman luomiseksi sosialidemokraattisten työläisten kanssa. Konkreettisissa tapauksissa voidaan SAK:n järjestöille, jos ne ovat joukkojärjestöjä, tehdä yhteisrintamaesityksiä yhteisten esiintymisten järjestämisestä konkreettisten vaatimusten läpiviemiseksi työläisdemokratian pohjalta.

Nyt erikoisesti on kiinnitettävä huomiota siihen, että sosdem puolue ja SAK entistä enemmän yrittävät "vasemmistolaisilla" fraaseilla ja manöövereillä peittää omaa luokkapetospolitiikkaansa ja Saksan sosdem puolueen ja refosmististen ammatiliittojen johdon häpeällisen anatautumisen ja koko II Internationalessa alkaneen hajaannuksen.

Ammatillisen liikkeen järjestämistyö ei muutamia paikkakuntia lukuun ottamatta ole lainkaan esitynyt. Puolueen Politbyron viime vuoden helmikuun päätöstä ja KK:n viimeisen täysistunnon päätöksiä ei ole käytännössä toteutettu. Koko puolue puoluesoluihin saakka ei vielä kukaan, eräitä paikkakuntia lukuunottamatta, aktiivisesti osallistu ammatillisen liikkeen järjestämistöiden johtamistyöhön. Myöskin ammatillisen keskuksen puolelta on alempien elinten työn johtaminen ja elävä ohjaus ollut riittämätön.

Ratkaisevan muutoksen aikaansaamiseksi on välttämätöntä, että puolueen piiri- ja paikalliskomiteat on asetettava käytännössä vastuunalaisiksi

ammattillisen liikkeen järjestämistyöstä, sen säännöllisestä ohjaamisesta, että jokainen työpaikkasolu mobilisoidaan ammatillisen työn alullepanemiseen työpaikassaan. Tärkeimmillä paikkakunnilla (Helsinki, Turku, Viipuri Tampere) on aivan ensitilassa järjestettävä ammatillisia neuvottelukokouksia, konferensseja.

Yhteyksien saamiseen maaseudulle maatyöväen keskuuteen on puolueen ja ammatillisen liikkeen tartuttava kaikella tarmolla. Piirikomiteain ja paikallisten ammatillisten keskuksien on keskitettävä ponnistuksensa ennenkaikkea sellaisille paikkakunnille, joilla on suurempia maatiloja. On otettava selville maatyöläisten kipeimmät kysymykset ja vaatimukset, valaistava niitä lehdissä ja lentolehtisissä, joita on levitettävä maatyöläisten keskuuteen.

Julkisten riippumattomien ammattiosastojen perustamiseen on käytettävä kaikkia SAK:n järjestämiä osastojen perustamiskokouksia valtaamalla ne, mutta yritettävä myös itse saada perustamiskokouksia koolle kutsuksi.

Oppositiotoinnin kehittämisessä SAK:n alaisissa osastoissa on vihdoinkin päästävä sanoista tekoihin. Tähänastinen toimettomuus ei saa enää jatkua. Eri paikkakunnilla on harkiten valittava määrätty SAK:n alaiset ammattiosastot, joissa työ KK:n viimeisen pleenumin päätösten mukaisesti on heti pantava alulle. Ellei osastoon muuten saada yhteyttä, on siihen lähetettävä muutamia koeteltuja tovereita työtä järjestämään.

560

1. Jaostojen kokoonpano
2. Jaos. numero
3. - " - jäs. m. / n.
4. - " - kokoukset
5. Jaoston ulkopuoliset yht. miehet
6. Joukko-osasto yhteydet
7. Uudet yhteydet
8. Kaikkiaan tällä hetkellä
9. Puolue järjestyöt joukko-osastojen sisällä
10. Montako solua / monessako komp.
11. Uusia jäseniä / poistuneita
12. Saatu tunnuksia / joukko-osasto tunnuk: lähteneitä
13. Jäseniä kaikkiaan
14. Käsivarsia
15. Lehtien lukijoita
16. Luku- ja kirjeenvaihtaja ryhmät
17. Lehtien ja kirjallis. lukuryhmät
18. Yksityiset kirjeenvaihtajat / ryhmät
19. Kirjallisuuden levitys joukkoosastoissa
20. Punasotilasta, jaettu j-o sisällä
21. Kasarmia - " - - " -
22. Varuskuntalehteä - " - - " -
23. Puolueen lehtiä / nuorisoliiton lehtiä
24. Muuta puoluekirjallisuutta / julistuksia
25. Huomautuksia

1789

329(471)SKP.

561

Tarkasti säilytettävä.

Raportin runko soluille.

2691

1. Aika, kuukausi.
2. Työmaa tai aluesolu n:o.
3. Jäsenistö, a) miehiä, b) naisia, c) uusia, d) siirrettyjä puolueelle, e) poismuuttaneita, f) erotettuja, g) toisista soluista siirtyneitä.
4. Jäsenistön yhteiskunnallinen asema: a) työläisiä, b) talonpoikia, c) muita.
- 5.. Jäsenmaksut: a) maksavia jäseniä, b) työttömiä, c) markkaa.
- 6) Solun kokoukset kuukauden aikana.
7. Solun jäsenten osallistuminen fraktsiotyöhön.
8. Solun opiskelutyö, Mitä opiskeltu? Monestiko?
9. Solun kirjeenvaihtajat.
10. Solun kirjallinen toimintaselostus. Solun kokouksissa käsitellyt asiat, ilmeneekö erimielisyyttä, päätökset, mitkä saatu toteutetuiksi? Montako uutta jäsentä valmennettu kuukauden aikana? Onko solulla sotilasvalmennettavia, montako? Työläisten (nuorison) mieliala solun toiminta-alueella, työpaikan asiat, palkat, lakot, luokkapetturuus. Kamppailut, joihin solu on osallistunut kuukauden aikana. Mitä uusia työmuotoja on otettu käyttöön? Niittein merkitys. Taistelu vastustajia vastaan. Saatu kirjallisuus, lehdet y.m., onko ne luettu kokouksissa? Niiden arvostelu. Vaikutus ulkopuolella liiton (joukkolehdet, julistukset). Arvostelut solun toiminnasta, työssä ilmenneet virheet, kurittomuus, konspiratiivisuus y.m. rikkomukset. Suuntaviivat tulevaa toimintaa varten. Muut mahdolliset asiat.

329 (471) SKP.

5631

Tarkasti säilytettävä.

Raportin runko pakeille tai aluexkomiteoille.

- 1.pakin, a.k. toimintaselostuskuussa.
- 2. Jäsenistö: a) miehiä, b) naisia, c) yhteensä, d) uusia, e) siirrettyjä
solueelle, f) poismuuttaneita, g) eroitettuja.
- 3. Yhteiskunnallinen asema: a) työläisiä, b) talonpoikia, c) muita.
- 4. Solut: a) työmaasoluja, b) aluesoluja, c) yhteensä.
- 5. Kokoukset: a) pakin, a.k.n, b) solujen.
- 6. Jäsenmaksut: a) maksavia jäseniä, b) työttömiä, c) markkaa.
- 7. Fraktsiot: a) ammatillisia, b) muita.
- 8. Kirjoitettu toimintaselostus y.m.

Toimintaselostus on saannollisesti täytettävä. Täytettäessä kirjoite-
aan ainostaan numerot ja eri kohdat.

2690

209. Saatu 5/IV-32. (Sotilas) 563
329(471) SNP, 1932

SOTILASJAOSTOJEN TOIMINTASELOSTUKSEN KAIVA.
=====

1. Jaostojen kokoonpano ja toiminta.

- 1/Jaoston jäseniä: miehiä (naisia)
- 2/Kokoukset.
- 3/Yhteysmiehiä. (ei jaoston jäseniä)
- 4/Muutokset kokoonpanossa ja miksi?
- 5/Onko yhteys nuoriso- ja puoluejärj. ja mitä puutteell.?
- 6/Mitä kysymyksiä jaoston kokouksissa on käsitelty?
- 7/Miten ne on viety käytäntöön, mitä saatu toteutettua ja mitä ei?
- 8/Mitä ehdotuksia ja toivomuksia lehtien, kirjall. ja ohjeiden suhteen?

II. Yhteys joukko-osastoihin.

- 1/Moneenko ja mihin joukko-osastoihin on yhteys?
- 2/Montako solua ja jäsentä kussakin, ja monessako komppaniassa?
- 3/Montako ulkopuolista yhteyttä, ja onko varayhteydet?
- 4/Ovatko solut kokoontuneet, useinko ja mitä niissä soluissa on käsit.?
- 5/Millaisia tehtäviä on soluille annettu ja miten ne ovat ne täyttäneet?
- 6/Mitä on tehty järjestön laajentamiseksi, uusien yhteyksien ja jäsenten hankkimiseksi ja mitä tuloksia?

III. Joukkotyömuodot ja tulokset.

- 1/Miten ja mitä työtä on tehty puolueeseen kuulumattomien sotilaiden kesk.
- 2/Mistä kasarmissa keskustellaan ja miten miehistö suhtautuu: 1/palkko-
jon alennukseen, 2/loma-, ym. oikeuksia koskeviin kysymyksiin jne. Esimerk.
- 3/Onko ollut joukkoesiintymisiä tai- keskusteluja ja mistä kysymyksistä?
- 4/Miten käsitellään puolueen ohjeet joukkotyöstä ja miten niitä käytännössä toteutetaan?
- 5/Missä muodossa upseerit harjoittavat sotakiihoitusta, miten se vaikuttaa miehistöön?
- 6/Miten harjoit. ohraointia ja miten on taisteltu sitä vastaan?

Huom! Kirjoittakaa tarkkaan kaikki pienetkin tapaukset.

IV. Kirjallinen valistustyö ja lehdet.

- 1/Mitä kirjall. ja lehtiä jo on annettu ja kuinka paljon kaikkia erikseen?
- 2/Miten lehdet on jaettu ja montako lukijaa kullakin lehdellä on?
- 3/Onko ollut arvosteluja lehdistä ja mitä niistä on sanottu?
- 4/Mistä pitäisi enemmän kirjoittaa ja mikä mahdollisesti on ollut epäsel.
- 5/Ilmestyykö varuskunta lehti ja kuinka usein?
- 6/Paljonko sitä on jaettu ja mikä vaikutus sillä on ollut?
- 7/Onko lähetetty kirjoituksia sotilaslehdelle?

Huom! Selostuskaava säilytettävä. Kysymyksiä ei tarvitse kirjoittaa, mutta vastatessa on noudatettava huolellisesti oikeaa numerojärjestystä.

Puolue- ja nuorisoliittojärjestöille, sotilasjaostoille ja puolueen jäsenille armeijassa.

O H J E K I R J E L M Ä.

Armeijassa suoritettavan vallankumouksellisen joukkotyön lujittamisesta ja edelleen kehittämisestä.

Nykyinen tilanne asettaa kaikelle puolueetyöllemme ja sen yhteydessä työlemme armeijassa erikoisen suuria vaatimuksia. Yleismaailmallinen tilanne kapitalismin yleisen ja nykyisen taloudellisen kriisin jatkuvasti kärjistyessä, kulkee nopein askelin uutta imperialistista sotaa ja vallankumouksellisia lopputaisteluja kohden. Imperialistisen intervenssionin, taloudellisen saarron ja Neuvostoliittoa vastaan aloitettavan vastavallankumouksellisen rosvosodan vaara käy päivä päivältä yhä ilmeisemmäksi. Kapitalismin pyrkimys selviytyä nykyisestä pulasta koko maailman työläisten ja talonpoikain kustannuksella johtaa pääoman yleiseen ja kaikilla rintamilla tapahtuvaan hyökkäykseen kapitalististen maiden työtätekeviä joukkoja vastaan ja samanaikaisesti ja eroittamattomasti yhä kiihtyvään sodanvalmisteluun Neuvostoliittoa vastaan.

Suomen porvaristo kansainväli en imperi ismin yhtenä osana ja suurempien imperialististen maiden käskyläisenä kaikin keinoin valmistautuu tätä rosvosotaa varten. Onpa Suomelle annettu tässä erikoinen ensiviulun soittajan rajaselkkausten provosoinnin osakin, kuten Moskovon suuressa vastavallankumouksellisten jutussa ja monissa muissa yhteyksissä on käynyt ilmi. Tätä Suomen porvariston sodanvalmistelua osoittavat armeijan uudelleen järjestelyt, sotilasmäärärahojen lisäykset, "hätäajan ohjelmat", strategiaten teitten ja lentokennettien rakentamiset ym. sotavarustelut, upseerivirkojen lisäämiset kuin myöskin sos.dem. ja porvarilientien harjoittama mielen vääristön mielialan kiihoittaminen sotaan ja intervenssionia varten mikä kiihoitus hyökkäämättömyys-sopimuksesta huolimatta on viime aikoina käynyt entistään räikeämmäksi.

Samanaikaisesti yhä uhkaavammaksi kehittymässä olevan imp.sodan vaaran kanssa on todettava, että työme armeijassa ei ole vastannut nykyisen tilanteen asettamia vaatimuksia ja että imp.sodan vastainen työme lajojen joukkojen keskuudessa ei ole kehittynyt rinnan porvarien ja sos.demien johtajien tämän sodan puolesta harjoittaman valhepropagandan kanssa. Tässä suhteessa työssämme esiintyy suurta heikkoutta, jällellemistä ja laiminlyöntejäkin.

Viime kesänä koolla ollut SKP:n IK:n laajennettu täysisäntö kiinnitti erikoista huomiota antimilitaristisen työn voimistuttamiseen yleensä ja armeijassa suoritettavan työn voimistuttamiseen erikoisesti. Se asetti tämän työn yhdeksi puolueen tärkeimmistä tehtävistä ja muistutti kaikkien puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen ehdotonta velvollisuutta tämän työn ohjauksessa, auttamisessa ja välittömissä järjestämisissä. Kulunut aika KK:n täysisäntöön jälkeen on osoittanut, että paikalliset puolue- ja nuorisoliittojärjestöme eivät ole näitä tehtäviä menestyksellisesti täyttäneet, että tämän työn kehittämisessä tällä ajalla ei ole päästy sanottavasti eteenpäin pikemminkin päinvastoin. Liikentimisiä armeijassa ei ole esiintynyt eikä antimilitaristinen joukkotyöme ole saanut sitä huomiota osakseen kuin olisi pitänyt ja mitä nykyinen tilanne ehdottomasti vaatii. Punaisena päivänäkään ei saatu mitään vakuuttavaa vastalauseliikettä aikaan, eikä puoluelehdissäkään ole käsitelty näitä kysymyksiä tarpeellisella parusteellisuu-della.

ERIKOISESTI ON MÄRKILLE PANTAVA.

1. Että sotilaiden mobilisoinnissaan yleisten luokkataistelutehtävien ympärille, sotilaiden elinehtojen ja oikeuksien puolustamisen, upseeriston mielivaltaa ja fasistista valtakomentoa vastaan käytävän taistelun ja sotilaitten esiintymisten järjestämisen alalla ei ole päästy sanottavasti eteenpäin, eikä nykyisen kireän tilanteen synnyttämiä suurimmalta osaltaan alkuvoimaisia liikentimisiä ja hajanaisia taisteluyrityksiä ole osattu oikein johtaa, laajentaa ja kehittää. Joukkotyö puolueen ulkopuolella olevien työläis- ja talonpoikaissotilaiden keskuudessa on ollut auttamattoman heikkoa eivätkä armeijassa olevat puoluesolut ole pystyneet niiden taistelujen järjestämiseen ja johtamiseen, vaan laahanneet niiden hännässä, jopa joskus niiden järjestämisestä kokonaan kieltäytyneetkin.

2. Talonpoikaissotilaiden voittaminen puolueen tunnuksien taakse ja niiden järjestäminen aktiiviseen taisteluun niiden tunnuksien pohjalla omien vaatimuksiensa ja elinehtojensa puolesta nykyistä valtakomentoa vastaan on edelleen käytännössä saavuttamatta eikä nykyisistä erikoisen edullisista ehdoista huolimatta tässä ole muutosta parempaan tapahtunut. Ei ole osattu oiv

kein rakentaa työläis- ja talonpoikaissotilaiden liittoa armeijassa esiintyvien yhteisten taistelukykyisten pohjalla - tunnus ruoturintaman muuttamiseksi yhteiseksi taistelurintamaksi on jätetty vain paperille - eikä sotilaiden avulla ole osattu laajentaa puolueen vaikutusta talonpoikaishoukkoihin maaseudulla.

3. Sotilaiden ja muiden työtätekevien yhteisten taisteluesiintymisten järjestäminen (sotilaiden vetäminen käytännössä tukemaan työläisten ja työtätekevien talonpoikien taistelua ja p. invastoin, muiden työtätekevien tuen järjestäminen sotilaiden taisteluille) ja näiden taistelukykyisten selvittäminen armeijassa ollut heikkoa eikä käytännössä, lukuunottamatta muutamia pienempiä yksityistapauksia ja sotilaiden solidaarisuuden ilmaisuja työläisten ja talonpoikain taisteluille, ole osattu aina näitä kysymyksiä oikein asettaa.

4. Armeijassa olevia puoluesoluja ei ole vielä kukaan saatu muodostumaan omalotteisesti ja itsenäisesti toimiviksi, sotilaiden taistelujärjestöiksi. Heikko yhteys armeijassa olevien solujen ja ulkopuolella olevien johtavien elinten välillä jatkuu edelleen, eikä ulkopuolisten ELINTEN TYÖN PAINOPISTE OLE VIELÄKÄÄN KOHDISTETTU SOLUJEN JOUKKOTYÖN VÄLITTELLISEN JOHTAMISEEN JA AUTAMISEEN. Useasti vieläkin puuttuvat varayhteydet, joten yhteydet pallojen sattuessa ovat liian usein päässeet katkeamaan ja työ niiden johdosta joutunut kärsimään.

5. Paikalliset sotilasjaostot ovat huonoasti täyttäneet velvollisuutensa työn oma-alotteiseen kehittämiseen nähden, eikä annettujakaan tehtäviä ole aina kunnolla täytetty. Tästä johtuu, että monet hyvät yritykset ovat jääneet puoliksi, eikä läheskään kaikkiin tapauksiin ole mitenkään vaikuttettu. Yhteyden pito ja asioiden tiedottaminen armeijassa olevilta soluilta sotilasjaostoille ja puoluejärjestöille on ollut heikkoa ja on siitä joutunut kärsimään koko sotilastyön johto, erikoisesti tämä tuntuu lehtien alalla, mikä puolestaan on vaikuttanut heikentävästi armeijassa olevien solujen toimintaan.

6. Läheskään kaikissa sotilasjaostoissa ei eikä paikallisissa puolue- ja nuorisoliittojärjestöissä ole kiinnitetty armeijan menneiden voimien voimistamiseen tarpeellista huomiota, eikä tenty tätä työtä tarpeellisella tarmokkuudella. Sama koskee myöskin antimilitaristista joukkotyötä, jossa lukuunottamatta antimilitaristisen joukkolehden yhden numeron julkaisemista ja yleisten puoluelehtien yhteydessä tehtyä selvitystyötä, ei ole mitään näkyvää merkittävää. ~~HEIKKOA ON OLLUT SUOMEN POTVARISTON KONKREETTISTEN SOTAVARUSTELUJEN PALJASTAMINEN JA ERIKOISESTI SOODIN. JONNAJIN OSUUDEN MERKITYKSEN SELVITTÄMINEN LAAJOILLA JOUKKOILLA.~~ Tässä suhteessa on paljon korjattavaa ja juuri tähän puoleen, konkreettiseen selvitys- ja joukkotyöhön on nyt entistään enemmän huomiota keskityttävä.

Sotilaiden keskuudessa suoritettavan joukkotyön poliittiseen sisältöön sotilasjoukkojen kumoukselliseen kasvattamiseen, p. iv. järjestyksessä olevien luokkatähtelykysymysten tunnetuksi tekemiseen sotilaiden keskuudessa, niiden lähentämiseen työläisten talonpoikaisten yhteiseen taisteluun, armeijan sisällä olevien kommunistien vetämiseen yleisten puoluelehtien käsittelyyn ja toimintaan on vastaisuudessa kaikkien puoluejärjestöjen kiinnitettävä erikoisen vakavaa huomiota.

TÄRKEIMMÄT EDISSÄ OLEVAT TEHTÄVÄT.

Päätettävänä työssä armeijassa on sotilaiden joukkoesiintymisten kehittäminen heidän joko itsisten voimistuksena, jo j. lin. niiden esiintymisten yhdistäminen työläis- ja talonpoikaishoukkojen yhteiseen taisteluun, sekä sotilasjoukkojen vallankumouksellinen kasvattaminen. (Vuoden 1931 puoluekonferenssin päätösten mukaisesti).

Kulunut k. u. i. fasisidiktatuurin pystyttämisen jälkeen on osoittanut, että pitäisi entistä enemmän aktivisempia sodanvalmisteluja j. sen tuottamia rasituksia ja työtätekevien oikeuksien rajoittamisia merkitsee nykyinen fasisidiktatuuri Suomen työtätekeville jatkuvaa elinolojen kurjistumista - työläisten palkkoja alennettu 40-60 %, työttömyys määrän on jatkuvasti lisääntynyt ja talonpoikaistalouksien pakkohuutokautet ja hädät ovat tulleet joukkoilmiöiksi. Tämä työtätekevien joukkojen, kansan suuren enemmistön, osan suunnon kurjistuminen ei ole voinut olla vaikuttamatta niiden vastoryhmien keskuudesta lähtenyt sotilaiden osan armeijassa (kotoa saatujen taskurahojen ja ruokap. kassien loppuminen, koti- ja perhehuolien lisääntyminen, työttömyyden uhka armeijassa vapautuessa jne.), eikä yleinen luokkatähtely-

tilanteen kärjistyminen ole voinut olla esiintymättä myöskin armeijan sisällä. Miellettömyssä sotainnoissaan on porvaristo välittömästi hyökännyt sotilaiden elin- ja oikeuksia vastaan. Päiväraha alennettiin puolalla, ruokanormeja jatkuvasti huononnetaan, perheavustusten tykkäänsikin poistamiseen on pyritty, sotilaita ajetaan pakkolomalle ilman varusteita ja ruokarahoja. Kaikki nämä ja monet muut "säästäväisyysoimenpiteet", sotilaitten oikeuksien rajoittamiset ja upseerien mielivaltaisuuksien lisääntyminen, ovat jatkuvasti kurjistaneet sotilaiden asemaa armeijassa ja pakottaneet heitä oma-alotteisiin esiintymisiin ja taisteluyrityksiin elin- ja oikeuksiensa puolesta.

Puolueen koko sotilastyö järjestön on ensi kädessä armeijassa toimivien puoluesolujen on vastaisessa työssään kiinnitettävä entistään paljoa suurempaa huomiota työläis- ja talonpoikis-sotilaiden elin- ja oikeuksien puolustamiseen, niiden vaatimusten tinkimättömään esittämiseen, ajamiseen ja niiden taistelujen järjestämiseen.

Vallankumouksellisen työn perustaksi on armeijassakin nykyoloissa entistä suuremmassa määrin otettava sotilaiden jokapäiväisiä elinkysymyksiä. Tällaisia kysymyksiä ovat: lomakiellot, santsit, upseerien mielivaltaisuuksien, päivärahoista pidättämiset, kivääripiippujen ja muitten valtion varusteiden maksattamiset, ruuan huonontuminen, huono sairashoito, epäterveelliset asun- to-olot, upseerien ja sotilaskorvaintien harjoittama urkinta ja lukematon määrä muita kysymyksiä, jotka koskevat sotilaiden jokapäiväisiä elin- ja oikeuksia, ovat sinä renkaana, josta nyt on vedettävä. Ainoastaan mobilisoimalla sotilaita näiden jokapäiväisten pikkukysymysten ympärille voidaan saada suurempia joukkoja mukaan ja kehittää niiden taistelua taisteluksi fasisista valtakomentoa vastaan. Sotilaiden taistelujen kehittämisessä on lähdettävä alkeellisista mielenilmaisu- ja vastustusmuodoista - vallankumouksellisten laulujen laulamiset, joukkovalitukset, harjoitusten saboteeraukset, santsit ja uskonnonopetustunneilta kieltäytymiset, mielenosoitukset ja kokoukset - ja niistä johdonmukaisesti kehitettävä korkeampia taistelumuotoja kohden - joukkoesiintymiset, harjoituslakot ja aseellinen kapina. Taistelujen kehittämisessä ja vaatimusten asettamisessa on lähdettävä alhaalta ja kehitettävä ylöspäin, eikä niinkuin sotilaiden päivärahakysymyksessä jolloin useissa paikallisissa järjestöissä harjoituslakotunnus (mikä yleisenä tunnuksena oli oikea) otettiin ainoaksi taistelutunnukseksi ilman että pikkuseikoista olisi kehitetty taistelua harjoituslakkoa kohden.

M E V A A D I M M E:

1. Asevelvollisten päivärahojen korottamista 5:n markkan ja alennuksien kautta ryöstettyjen päivärahojen takaisin maksamista.
2. Sotilaiden työpäivän lyhentämistä, pakollisten kunnatekojen ja yöharjoitusten lopettamista.
3. Sotilaiden kunnollisilla varusteilla varustamista.
4. Alokkeille iltalomia.
5. Kiväärinpiippujen ja muiden valtion varusteiden maksattamisen lopettamista.
6. Pakollisen uskonnonopetuksen ja kirkkosäkäynnin lopettamista.
7. Sotilaskorvaintien ja upseeriston harjoittaman urkinnan lopettamista ja siihen osaaottaneiden vallankumouksellista rankaisemista.
8. Sotilaiden oikeuksia valvovien sotilaskomiteoiden perustamista ja niille toimintavapautta.
9. Armeijasta vapautuville kunnollisen työpaikan tai riittävän avustuksen turvaamista.

Suurimman osan Suomen armeijassa palvelevista muodostavat talonpoikis-sotilaat, mutta siitä huolimatta puolueen vaikutus niiden keskuudessa on ollut auttamattoman heikkoa, eikä niiden parhaintakaan osaa ole kyetty vetämään mukaan puolue toimintaan ja puolueen vaikutuksen alaisuuteen. Tässäkin suhteessa on saatava aikaan muutos.

Voidakseen vetää talonpoikis-sotilaita yhteiseen taistelurintamaamme on meidän osoitettava heille fasisidiktatuurin ja porvariston sotapolitiikan seuraukset köyhille ja keskiväkiläisille talonpojille ja asetettava ja ajettava sellaisia tunnuksia ja vaatimuksia, jotka talonpoikis-sotilaat tuntevat omiksi ja joiden puolesta he lihtevät taisteluun. On saatava talonpoikis-sotilaita ymmärtämään, että fasismi ja kaikenlaiset suurtalonpoikien "pulaliikkeet" kaikista kauniista puhepörsistä huolimatta ajavat pankkierojen, suurmaanomistajien ja rikkaiden talonpoikien etuja, köyhien ja keskiväkiläisten kustannuksella. Esimerkkeillä on havainnollisesti ja kansantajuisesti tuotava esille kuinka kurjuus ja hätä yhä vaan kasvaa työtätekevien keskuudessa, kuinka porvaristo fasismin avulla nimenomaan suunnattomalla riistolla ja työtätekevän väestön oikeuksien polkemisella ja suoranaisella terrorilla koettaa etsiä ulospäin taloudellisesta pulasta, saman-

aikaisesta valmistautuen sotaan ja interventioon Neuvostoliittoa vastaan.

Talonpoikais-sotilaiden erikoisina taistelutunnuksina ja vaatimuksina on sotilaiden yleisten vaatimusten lisäksi esitettävä: kuukauden loma kesätöiden aikana, omaisten todellisen toimeentulon turvaaminen palvelusajaksi ym. köyhiä ja keskivarakkaita talonpoikais-sotilaita lähellä olevia kysymyksiä ja vaatimuksia. Talonpoikais-sotilaiden erikoisvaatimusten tinkimättömällä esittämisellä ja ajamisella on jokapäiväisessä taistelussa luotava armeijassa olevien työläis- ja talonpoikais-sotilaiden keskuuteen tiukka vallankumouksellinen taisteluliitto ja siten lähennettävä työläisten ja talonpoikain yhtymistä yhteiseksi taistelurintamaksi armeijassa ja sen ulkopuolella.

ME...VAADIMME.

1. Armeijassa palveluvain perheiden ja huollettavien täydellistä veroista ym. maksuista vapauttamista ja riittävää perheavustusta.
2. Kahden kuukauden työloman turvaamista talonpoikais-sotilaille kiireisimpinä työaikoina.
3. Tilaisuus esteettömästi hoitaa koti- ja perheasioitaan.

YHTEISTEN TAISTELUESIINTYMISTEN JÄRJESTÄMINEN.

Valtava enemmistö armeijassa palvelevista ovat työläis- ja talonpoikaisnuorukaisia. Heillä on asetakkiin puettuunakin omien erikoisuuksiensa ja vaatimusten lisäksi vielä valvottavana etuja ja vaatimuksia työläisinä ja talonpoikaina. Tätä puolta kysymyksessä on työssäme usein heikosti esitetty jopa unohtettukin. Tähän on ehdotettavasti saatava korjausta aikaan. Työläis- ja talonpoikais-sotilaat on vedettävä yhteiseen luokkataistelurintamaan. Sotilaat on saatava tukemaan työläisten ja talonpoikain taistelua ja päinvastoin. On kehitettävä työläisten, talonpoikain ja sotilaiden yhteisiä esiintymisiä ja muita solidaarisuusilmaisuja. Työläisten ja talonpoikain taistelutunnuksia ja vaatimuksia pitää antaa elvää kaikua kasarmeissa ja sotilaiden tunnuksia ja vaatimuksia, sekä ylipäätään niiden taistelua on tehtävä tunnetuksi työläisten ja talonpoikain keskuudessa.

On kiinnitettävä huomiota armeijan sisällä suoritettavien kamppailujen yhdistämiseksi puolueen yleisen taistelutehtävien kanssa. Sotilaslehdissä ja joukko-osastoissa suoritettava propaganda- ja agitationityön on valppaasti seurattava työväestön ja työtekevien talonpoikain kamppailuja fasisitieroria, pankkien ja suurkapitalistien riistoa vastaan. On osoitettava työläis- ja talonpoikais-sotilaille, miten nämä taistelut suorastaan koskevat myöskin heitä. On järjestettävä sotilaiden osallistumisia työläisten ja talonpoikain käynnin taisteluun.

Puoluejärjestöissä, lehdistössä ja kaikkialla on syytä kiinnittää huomiota sotilaiden joukkokamppailujen tukemiseen työläisten ja työtekevien talonpoikain joukkoliikkeitä yhdyessä. Sotilaiden taloudelliset ja poliittiset vaatimukset esitettävä yhdessä muiden työläisten vaatimusten kanssa. Sotilain kohdistuneitten kuohuttavien rankaisutoimenpiteiden yhteydessä on mobilisoitava työtekevien huomio asiaan ja toimeenpantava vastalause-esiintymisiä kasarmien läheisyydessä. Selitettäväkin puolueen lehdissä armeijan sisällä suoritettavaa luokkataistelua jatkuvasti.

Erikoisesti on saatava sotilaat kääntämään, että tämän päivän sotilaat ovat huomisen päivän työttömiä ja sen takia on työläis- ja talonpoikais-sotilaat kaikella tavalla saatava tukemaan työttömien taistelua. Vallankumouksellisen proletariaatin juhla- ja taistelupäivinä - vappuna, Venäjän lokakuun vallankumouksen vuosipäivinä, työttömien päivinä, sodanvastaisena päivänä jne. on saatava yhteisiä esiintymisiä. Samoin myös lakkojen, mielenosoitusten, köyhien ja keskivarakkaiden talonpoikain liikkeitä oikeuksiensa ja vaatimustensa puolesta.

Kaikkien työläisten, talonpoikain sekä työläis- ja talonpoikais-sotilaiden jokapäiväisten elinkysymysten vaatimusten puolesta taistellen on luotava fasismin vastainen yhteisrintama. Varmittavana esimerkkinä siitä, miten voi käydä, jos sotilaat eivät ymmärrä, että he ovat työläisiä ja talonpoikia on Nivalan tapahtumat, jolloin yksi komppania Kajaanin sissipataljoonasta lähetettiin elinehtojensa puolesta taistelevia köyhiä ja keskivarakkaita talonpoikia ja työläisiä vastaan, jonka sotilaat ilmaisivat valmeutensa ampua talonpoikia. Mutta on myöskin esimerkkejä, jotka osoittavat, että tällainen yhteinen taistelu, toinen toisensa tukeminen, on mahdollinen mitä erilaisimpien kysymysten yhteydessä. Tällaisia ovat Uudenmaan rakuunien kiellettyminen lähtemästä ajoittaman työläisten mielenosoitus Lappeenrannassa v. 1930 ja Kuopion varuskunnan sotilaiden kieltäytminen purkamasta polttopuuvuonuja (sanoivat, että annettakoon tämä työ työttömille ja upseerien oli taivuttava). Ulkomailta löytyy lukuisasti tällaisia esimerkkejä, kuten

esim. Puolassa, missä useasti tahtuu että työläis- ja talonpoikais-sotilaat kieltäytyvät lähtemästä työläisiä ja talonpoikia vastaan, vaan päinvastoin veljeilevät heidän kanssaan kuten Varsovalle ja länsi-Valkovenäjälle ja länsi-Ukrainassa on tapahtunut. Taikka ottavat aktiivisesti osaa työläisten ja talonpoikain käynnin fasisminvastaiseen taisteluun. Tahi tuorein esimerkki Ruotsista, jolloin merisotilaat Tukholmassa kasarmeilla pitivät kokouksen ja esittivät omia sekä vallankumouksellisen työväen vaatimuksia, kuten: poliittiset vangit vapaiksi, palkka pysytettävä ennallaan jne.

Näiden kysymysten selvittämiseksi kasarmeissa on nyt voimaperäiseen työhön ryhdyttävä ja yhteisiä taisteluesiintymisiä kaikkialla järjestettävä.

ME...VAADIMME:

1. Työttömyys- ja sairausvakuutusta kaikille työläisille työnantajien ja valtion kustannuksella.
2. Pulaanjoutuneet pienviljelijät, jotka elävät kätensä työstä, vapautetaan veron maksusta ja velkojen suorituksesta pankkeille ja koronkiskureille.
3. Talonpoikain omaisuuksien ryöstöt, pakkohuutokaupat ja häädöt on kaikkien työtekevien yhteisvoimin lopetettava.
4. Tehtävä loppu työtekevien kansan enemmistön ryöstämisestä ja nälkiinnyttämisestä.
5. Tuhottava lapualainen lahtariliike, kapitalistisen rahavallan nyrkki.

TYÖ RUOTSALAISTEN TYÖLÄIS- JA TALONPOIKAIS-SOTILAIEN KESKUUDESSA.

Suomen väestöstä on noin 10% ruotsalaisia ja tästä lukumäärästä on valtava enemmistö työläisiä, pien- ja keskitalonpoikia sekä kalastajaväestöä. Kun lisäksi ottaa huomioon tämän väestö-osan maantieteellisen sijoituksen Suomessa, niin selviää itsestään, kuinka suuri merkitys vallankumouksellisella ja antimilitaristisella työllä on näiden keskuudessa ja etenkin armeijassa palvelevien ruotsalaisten työläis- ja talonpoikais-sotilaiden keskuudessa.

Tällä ajalla on kuitenkin, monista eri syistä johtuen, ollut huutavia puutteellisuuksia, liian paljon on vedottu objektiivisiin vaikeuksiin, on ollut aliarvioimista ja sellaisiakin käsityksiä, ettei ruotsalaisten keskuudessa kannata tehdä työtä. Puolue on kyllä jo aikoja sitten nähnyt tämän puutteen työssämme ja ryhtynyt sitä korjaamaan, mutta käytännössä ei ole vielä saatu ratkaisevaa käännettä aikaan. Tämä käänne teko on kuitenkin aivan välttämätön, jos emme halua nähdä työtekeviä ruotsalaisia luokkavihollisemme puolella lähestyviessä ratkaisevissa taisteluissa.

Tämä työ on vaikeaa ja voi olla, ettei se aina tuota niin nopeita tuloksia kuin otaksutaan, mutta sittenkin se on suoritettava, sillä muuta tietä ei ole. Puolue-elinten sotilasjohtojen ja paikallisten puolue-elimien on toden teolla kiinnitettävä tähän asiaan huomiota. Yleisten kysymysten, vaatimusten ja tunnusten lisäksi on ruotsalaisten työläis- ja talonpoikais-sotilaiden keskuudessa suoritettavaa työtä varten osattava käyttää hyväkseen ja ajettava kansallisuuskysymyksen yhteydessä olevia vaatimuksia ja kysymyksiä. Yhä selvemmin alkaa fasismi näyttää todelliset kasvonsa myöskin kansallisuuskysymyksessä. Fasismin aitosuomalaisuusate ei siedä mitään kansallisen vähemmistön oikeuksia. Ja yhä jyrkemmin kansallisuus-sorto esiintyy esim. kouluasioissa, kielikysymyksessä Helsingissä ja muualla jne. Meidän on paljastettava tämä laajoille ruotsalaisille työtekeville joukoille ja samoin myöskin sosialististen pomomiesten fasismin tukeva kanta näissä kysymyksissä. On osoitettava, että SKP on ainoa puolue, joka ajaa myöskin kansallisen vähemmistön asiaa, että "ruotsalainen kansanpuolue" kuuluu myöskin fasismin yhteisrintamaan. Meidän on osoitettava esimerkkejä Neuvostoliiton kansallisuuspolitiikasta kuinka siellä pienimmätkin kansallisuudet saavat mahdollisuuden kohota sekä taloudellisesti että kulttuurisesti, kuinka heitä tuetaan valtion taholta jne. Sotilaille on erikoisesti osoitettava, kuinka Puna-Armeijassa jokaisen kansallisen tasavallan puna-armeijalaiset saavat koulutuksensa äidinkiellellä, kuinka komennot annetaan äidinkiellellä ja kuinka kansallisia tapoja ja ominaisuuksia otetaan huomioon eikä loukata.

On saatava ruotsalaiset ja suomalaiset työläis- ja talonpoikais-sotilaat ymmärtämään, että he kuuluvat samaan luokkaan eri kielistä huolimatta, että vihollisia ei saa hokitella kielen perusteella, vaan luokkaperiaatteen mukaan.

Tämän työn elvyttämisessä näyttelevät sotilasjohtot ratkaisevaa osaa ja tämä koskee tietenkin ensi kädessä Turun-Uudenmaan ja Vaasan piirejä. Näissä piireissä on sotilasjohtojen viipymättä ryhdyttävä hankkimaan yhteyksiä ruotsalaisiin joukko-osastoihin siellä, missä sellaisia ei vielä ole. On osottautunut, että ruotsalaisia puoluejäsentä palvelee armeijassa, mutta he eivät pääse yhteyteen varuskuntakaupungin sotilasjohtoon kanssa, eivätkä

siis voi tehdä mitään suunnitelmanmukaista työtä. Tällaisista epänormaalisuukaista on päästävä. Yhteydet on hankittava, aiin ei saa olla esteenä mitkään kielivaikkeudet tai muita "objektiivisia" syitä. Paikallisten puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen on ehdottomasti annettava tieto ylimmille puolue- ja nuorisoliittokunnille, mihin ja milloin heidän järjestönsä jäseniä osuu sotapalvelukseen (tämä koskee muitakin kuin vainoistaan ruotsalaisia puolue- ja nuorisoliittolaisia), jotta ne mahdollisimman nopeasti joutuisivat työhön. Valmennustyötä on ruotsalaisten armeijan menevien työllisten ja talonpoikien keskuudessa tuskin ollenkaan suoritettu. Tämä laiminlyönti on ehdottomasti korjattava. Ruotsalaisilla ja yksikielisillä paikkakunnilla on pakkien viipymättä ryhdyttävä ottamaan selvää sotapalvelukseen menevien työllis- ja talonpoikien nuorisoliittokeskustoissa vallitsevista mielialoista, niiden katsantokannasta ja henkilöillisyydestä ja ryhdyttävä suunnitelmalliseen valmennustyöhön. Pakkien ja solujen on erikoisesti määrättävä puoluejäsentä tähän työhön, jotka ovat vastuussa valmennuksesta. Sotilasjaostojen on kaikin keinoin tuettava ja autettava pakkeja ja soluja tässä työssä ja niitten on valvottava, että tämä työ tulee suoritetuksi.

Suullisen agitatsionin ja propagandan lisäksi ruotsalaisten työllis- ja talonpoikaissotilaiden keskuudessa on myöskin saatava julkaisut ruotsalaisia julistuksia, lentolehtisiä ja lehtiä. On tietysti paljon vaikeuksia voitettavana, mutta ne eivät ole suinkaan voittamattomia. On varmasti mahdollisuuksia julaista julistuksia tai lentolehtisiä. Ruotsalaisten sotilaslehden julkaisemisenkaan ei ole mikään mahdottomuus. On vain käytävä asiaan kiinni. Myöskin suomalaisia julistuksia ja lehtiä on ainakin jokunen määrä levitettävä ruotsalaisissa joukko-osastoissa, sillä ainahan siellä joku osaa suomea, joka kääntää sen sisällön. Tällä tavalla saadaan aikaan yhdyksi- ja sen lisäksi tämä herättää kysymyksen ruotsalaisten lehden ja julistusten välittämättömyydestä itse sotilaiden keskuudessa.

ME V A A D I M M E:

1. Kaikille ruotsalais-syntyisille oikeutta palvella kansallisissa joukko-osastoissa.
2. Ruotsalaisissa joukko-osastoissa komennus ja opetus äidinkielellä.
3. Ahvenanmaalaisille asevelvollisuusvapaus.

SODANVAAPAKYMYKSEN SELVITÄMINEN.

Erikoisesti nykyisessä tilanteessa, avoimen fasistidiktatuurin kaudella ja uuden imperialistisen sodan kynnyksellä, tulee taistelu porvariston sotavarusteluja vastaan ja imp.sodan vastaisen taistelun yleensä olla koko sotilajärjestön työn keskeisimpänä kysymyksenä. Tähän kysymykseen on yhdistettävä taistelu fasismia ja sosialifasistien petospolitiikkaa vastaan. Työllis- ja talonpoikaissotilaille on konkreettisesti selvitettävä, miten sodanuhka jatkuvasti suurenee, miten sota Kiinaa vastaan on jo alkanut Jaappanin puolelta, miten välit kirkistuvat Yhdysvaltojen ja Jaappanin välillä, Ranskan ja Saksan, Saksan ja Puolan ja Balkanin eri valtioiden välillä. On osoitettava kuinka aseistariisumiskonferenssien varjolla on harjoitettu suunnatonta aseistamista, miten Kansainliitto hajoo jne. Ennenkaikkea on selvitettävä ja osoitettava, että imperialistit valmistautuvat sotaan ja interventioon Neuvostoliittoa vastaan.

Konkreettisilla esimerkeillä täytyy osoittaa, ettei Suomen porvaristo jää jälle sotavarusteluissa (mitkä yksinomaan ovat suunnatut Neuvostoliittoa vastaan) ja että fasistinen porvaristo sos.dem. johtajien avustuksella valmistaa Neuvosto-Karjalan metsien valtaamista, rajan siirtämistä Uralille ym. suur-Suomi-haaveitten toteuttamista ja että toiselta puolelta se täyttää suurten imp. valtioitten sille asettamia tehtäviä Neuvosto-vastaisessa rintamassa.

Suomen porvariston aineellisia sotavarusteluja osoittavat armeijan uudestaan järjestäminen, suojeluskuntien specialisoiminen ja varustaminen erikoiskouluutuksen saaneilla upseereilla, strategisten rauta- ja maanteiden rakentaminen, mitkä kaikki suuntautuvat itärajalle, lentokenttien ja sotilassairaalan rakentaminen, suurtelukka-rakennus-suunnitelmat, sotatarve- ja viljavarastojen kerääminen, uusien sotaveteollisuuslaitosten perustaminen ja yleensä teollisuuden järjestäminen sodan varalle, sotalaivojen rakentaminen ja muita toimenpiteitä, jotka selvästi osoittavat Suomen porvariston kauneista sotavarusteluista.

Näitä ja joka päivä uusia toimenpiteitä jatkuvasti selvittämällä ja paljastaen on saatava työllis- ja talonpoikaissotil. t. ymmärtämään, että Suomen porvariston aseistautuminen sotaan Neuvostoliittoa vastaan jatkuu kiihtyvällä voimalla, kaikista hyökkäily- ja puolustusmanöövereistä huolimatta ja samalla osoitettava niiden varustelujen tuottamat vaikeudet ja seuraukset työtäteke-

ville joukoille. Jatkuvasti on myöskin palj. stettava Suomen porvariston ja sos.dem. johtajien harjoittamaa aatteellista sotavarustelua missä kiihtyvä kansallisuuskiikkeen lietsominen ja uskonnollisen pimitystyön voimistuttaminen näyttelevät pääosaa, tarkoittavat sodan aatteellista valmistamista tai sen valmistelujen peittelemistä. Erikoisesti on kehitettävä taistelua toimettoa sodan ja Punaisen Armeijan odotusmielialoja vastaan. Sotilaat ja kaikki työtätekevät on saatava ymmärtämään tällaisien käsityskantojen turmiollisuus ja se, että Punainen Armeija ei voi yksin ratkaista koko maailman kohtaloa, eikä sen apuun saa siinä mielessä luottakaan, vaan että jokaisen omaan työtätekevään on tehtävä kaikkensa oman porvaristonsa kukistamiseksi, tulipa sitten sota tai ennen sotaan vallankumouksellinen tilanne, jonka tuloa koko puolueemme työn tulee jouduttaa. Taistelussa fasistidiktatuurin sotapolitiikkaa, varusteluja, kansallisuuskiikkaa ja neuvostovastaisista provokatiota vastaan on tehtävä tunnetuksi Neuvostoliiton Sosialistisen rakennustyön valtavia saavutuksia ja nostettava joukkoja taisteluun tunnuk-silla.

1. Alas sotahullut herrat. Estettävä ne ayöksemästä Suomen kansan syvät rivit rikolliseen sotaaseikkailuun.
2. Suojeluskunnat rajoitettava, poliittikot rangaistava, Aseet luovutettava työllisille ja köyhille talonpojille.
3. Tehtävä loppu työtätekevän kansan enemistön ryöstämisestä ja nälkiinnyttämisestä ja sotilamäärärahat luovutettava työttömien ja hädässäolevien talonpoikien avustamiseen.

TYÖN ORGANISAATIOITEN JÄRJESTÄMINEN.

Kommunististen puolueiden sodanvastainen työ armeijassa kuuluu eroittamattomana osana niiden jokapäiväiseen vallankumoukselliseen työhön yleensä. Työ armeijassa on sekä aatteellisesti että organisaatioisesti yhdistettävä paikallisten puoluejärjestöjen toimintaan ja armeijassa olevat puoluesolut vedettävä yleisten luokkataistelukyymysten käsittelyyn ja muiden työtätekevien taistelujen tukemiseen.

1. Puolueen keskusjohtoon aik. isempien päätöksiin mukaan on kunkin paikallisen puoluejärjestön, jos sen alueella tälläkertaa majaillee joukko-osastoja tai ei, velvollinen muistamaan k.o. järjestön yhteyteen puolueen sotilas-työjaosto ja auttamaan ja ohjaamaan sen toimintaa. Siellä missä näitä jaostoja ei vielä ole, on ne paikallisten puoluejärjestöjen toimesta heti perustettava.

Näihin sotilasjaostoihin tulee kuulua vähintään kolme henkilöä: 1) paikallinen sotilasorganisaattori, jonka k.o. puoluekomitea nimittää, 2) vastaavan nuorisojärjestön edustaja ja 3) k.o. puoluekomitean edustaja vastuunalaista ohjaajana. Tälle jaostolle kuuluu antimilitaristisen imp. sodan vastaisen työn johtaminen yleensä, mutta erikoisesti ja ensikädessä armeijassa suoritettavan puolueen käytännöllinen johtaminen ja avustaminen. Niiden sotilasjaostojen tehtävänä, joiden alueella ei sotilasjoukko-osastoja tällä hetkellä ole, tulee olemaan antimilitaristisen joukkotyön ohjaaminen ja armeijaan menevien ja reserviläisten keskuudessa suoritettavan valmennus-työn järjestäminen.

Päitai jaoston muistamista ja kunnossapitämistä kuuluu paikallisille puoluejärjestöille näiden jaostojen työn jatkuva avustaminen ja toiminnan valvominen. K.o. puoluejärjestön tulee säännöllisesti kokouksissaan käsitellä tämän työalan kysymyksiä ja kuunnella sotilasjaoston selostukset armeijassa suoritettavaa työtä ja samalla antaa ohjeita ja aineistoa tätä työtä varten. "Puolueen järjestöt ja jäsenet ylipäinsä ja ennen kaikkea sen aktiivinen kantav ki, on saatava käytännössä ottamaan osaa armeijassa suoritettavaan työhön. Piiri- ja paikalliskomiteain on kunnolla johdettava sotilastyötä alueellaan sijaitsevilla joukko-osastoissa ja valittava kunkin sotilastyötä johtavaan kolmikkoon sen työtä ohjaamaan todella asiaan innostunut ja kykenevä puoluekomitean jäsen. Armeijassa toimivat puoluesolut on saatava seuraamaan ja käsittelemään myös puolueen yleisiä tehtäviä ja päivän tärkeimpiä luokkataistelukyymyksiä. Päätehtävänä työssä armeijan sisällä on sotilaiden joukkoesiintymisten kehittäminen heidän jokapäiväisten vaatimustensa pohjalla, niiden esiintymisten yhdistäminen työllis- ja talonpoikaissotilaiden yhteiseen taisteluun sekä sotilasjoukkojen vallankumouksellisen kasvattaminen. Johtavien puolue-elinten on tehtävä kaikkensa parannuksen aikana esimerkiksi nuorisoliiton antimilitaristisessa joukkotyössä ja sotilasvalmennuksessa." (Sitainti v. 1931 puoluekonf. päätöksistä).

Paikallisissa puoluejärjestöissä on tämä päätös vietävä käytäntöön kaikessa laajuudessaan.

2. Kullakin paikkakunnalla on puolue- ja nuorisoliittoj rjestöjen annettava sotilasorganisaattoriin käytettäväksi tarpeellinen määrä yhteyshenkilöitä joustavan ja säännöllisen yhteyden pitoa varten armeijassa oleviin puoluesoluihin. Nämä henkilöt eivät muodosta mitään kiinteää järjestöä, vaan ovat henkilökohtaisessa yhteydessä paikallisen sotilasorganisaattorin kanssa ja suorittavat työt hänen johdolla. Henkilöt yhteyden pitoa varten on huolella valittavat ja perusteellisesti valmennettava kaikkia sotilastyön alaan kuuluvia tehtäviä varten. Tämä valmennus ja kasvattaminen kuuluu ensikädessä sotilasorganisaattoreille ja sotilajohtajille ja on se parhain suorittaa persoonallisen keskustelun ja opastuksen muodossa.

Tarpeen mukaan voidaan pitää näiden työntekijöiden keskeisiä neuvotteluja mutta kalentaarisiin kokouksiin ei ole tarpeellista mennä, sillä työn johtaminen kuuluu edellä esitetyille sotilasoastolle. Näiden henkilöiden tehtäviin kuuluu lähinnä yhteyden hankkiminen ja pitäminen armeijassa oleviin puoluejärjestöihin ja niiden työn käytännöllinen avustaminen. Yhteyshenkilöt ovat vastuussa joukko-osastojen sisäisten tapahtumien ja asiain paikallisille elimille tiedottamisesta ja niitä koskevan aineistien toimittamisesta. Heidän on huolellisesti tutustuttava kaikkiin sotilastyötä koskeviin ohjeisiin ja laeissa oleviin ohjeistuksiin kirjoituksiin ja solujen edustajain kanssa suunniteltava yksityiskohtaisesti käytännölliset toimenpiteet niiden mukaan. Yhteyshenkilöiden toimintaa ohjaa ja valvoo paikallinen sotilasorganisaattori, mutta henkilöt otetaan ja vahvistetaan sotilasoastossa.

3. Sotilastyöntekijöiden neuvottelukokouksissa todettiin, että vieläkin ei ole riittävää määrää yhteyksiä joukko-osastojen sisälle ja että sielläkin missä jo yhteyttä on, ovat ne pysyneet yksityisinä yhteyksinä, mikä osoittaa, että työtä toimintakykyisten puoluejärjestöjen luomiseksi joukko-osastojen sisälle ei ole tehty tarpeellisella tarmokkuudella eikä läheskään kaikkia nykyisen tilanteen tarjoamia mahdollisuuksia ole hyöksi käytetty.

Paikallisten sotilasoastojen on yhä puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen kanssa ryhdyttävä oma-alotteisiin toimenpiteisiin. On hinnalla millä tahansa löydettävä ne keinot ja muodot, jotka turvaavat mahdollisimman nopean sisällyttämismahdollisuuden niihin joukko-osastoihin, joihin yhteyksiä ei vielä ole. Puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen on annettava sotilastyöntekijöille kaikkea apua ja ohjausta tässä työssä. Yhteyksiä joukko-osastoihin on haettava ensikädessä paikallisten puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen välityksellä, toveruus- sukulaisuus- ja tuttavuus-suhteiden perusteella, seurustelun avulla joukko-osastoissa palvelvien kanssa ym. käytettävissä olevin keinoin. Joukko-osastoissa yhteyksiin saatujen joukosta on puolue-työntekijöiksi huolellisesti valittava parhaimpia ja luotetuimpia työläisiä ja talonpoikais-sotilaita. Juoppoja tai muuten keltomiksi osoittautuneita ei saa puolueyhteyksiin vetää. Kaikki yhteydet joukko-osastoihin on varustettava asianomaisilla varayhteyksillä, jotta työn jatkuvaisuus mahdollisten palojenkin sattuessa tulisi turvatuksi. Tosin tämä tie joukko-osastojen sisälle ja uusien jäsenten ja työntekijöiden valmentaminen ja kasvattaminen sieltä on vaikeaa ja voimaakysyvää, mutta muuta tietä ei ole ja työ ei siellä viivytyksiä.

Armeijassa puolueyhteyksiin vedettyjen (ei tunnuksilla armeijan menneiden) valmentamiseen ja kasvattamiseen on erikoista huomiota kiinnitettävä. Heti yhteyden saannin jälkeen on ryhdyttävä näiden henkilöiden jatkuvan ja perusteelliseen kasvattamiseen ja vasta sen jälkeen voidaan henkilöille antaa tehtäviä ja vetää muuhun solun toimintaan, kuitenkin jatkuvasti tukien ja opastaen häntä työssä.

SOLUJEN TYÖN JÄRJESTÄMINEN JA ELÄVOITTAMINEN.

4. Jotta puolue-työ armeijassa olisi tarkoitustaan vastaavaa ja tulokasta tuottavaa, täytyy sen olla järjestetty ja suunniteltu mukaisesti. Puolueen perusjärjestönä armeijassakin on solu, johon kuuluu 3-5 jäsentä. Jos samassa joukkoyksikössä, kompaniassa, eskadroonassa, patterissa tai muussa komennuskunnassa on useampia vakituksia jäseniä, täytyy niistä muodostaa soluryhmiä, esim. tallilla, keittiö- leipomossa, sairaalassa jne. voivat muodostaa oman soluryhmiänsä, joka on organisaattorinsa kautta yhteydessä joukko-yksikön solun toimikuntaan tai organisaattoriin. Jos useammassa kompanioidessa jo on soluja, niin tulee ne yhdistää pataljoonittain, pataljoonan toimikunnaksi ja rykmenttittain rykmentin toimikunnaksi, joka on koko rykmenttiä käsittävä puoluejärjestön korkein johto. Pataljoonien ja rykmentin toimikunnat perustetaan vain tarpeen vaatiessa kun solujen työn yhdistäminen sitä vaatii ja suoritetaan sotilasoastojen suostuksella ja johdolla. Samoin näiden toimikuntien organisaattorit vahvistetaan sotilasoastossa.

Päitsi varsinaisia jäseniä, jotka osallistuvat solujen kokouksiin ja toimintaan, tulee jokaisen jäsenen muodostaa ympärilleen meikäläisistä ja innostuneista työntekijöistä mahdollisimman laaja aktiivien ja kasvavien

joukko. Näiden henkilöiden avustuksella levitetään julkaisuja, lentolehtiä ja suoritetaan muuta joukkotoimintaa. Kukin jäsen vetää niitä työhön omalla valmennuksellaan ja vastuullaan, mutta ne eivät osallistu solujen kokouksiin eikä merkitä jäseniksi raporteissa.

Solujen jäsenten aktivisoiminen ja niiden oma-alotteisuuden kehittämisen kautta on elävöitettävä solujen toimintaa, ulottaen sen sotilaiden jokapäiväisten taistelukykyisten pohjalla yleiseen luokkataistelutoimintaan. Johtavien sotilaselinten, jaostojen on valmennettava soluja työskentelämään kaikissa olosuhteissa, sodanaikana, yhteyksien katketessa jne. varattava niille tarpeellisia välineitä lehtien toimittamista varten, annettava ohjeita toimintaa varten mobilisaation ja rintamataistelujen aikana, ja jatkuvasti kontrolloitava niiden työn suoritusta. Joukko-osastojen sisäinen puolue-toiminta omine johtavine puolue-elimineen on saatava yhtenäiseksi ja toimintakykyiseksi.

5. Koska on tunnettua, että leirikaikallisuus ja että sotilaiden asema leirikaikana tulee jatkuvasti huononemaan raskaiden ja pitkien harjoitusaikojen, ankaran keppikurin koventamisen, loskieltojen, upseeriston rajatoman mielivallisuuden, majoitus- ja ruokalojen huonontamisen ym. muodossa, on tätä asetettava jyrkästi vastustamaan. Kaikkia niitä koskevia kysymyksiä on soluissa huolellisesti käsiteltävä ja järjestettävä laajaa joukkotaistelua sotilaiden oikeuksien puolustamiseksi ja niiden epäkohtien poistamiseksi. Eri joukko-osastojen edustajista on muodostettava leirikomitea jolle kuuluu näiden taistelujen järjestäminen ja johtaminen. Leirikomitean on muun selvitys- ja valistustyön ohella julkistava oma lehtilehti, jossa näiden kysymysten selvittelyyn ja tunnetuksi tekemiseen kiinnitetään erikoista huomiota. Samalla on pyrittävä ystävyys-suhteiden laajentamiseen ja lujittamiseen työtekevien joukkojen ja sotilaiden välillä, molempipuolisen lähentymisen ja joukkoretkelyn muodossa.

6. Kaikissa sotilasoastoissa ja puolue- ja nuorisoliittojärjestöissä on ryhdyttävä armeijan uudelleen järjestelyn ja edessä olevien reservilisten harjoitusten aiheuttamiin toimenpiteisiin. Ennenkaikkea on ensiksikin kaikkien niille paikkakunnille, johon uudelleen järjestelyn mukaan tulee sotilasalueen piirikeskuksia ja harjoituspiikkoja, heti muodostettava sotilasoastot ja valmennettava yhteyden pitäjät ym. työntekijät reservilisten harjoitus ja mobilisaatioaikoja varten. Samalla on n. m. jaostot turvattava teknillisillä välineillä, työpaikoilla ym. tarpeilla. Toiseksi on ryhdyttävä heti toimenpiteisiin reserviharjoituksiin menevien selville saamiseksi ja niiden valmentamiseksi. Tätä varten on kaikkialla perustettava reservilisten ryhmiä ja niissä suoritettava jatkuvaa ja perusteellista valmennustyötä harjoituksiin menevien keskuudessa. Näitä ryhmiä perustetaan meikäläisistä ja meille myönteellisistä ja tulevat ne toiminnassaan olemaan puolueen ohjauksen alaisia. Ryhmien perustamisesta huolehtivat paikalliset puolue-elimet ja on joku ryhmän jäsenistä jatkuvasti yhteydessä jonkun puoluejärjestön jäsenen kanssa. Näiden ryhmien tarkoituksena ja tehtävänä tulee olemaan valmistautua reservilisten harjoitusten ja liikekannallepanon yhteydessä suoritettavaa puolue-työtä varten. Tämän vuoksi on niissä olevia poliittisesti kasvatettava, tutustuttava ja käytännöllisesti valmennettava jokapäiväiseen puolue-työhön armeijassa ja tehtäviin siellä. Näiden ryhmien tehtävänä tulee olemaan imp. sodan vastaisen kysymysten selvittäminen työtekevien joukkojen keskuudessa ja niiden valmentaminen sotatilan tullen tehtäviä varten. Reservilisten harjoitusten ja liikekannallepanon aikana näiden ryhmien tulee koota meikäläisille myönteellisiä aineksia ja järjestää puolue-toimintaa joukko-osastojen sisällä.

Paikallisten puoluejärjestöjen ja sotilasoastojen on toimitettava reservilisten lehtiä, joissa kirjoitetaan heitä koskevista kysymyksistä ja kehitetään yhteistoimintaa näiden kysymysten pohjalla. Samalla on pyrittävä järjestämään reserviharjoituksiin liittyvien yhteisö kokouksia ja lähestymistilaisuuksia, joissa selvitetään niiden harjoitusten merkitystä, porvariston sotapolitiikkaa, reservilisten ja heidän perheittensä taloudellista asemaa koskevia kysymyksiä ja j. r. etään avustus- ja taistelutoimintaa näiden kysymysten pohjalla. Työn järjestäminen reservilisten keskuudessa on saatava koko puolue- ja nuorisoliittojärjestöjen huoleksi, mutta ensikädessä siitä ovat vastuussa sotilasoastot.

7. Valmennustyötä on annettujen ohjekirjelmien pohjalla jatkettava, mutta on sitä kaikkialla laajennettava ja saatava työ ulottumaan tähänastista laajempia piirejä käsittävksi. Paikkakunnille, jossa ei toimi sotilasoastot, on sellainen perustettava valmennustyötä varten. Paikallisille puolue- ja nuorisoliittojärjestöille on annettava määrällisiä ja kiinteitä tehtäviä armeijan menevien valmentamisessa. Jaostojen jatkuvasti painotettava ja tarkkailtava työn suoritusta, annettava siitä ohjeita ja määrärahoja tehtäviä